

ЧЕТВЪРТЪК 26 МАРТ 2009 Г.
 JUEVES 26 DE MARZO DE 2009
 ČTVRTEK, 26. BŘEZNA 2009
 TORSdag DEN 26. MARTS 2009
 DONNERSTAG, 26. MÄRZ 2009
 NELJAPÄEV, 26. MÄRTS 2009
 ПЕМИТН 26 МАПТІОУ 2009
 THURSDAY, 26 MARCH 2009
 JEUDI 26 MARS 2009
 GIOVEDI' 26 MARZO 2009
 CETURTDIENA, 2009. GADA 26. MARTS
 2009 M. KOVO 26 D., KETVIRTADIENIS
 2009. MÁRCIUS 26., CSÜTÖRTÖK
 IL-HAMIS, 26 TA' MARZU 2009
 DONDERDAG 26 MAART 2009
 CZWARTEK, 26 MARCA 2009
 QUINTA-FEIRA, 26 DE MARÇO DE 2009
 JOI 26 MARTIE 2009
 ŠTVRTOK 26. MARCA 2009
 ČETRTEK, 26. MAREC 2009
 TORSTAI 26. MAALISKUUTA 2009
 TORSdagEN DEN 26 MARS 2009

PRESIDENZA DELL'ON. LUISA MORGANTINI
Vicepresidente

1 - Apertura della seduta

(La seduta è aperta alle 10.00)

2 - Distribuzione di derrate alimentari agli indigenti nella Comunità (modifica del regolamento unico OCM) (discussione)

Presidente. – L'ordine del giorno reca la relazione di Czesław Adam Siekierski, a nome della commissione per l'agricoltura e lo sviluppo rurale, sulla distribuzione di derrate alimentari agli indigenti nella Comunità (COM(2008)0563 - C6-0353/2008 - 2008/0183(CNS)) (A6-0091/2009).

Czesław Adam Siekierski, sprawozdawca. – Pani Przewodnicząca! Pani Komisarz! Debatujemy dzisiaj nad niezwykle ważnym tematem – programem dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie. Ważnym, bo dotyczy on wielu milionów osób, które żyją w ubóstwie i wymagają szczególnego wsparcia. Popieramy propozycję Komisji Europejskiej zwiększenia środków finansowych o 2/3, tj. z 305 milionów euro do blisko pół miliarda euro rocznie, oraz rozszerzenie asortymentu produktów dostarczanych w ramach tego programu.

Oczywiście wspomniany program nie rozwiąże problemu niedożywienia i ubóstwa wśród obywateli Wspólnoty, ale z całą pewnością przyczyni się do jego ograniczenia. Jesteśmy przeciwni propozycji wprowadzenia już teraz, powtarzam już teraz, współfinansowania z budżetów krajowych, gdyż mogłoby to ograniczyć lub nawet wykluczyć niektóre państwa z udziału w tym programie. Dotyczyłoby to zwłaszcza tych krajów, w których dochód na mieszkańca jest niski, a dodatkowo występują problemy budżetowe. Jest to tym bardziej istotne ze względu na trwający kryzys gospodarczy. Wierzę, że w tej sprawie uda się wypracować kompromis w Radzie.

Opowiadamy się także za tym, aby produkty żywnościowe przeznaczone do dystrybucji w ramach tego programu pochodziły z Unii Europejskiej. O ile to możliwe powinna to być świeża lokalna żywność. W ten sposób będziemy wspierać rodzimych producentów żywności poprzez wzrost popytu. Zyskujemy także pewność, że rozdawana żywność jest odpowiedniej jakości.

Wiele kontrowersji wzbudza podstawa prawna tego programu. Jak wiemy służby prawne Rady podważyły opinię Komisji Europejskiej. W tej sprawie pani Komisarz może liczyć na wsparcie ze strony Parlamentu Europejskiego. Podzielam zdanie Komisji w sprawie wyznaczenia jasnych priorytetów i długofalowego planowania. Wydłużenie realizacji programu do trzech lat będzie miało wpływ na poprawę efektywności wydatkowania dostępnych środków.

Dzisiaj Parlament Europejski przyjmując to sprawozdanie wyśle pozytywny sygnał naszym obywatelom. Skoro Unia Europejska wspiera najbardziej potrzebujące państwa Afryki, co oczywiście popieramy, to musi pamiętać także o swoich obywatelach. Unijny program żywnościowy dla najuboższych w Unii Europejskiej, podobnie jak programy „Owoce w szkole” czy „Mleko w szkole”, zmienia stosunek i nastawienie do Unii Europejskiej oraz Wspólnej Polityki Rolnej tak bardzo krytykowanej przez wiele osób. Nasi obywatele powinni wiedzieć o tym, że żywność, którą otrzymują, pochodzi z unijnych programów, z unijnych środków.

Program ten jest potwierdzeniem, że Unia Europejska czuje się odpowiedzialna za najbardziej potrzebujących obywateli. Do tej grupy należą zwłaszcza ludzie bezdomni, rodziny z problemami, bezrobotni, osoby samotnie wychowujące dzieci, migranci, osoby poszukujące azylu, osoby w podeszłym wieku, o niskim statusie materialnym. Często są to osoby niepełnosprawne, czy nawet dzieci.

Należy pamiętać, że przemiany ustrojowe w krajach, które niedawno przystąpiły do Unii doprowadziły do silnego rozwarstwienia dochodowego ich społeczeństw. Co więcej, w niektórych z tych państw różnice w sytuacji dochodowej i poziomie życia pogłębiają się coraz bardziej. Ubóstwem dotknięte są zwłaszcza rodziny z małych miasteczek oraz osoby zamieszkałe na wsi. Zwiększa się liczba ludzi, którzy nie mogą zaspokoić podstawowych potrzeb żywnościowych.

W związku z tym, że w Radzie mamy pewnego rodzaju sytuację patową – wszyscy czekają na opinię Parlamentu – jestem przekonany, że przyjęcie mojego sprawozdania przekona sprawujących obecnie prezydenturę Czechów do wznowienia dyskusji i znalezienia racjonalnego kompromisu w Radzie. Miejmy nadzieję, że prace legislacyjne zakończą się już w maju tego roku lub w czerwcu. Te państwa członkowskie, które nie uczestniczą w programie chciałbym zachęcić do aplikowania. Na koniec w imieniu milionów mieszkańców, którzy korzystają z tego programu, organizacji charytatywnych, które rozdają żywność, oraz w swoim imieniu chciałem podziękować wszystkim eurodeputowanym i nie tylko, którzy wspierali moje sprawozdanie.

4-008

Mariann Fischer Boel, *Member of the Commission*. – Madam President, before going into the content of this proposal, I would like to thank the rapporteur, Mr Siekierski, and the members of the Committee on Agriculture and Rural Development for their work on this report.

I would like to start by putting today's debate into context, because this proposal is not about paragraphs, political power or promises: it is about people. Millions of Europeans are hit by difficult economic times and by the rapid rise we have seen in food prices since 2007. There are more people than we realise for whom the lack of adequate food is a daily concern: 43 million Europeans cannot afford a meal with meat, chicken or fish every second day. I think that is a striking figure.

The programme for the most deprived targets those in our society who are in need of food aid: people who worry whether they can feed their children tomorrow; people who do not think about what they will eat that night for dinner but about whether they will have anything to eat; people who enter no restaurant but the one carrying the name of *Resto du Cœur*.

With more than 13 million poor people benefiting from the programme, with 19 Member States participating and with the scheme being a stable outlet for intervention products, this programme has certainly shown its value. Parliament recognised this already in 2006, when it called on the Council and the Commission to place the programme on a permanent footing for the future and to extend the distribution of foodstuffs, without restricting it to the products for which intervention applies.

I am pleased to note that the report by Mr Siekierski endorses the Commission's approach and agrees that it is necessary to keep the programme within the common agricultural policy. This is particularly important at a time when some claim that feeding people has nothing to do with our agriculture policy.

Until now, the programme has been financed exclusively by the Community budget. Our proposal now includes cofinancing. That is a significant change, but I believe it is a fundamental improvement of the scheme. Cofinancing will enable the total funds available for this measure to be more in balance with the real needs; it will encourage Member States to take greater responsibility for the programme's management, and it is also a way to strengthen the cohesive element, since cohesion countries will have less cofinancing.

At the same time, I share the view that we should not run the risk of Member States withdrawing from the scheme. Therefore, we proposed a gradual phasing-in of cofinancing rates in order to maintain the difference between the cohesion and non-cohesion Member States.

I agree that we should do more to guarantee the nutritional quality of the food distributed. As the rapporteur mentioned, this could mean including fresh produce, in most cases produced locally. But it is not appropriate to outlaw foreign products or products coming from outside the European Union, as proposed in your report. That would mean additional and burdensome controls. It could be seen as a signal of EU protectionism, and it could even be questioned by our WTO partners. That being said, the large majority of the food distributed will in reality be produced in the European Union, mainly from intervention stocks and most probably from the tenders that we are now making, in particular in the dairy sector.

Given that charities are heavily involved in the scheme, our proposal gives the possibility to reimburse the transport and administrative costs of the NGOs. You suggest that storage costs should be covered as well. I am fundamentally in favour of this idea, but I cannot agree to your suggestion of leaving it to the Member States to fix the rates of reimbursement. We need to set the same maximum rate for all participating countries, not least to make sure that the programme remains efficient and keeps the focus on supplying food.

Finally, let me stress that the Council is waiting for the outcome of today's debate and vote before continuing its discussions. I hope Ministers have used the waiting time constructively. And from today's debate should, therefore, be sent a clear message: do not forget those waiting in line at the soup kitchen or waiting for the next food package. So do not wait too long! We need to put this food aid scheme on a permanent footing for the future.

4-009

Florencio Luque Aguilar, *Ponente de opinión de la Comisión de Desarrollo Regional*. – Señora Presidenta, la crisis económica por la que atraviesa Europa dará lugar en los próximos años a un aumento del número de personas que se encuentran por debajo del umbral de la pobreza. Ese número ya alcanza los 80 millones, es decir, el 16 % de la población mundial.

Ante un escenario de crisis, es primordial garantizar la continuidad del suministro de alimentos a las personas más necesitadas. Con la progresiva eliminación de las existencias de intervención también está desapareciendo un instrumento que ha resultado hasta ahora muy útil para el suministro de alimentos a los más pobres de la comunidad, asegurando, al mismo tiempo, una estabilidad en los precios recibidos por los productores europeos.

Sería deseable que el nuevo programa de ayuda a los más pobres sirviera igualmente para dar salida a las producciones comunitarias. De esta forma, estaríamos contribuyendo al mantenimiento de los agricultores dentro de las zonas rurales.

La propuesta de la Comisión Europea no exige el origen exclusivamente comunitario de los alimentos que participarían en el programa, por considerar que ello sería contrario a las normas de la Organización Mundial del Comercio, pero me gustaría recordarle a la Comisión que un país como los Estados Unidos dedica nada más y nada menos que el 67 % del presupuesto consagrado en su ley agrícola a programas de nutrición para las personas más desfavorecidas, sirviendo, además, como complemento de ayuda a sus agricultores y ganaderos preferentemente.

Ese porcentaje contrasta con el gasto que supondría el nuevo programa comunitario y que equivaldría a tan solo a un 1 % del presupuesto de la PAC.

4-010

Agnes Schierhuber, *im Namen der PPE-DE-Fraktion*. – Frau Präsidentin, Frau Kommissarin, meine sehr geehrten Kolleginnen und Kollegen! Auch ich möchte Herrn Siekierski für seinen Bericht ganz herzlich danken. Ich erlaube mir zu sagen, dass er wirklich gute Arbeit geleistet hat.

Seit mittlerweile mehr als zwei Jahrzehnten gibt es in der Europäischen Union ein Programm für die Abgabe von Nahrungsmitteln an Bedürftige. So konnten beispielsweise im Jahr 2006 circa 13 Millionen Menschen aus 15 Mitgliedstaaten durch verschiedenste Hilfsmaßnahmen unterstützt werden. Für mich ist dieses Programm – und das

haben sowohl die Kommissarin als auch der Berichterstatter schon gesagt – ein wichtiger Beitrag zur Erhaltung und Förderung der Solidarität innerhalb unserer Europäischen Gemeinschaft. Denn meiner Meinung nach ist und bleibt die EU nicht nur ein wirtschaftlicher Gemeinsamer Markt, sondern vor allem auch eine Werte- und Solidargemeinschaft. Auch im Sinne einer modernen ökosozialen Marktwirtschaft mit den drei Säulen Ökonomie, Ökologie und Soziales – die alle drei gleich wichtig sind, damit alle Mitgliedstaaten an diesem Programm teilnehmen können, – unterstütze ich die Auffassung des Berichterstatters, dass wie bisher die Finanzierung zu 100 % von der Europäischen Union übernommen werden soll.

Besonders hervorheben möchte ich, dass es zwar schon wichtig ist, dass primär in der Gemeinschaft produzierte Erzeugnisse eingesetzt werden, aber dass der Einsatz, wenn nötig, nicht ausschließlich darauf beschränkt bleibt.

Abschließend ist für mich persönlich festzuhalten, dass es nur selbstverständlich ist, den Ärmsten der Armen im Rahmen unserer Möglichkeiten zu helfen. Ich hoffe sehr, dass heute – wie auch die Kommissarin gesagt hat – eine große Mehrheit diesem Bericht zustimmt, um wirklich ein Signal an den Rat zu geben.

4-011

María Isabel Salinas García, *en nombre del Grupo PSE*. – Señora Presidenta, señora Comisaria, compañeros, lo primero que me gustaría hacer es felicitar al ponente, con el que guardamos una gran coincidencia en lo referente a este programa, y felicitarnos todos, porque, en época de crisis económica, es fundamental mantener un programa como éste, con claros efectos sociales positivos.

Aunque estamos ante un procedimiento de consulta, desde el Parlamento Europeo debemos enviar una señal política clara, en estos momentos de incertidumbre económica, desde Bruselas y Estrasburgo, de que no estamos exclusivamente o sólo preocupados por una recuperación del sistema financiero, sino que somos plenamente conscientes de que las políticas sociales, sobre todo las que apoyan a los que más lo necesitan, a los más pobres de la Unión Europea, tienen que crecer.

Este programa de distribución de alimentos debe seguir siendo considerado parte de la Política Agrícola Común –aquí coincidimos con la Comisión–, además de porque la agricultura europea tiene un marcado carácter social, porque es un instrumento que funciona, porque ahora hace falta más que nunca y porque debe continuar funcionando.

Desde el Grupo socialista, al igual que el ponente, somos contrarios a que este programa se cofinancie entre la Unión Europea y los Estados miembros, pues ello supondría una discriminación entre Estados según su riqueza, pudiendo darse el caso de que el programa no pueda ponerse en práctica en los países más necesitados.

No se entiende que ahora, cuando más se necesita, la Comisión se quiera ahorrar dinero comunitario en la faceta más social de la PAC, sobre todo, teniendo en cuenta que todos los años hay excedentes presupuestarios en el presupuesto agrícola.

La plena financiación comunitaria es fundamental para nosotros. Necesitamos que se asegure que este programa llega a todos los países y sobre todo a los más necesitados. Los 43 millones de potenciales beneficiarios de este programa nos reclaman un esfuerzo mayor y en ningún caso que se ahorre gasto presupuestario. Austeridad, sí; pero no con los más pobres.

Y es precisamente para garantizar que llegan al ciudadano de todos los Estados miembros que el programa debe cubrir todo el recorrido de los alimentos distribuidos. Por ello, desde el Grupo socialista, para el cual yo soy responsable del informe, hemos presentado una enmienda para que todos los gastos derivados de la distribución, incluidos los del transporte, los del almacenamiento, los administrativos, sean sufragados con los fondos comunitarios.

Estamos también de acuerdo con el ponente en que los alimentos deben ser preferentemente comunitarios y de calidad. Es la postura coherente con la mantenida por este Parlamento en otros programas similares que hace poco discutimos en esta Cámara, como fue el caso del plan de reparto de frutas en las escuelas.

Nada más y muchas gracias. Esperamos que la Comisión tenga en cuenta la postura de este Parlamento cuando se vote y, sobre todo, que se ponga el plan en marcha en la Unión Europea lo antes posible.

4-012

Willem Schuth, *im Namen der ALDE-Fraktion*. – Frau Präsidentin, sehr geehrte Kommissarin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Eines deutlich vorweg: Die Abgabe von Lebensmitteln an Bedürftige, gerade in diesen wirtschaftlich schwierigen Zeiten, steht für mich in der kommenden Abstimmung über den Bericht unseres Kollegen Siekierski nicht zur Debatte. Deshalb möchte ich auch gleich zu Beginn deutlich machen, dass es nicht einfach war, eine gemeinsame Linie innerhalb unserer Fraktion zu finden. Ich respektiere deshalb die persönliche Entscheidung eines jeden Fraktionskollegen, davon abzuweichen und der von uns vorgesehenen Ablehnung des Berichts nicht zuzustimmen.

Wieso kann ich dem Ergebnis der Ausschussabstimmung in dieser Form nicht zustimmen? Dafür gibt es eine Reihe von Gründen, die nichts, aber rein gar nichts mit der Hilfe für die Bedürftigen in der Europäischen Union in diesen

wirtschaftlich schwierigen Zeiten zu tun haben. Im Gegenteil, die von meinem Kollegen Niels Busk im Namen der ALDE-Fraktion eingereichten, aber leider nicht für zulässig befundenen Änderungsanträge sollten dazu dienen, das bestehende System auf eine zukunftsfähige Grundlage zu stellen. Das bisherige System ist ein Anachronismus aus Zeiten der agrarischen Überproduktion, die zum Glück der Vergangenheit angehört. Dank der erfolgreichen Entkoppelung der Direktzahlungen sind in den vergangenen Jahren die Interventionsbestände stetig zurückgegangen, so dass heute bis zu 85 % der Lebensmittel auf dem freien Markt zugekauft werden müssen.

Das hat aber den Charakter des Programms im Kern verändert und dazu geführt, dass die agrarpolitische Dimension verlorengegangen ist. Da wir es aber nun mit einem Sozialprogramm zu tun haben, müssen wir dafür eine entsprechende rechtliche Grundlage schaffen. Hier teilen wir die Einschätzung des Juristischen Dienstes des Rates, der statt Artikel 37 des EG-Vertrags über die Gemeinsame Agrarpolitik lediglich Artikel 308 als Rechtsgrundlage für möglich hält. Denn sonst handelt es sich eindeutig um einen Eingriff in die nationalen Kompetenzen der Mitgliedstaaten. Die einzige Lösung kann angesichts der Unzulässigkeit unserer Änderungsanträge nur ein neuer Entwurf der Europäischen Kommission sein. Diese sollte auch weiterhin das Prinzip der Kofinanzierung beherzigen, denn nur vor Ort können Sinn und Unsinn solcher Programme im Sinne aller zufriedenstellend beurteilt werden.

4-013

Andrzej Tomasz Zapalowski, *w imieniu grupy UEN*. – Pani Przewodnicząca! Obecnie w Unii Europejskiej mamy do czynienia z sytuacją pogłębiającego się rozwarstwienia społeczeństwa. Mamy miliony ludzi żyjących w biedzie, ich liczba ciągle wzrasta. Dzieje się tak, pomimo iż władzę we Wspólnocie i w wielu krajach członkowskich sprawują od lat socjaliści, ponoć wyczuleni na biedę i nierówność. Sama Unia miała być przecież obszarem powszechnego dobrobytu. Wielu naiwnych w to uwierzyło a teraz przychodzi refleksja.

Musimy przyjść z pomocą tej części ludności Europy, która nie jest w stanie sama poradzić sobie z biedą i odrzuceniem. Dużo takich osób jest w krajach starej Unii, a jeszcze więcej w nowej. Poza niszczycielskim działaniem kryzysu w gospodarce dają o sobie znać skutki kolonizacyjnego podejścia w przeszłości krajów starej Unii do przedsięwzięć i banków w nowych państwach członkowskich. Nadal niszczy się zakłady pracy, tak jak w Polsce zniszczono cały przemysł stoczniowy.

Bardzo dobre sprawozdanie posła Siekierskiego mówi jak przekazywać żywność dla najbardziej potrzebujących. Zgadzam się z nim w pełni i Wspólnota w całości powinna finansować pomoc dla potrzebujących, a żywność powinna pochodzić wyłącznie z krajów Unii. Pomoc ta powinna trafiać do sierocińców, ośrodków dla bezdomnych, głodnych dzieci w szkołach i powinna być dystrybuowana przede wszystkim przez samorządy lokalne, bo one mają najlepsze rozeznanie co do potrzeb i jej wielkości.

4-014

Witold Tomczak, *w imieniu grupy IND/DEM*. – Pani Przewodnicząca! Pani Komisarz! Program pomocy żywnościowej jest dziś konieczny. Jak podaje sprawozdawca w 2006 r. tylko w państwach „starej” Unii 43 miliony osób było niedożywionych i aż 79 milionów osób zagrożonych ubóstwem, to jest ponad 20% ogółu ludności Unii. Program pomógł co szóstej potrzebującej osobie. Problem jest więc poważny, a zjawisko ubóstwa pogłębiło się jeszcze bardziej po ostatnich poszerzeniach Unii.

Statystyki pokazują, że program ten tylko łagodzi, ale nie likwiduje problemu niedożywienia. Jest to program, który leczy skutki, ale nie likwiduje przyczyn. Czyż nie jest paradoksem, że zagrożeni ubóstwem i niedożywieniem są mieszkańcy wsi? Ci, co powinni produkować żywność, korzystają z pomocy żywnościowej, ale to nie jest ich wina, tylko efekt prowadzonych polityk. To efekt błędnej polityki rolnej, która powoduje bankructwa gospodarstw rodzinnych i powiększa grono osób potrzebujących pomocy żywnościowej.

Zrównoważony europejski model rolnictwa z 1997 r. jest fikcją propagandową. Przecież w modelu tym rodzinne gospodarstwa miały stanowić kluczowy element, a jest odwrotnie. To te gospodarstwa są wykluczane, choć stanowią co najmniej 95% wszystkich gospodarstw rolnych w Unii Europejskiej. Czyż nie jest paradoksem, że gro pieniędzy w rolnictwie kierujemy do tych, którzy produkują drogo? Do dużych ferm zwierzęcych, które niszczą środowisko, a jednocześnie gospodarstwa, które produkują taniej, otrzymują symboliczne wsparcie. Polityka handlowa Unii naraża nas na gwałtowne zwwyżki cen, polityka konkurencji doprowadziła do monopolizacji sprzedaży i zawyżania cen. Najwyższy czas na zmianę tych polityk. To one spowodowały, że żywność jest droga, że wzrasta liczba ubogich i niedożywionych obywateli Unii Europejskiej.

4-015

Jean-Claude Martinez (NI). – Madame la Présidente, Madame la Commissaire, sur un point au moins, la stratégie de Lisbonne est un grand succès. L'Union européenne est devenue une des zones du monde les plus compétitives en matière de fabrication de la pauvreté. Nous avons pu faire ainsi 80 millions de pauvres et 43 millions d'Européens qui ont faim, dont les personnes âgées qui, ainsi peut-être, meurent plus vite et allègent du coup les dépenses publiques, ce qui permet de mieux respecter les critères de Maastricht.

Rien qu'en France, nous avons 80 millions de repas qui sont servis, chaque année, par les Restos du Cœur. Pour alimenter ces pauvres depuis 1987, nous avons un programme de distribution des denrées alimentaires, un budget annuel de 300 millions d'euros. 300 millions divisés par 80, divisés par 12, cela permet de distribuer 25 centimes de nourriture par mois à chacun des 80 millions de pauvres. Cette nourriture était prise dans les stocks d'intervention mais depuis la réforme de 1992, où on critiquait les montagnes de beurre, les fleuves de lait, les frigos qui regorgeaient, ces stocks se sont épuisés.

Et pour 2010-2012, nous achèterons les denrées alimentaires sur le marché, où arrivent aussi les produits non européens, au nom de l'OMC et de la lutte contre le protectionnisme. C'est-à-dire que depuis 1962, nous alimentons nos troupeaux de bétail avec des oléagineux importés, et à partir de 2010, nous alimenterons nos pauvres, là aussi, avec des importations. Tout cela, cofinancé au nom de l'universalité.

Mais le problème, Madame la Présidente, Madame le Commissaire, mes chers collègues, le vrai problème, c'est qu'il y a tout de même 80 millions de pauvres après 22 ans de programme alimentaire.

4-016

Albert Deß (PPE-DE). – Frau Präsidentin, Frau Kommissarin! Der Kollege Siekierski hat viel geleistet, um diesen Bericht vorzulegen. Dafür möchte ich mich bei ihm ausdrücklich bedanken. Ich teile auch seine Einschätzung, dass viele Menschen, gerade jetzt in der Wirtschaftskrise, von Armut bedroht sind. Es wäre ein Armutszeugnis für Europa, wenn hier in Europa Menschen Hunger leiden müssten.

Widersprechen muss ich jedoch, wenn der Eindruck erweckt wird, dass Nahrungsmittel teurer geworden sind. Das kann auf bestimmte Länder zutreffen, auf Deutschland mit Sicherheit nicht. Auch durch Fehlentscheidungen auf europäischer Ebene sind z. B. die Milch- und Butterpreise so niedrig wie schon lange nicht mehr und haben ein existenzbedrohendes Niveau für viele bäuerliche Betriebe erreicht.

Ich habe hier eine Statistik, in der Lebensmittelpreise aufgelistet sind. Ein Industriearbeiter musste 1970 für ein Kilogramm Schweinekotelett, ein Kilo Rindfleisch, ein Kilo dunkles Mischbrot, zehn Eier, 250 Gramm Butter, ein Kilo Kartoffeln und einen Liter Milch noch 243 Minuten arbeiten, um sich dieses Lebensmittelpaket kaufen zu können, im Jahr 2008 musste er nur noch 82 Minuten arbeiten. Das heißt, er musste ein Drittel seiner Zeit verwenden, um diese Lebensmittel kaufen zu können.

In der Begründung heißt es dann auch, allein in Deutschland seien 9 Millionen Menschen von Armut bedroht. Auch hier ist eine Richtigstellung notwendig. In Deutschland hat jeder Bürger, jeder Mensch Anspruch auf staatliche Mindestunterstützung. Es braucht also von diesen 9 Millionen niemand Hunger zu leiden.

Deshalb ist es wichtig, dass diese Gelder, die hier für die Nahrungsmittelhilfe zur Verfügung gestellt werden, dort in Europa eingesetzt werden, wo auch wirklich Menschen von Hunger bedroht sind. Es wäre eine Schande für Europa, wenn wir dies nicht abstellen würden.

4-017

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – Senhora Presidente, Senhora Comissária, caras e caros Colegas, o debate em que gostaria de estar a participar seria aquele cujo objectivo fosse pôr fim a quaisquer medidas de apoio aos mais necessitados por as mesmas se terem tornado desnecessárias.

Infelizmente, não é esse o caso no momento que vivemos na Europa e no mundo. Na União Europeia, muitas famílias atingidas pelo desemprego ou pela exclusão social viram os seus rendimentos tornarem-se insuficientes para satisfazer as suas necessidades mais básicas e, por isso, é-lhes devida a nossa solidariedade.

A iniciativa da Comissão que estamos a debater merece o nosso aplauso, tanto mais que se trata agora, como no passado, de encontrar mais um canal de escoamento fácil para os excedentes. Não é esse o caso agora. Justifica-se mesmo que as dotações financeiras deste programa sejam aumentadas.

Felicito também a Comissão por propor que este apoio seja suportado pelo orçamento agrícola. Não há ninguém mais solidário do que os agricultores e não existem comunidades que mais pratiquem a entreaajuda do que as comunidades rurais. Estou certo de que os agricultores europeus têm muito orgulho em partilhar uma parte do orçamento agrícola com aqueles que mais precisam.

O meu grupo político irá, por isso, recusar as propostas dos liberais, que questionam a base jurídica deste regulamento. A proposta da Comissão pode e deve, porém, ser melhorada.

O relatório Siekierski, assim como a emenda que o grupo socialista apresentará no plenário, são bons contributos para melhorar o relatório, em particular no que diz respeito à elegibilidade das despesas com a armazenagem e ao financiamento comunitário integral do programa.

Apelo, por isso, ao plenário para que aprove este relatório e à Comissão para que possa acolher os contributos do Parlamento.

4-018

Danutė Budreikaitė (ALDE). – Pranešimą dėl Tarybos reglamento pakeitimo dėl maisto skirstymo labiausiai nepasiturintiems Bendrijos asmenims teikia Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas.

Tačiau noriu pabrėžti, kad dabartinėmis finansinės ir ekonominės krizės sąlygomis parama labiausiai nepasiturintiems Bendrijos gyventojams įgyja naują – socialinės politikos – matmenį.

ES pagalba maistu yra labai svarbi krizės laikotarpiu, didėjant bedarbių skaičiui ir krentant pragyvenimo lygiui.

Bedarbių skaičius šių metų vasario mėnesį Lietuvoje 16 kartų viršijo darbo vietų pasiūlą. Lietuvoje šiuo metu skurstančiais laikoma apie 20 procentų gyventojų.

2006 metais Europos Sąjungoje paramą maistu gavo 13 milijonų gyventojų. Prognozuojama, kad artimiausiais metais 16 procentų arba 80 milijonų ES gyventojų gyvens žemiau skurdo ribos.

Pono Cz. Siekierski pranešime siūloma palikti dabar galiojančią pagalbos maistu programos finansavimo tvarką, skiriant lėšas vien iš ES biudžeto, bei nepritarti Europos Komisijos siūlymui finansuoti programą iš ES ir valstybių narių biudžetų.

Iš tikrųjų Komisijos pasiūlymas neatitinka ekonomikos realijų.

Daugeliui ES skurdesnių šalių, kovojančių su krizės pasekmėmis, dabartiniu laikotarpiu būtų sudėtinga prisidėti prie pagalbos maistu programos finansavimo. O finansavimas iš ES biudžeto, kaip tai buvo daroma nuo 1987 metų, būtų efektyvi ir iš tikrųjų solidari parama skurstantiems bendrapiliečiams.

4-019

Giovanni Robusti (UEN). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, finalmente ci si rende conto che con la nuova politica agricola i magazzini di stoccaggio sono vuoti, per di più si sono trasferiti tutti i soldi agli aiuti diretti e adesso si ricorre al bilancio per sfamare gli indigenti.

Forse, se con la modulazione si fosse scremato un po' di più ai ben nascosti soggetti che percepiscono ogni anno più di 300.000 euro di aiuti diretti, oggi si avrebbero più risorse per gli indigenti. Forse, se prima di produrre si decidesse cosa accantonare per gli indigenti, si spenderebbe molto meno che acquistare sul mercato e si realizzerebbe una politica di sostegno di alcuni mercati in crisi come quello del latte. Forse, se si riuscisse a utilizzare i prodotti che vengono buttati al macero perché vicini alla scadenza o invenduti sui mercati generali, si raggiungerebbero due risultati insieme.

Non vorrei nemmeno immaginare che dietro una nobile causa si costruisca il grasso mercato degli aiuti, mettendo le mani nelle tasche dei contribuenti europei e in barba a quei poveri diavoli che muoiono di fame.

4-020

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Madam President, feeding the hungry is a basic precept. We rightly talk about it in the context of third countries, but rarely acknowledge real hunger in Europe. However, gnawing hunger and severe malnutrition deficiencies, even without actual hunger, is a reality even in the most prosperous Member States.

Hunger in the midst of plenty is, and has always been, a scandal, and, in this report, we are trying to improve schemes to address it more effectively. As an impoverished mother, I had reason to be grateful for the free milk given to families of young children in the 1970s in Ireland and for the low-cost milk my children received at school in the 1980s.

I would like to add one suggestion though, but not within the CAP. As a result of some of the policies in the common fisheries policy, thousands of tonnes of edible fish are dumped dead over the sides of fishing boats around our coasts. It is time we ended this waste. We should land these so-called 'discards' and give the fish to those who need it but cannot afford high-quality protein. It would be very hard to find a better and more nourishing food. Commissioner, can you speak to the Commissioner for fisheries on the extension of this scheme to include fish?

4-021

Luca Romagnoli (NI). – Signora Presidente, Signora Commissario, onorevoli colleghi, approvo senza riserve la relazione Siekierski sull'organizzazione comune dei mercati agricoli e le disposizioni specifiche per quanto riguarda la distribuzione di derrate alimentari agli indigenti. Ciò è tanto più importante vista la crisi finanziaria i cui effetti si avvertono anche nell'economia europea.

Il Parlamento europeo, riconoscendo la stringente necessità di venire incontro alle esigenze alimentari degli indigenti, ha esortato Commissione e Consiglio ad attribuire un assetto permanente al programma europeo di aiuti alimentari. Del resto, cari colleghi, abbiamo qui ribadito, proprio lo scorso maggio, adottando una risoluzione sull'aumento dei prezzi nell'UE e

nei paesi in via di sviluppo, che il diritto all'alimentazione sufficiente, variata e adeguata ad una vita sana ed attiva è un diritto fondamentale da garantire permanentemente a tutti.

Ritengo che il programma di distribuzione di derrate alimentari agli indigenti debba continuare a rappresentare un elemento qualificante della politica agricola comune, proprio perché la PAC opera calmierando i prezzi e quindi proteggendo dalle fluttuazioni di prezzo le persone con i redditi più bassi.

Non concordo invece con le percentuali dei cofinanziamenti proposte in alcuni emendamenti, perché esse potrebbero indurre alcuni Stati membri a limitare la loro partecipazione al programma. Rifiuto pertanto gli emendamenti tesi a modificare la base giuridica. Sottolineo che è necessario che vi sia un finanziamento completo dell'Unione europea per i programmi di assistenza alimentare. Esprimo quindi parere favorevole all'adozione del progetto di risoluzione legislativa.

4-022

Struan Stevenson (PPE-DE). – Madam President, you have heard some diverging views around the House this morning on this issue. I congratulate, of course, Mr Siekierski.

At a time of deepening economic recession and the tens of millions of people who are living in poverty and are hungry, of course, as a Parliament, we have to find ways of helping them and providing them with food aid. But, as the Commissioner pointed out, there are 19 participating Member States in this project. That means there are eight Member States not participating. The UK is one of them, and the reason is that they use their own social policy to provide aid for the poor. They withdrew from this scheme many years ago.

The question that many Member States and the Commission are asking is: why are we using the CAP to finance social policy? This used to be perfectly OK when we had massive surpluses – milk lakes, butter mountains and beef mountains – and were required to distribute this food to the poor, using the CAP budget to finance that distribution. But now, when there is very little in intervention – and we are hearing now that we have to buy in food even from outwith the EU and use the CAP budget to store and distribute this food – this surely is becoming something that should be better handled by Member States' social policy.

When you consider that there are people living in complete deprivation in some of the new Member States, like Romania, and many of these people, by the way, are subsistence farmers, they are the people who the poorest. Yet we are potentially taking money from them – money from the CAP budget that could help them – to distribute this food aid, the main beneficiaries of which are actually old Member States, like France, Italy and Spain. So there has not been a level playing field applied to this distribution of aid, and in future I think we should be very cautious about how we take this forward.

4-023

Jean-Paul Denanot (PSE). – Madame la Présidente, je crois qu'effectivement la question de la distribution des denrées alimentaires au profit des plus démunis est tout à fait opportune, mais je crois qu'au fond, la proposition de la Commission ne correspond pas à la problématique.

La question du cofinancement m'interpelle et je me dis que c'est plutôt la question du libéralisme qui a présidé aux évaluations de la PAC ces dernières années qui est à mettre en cause. Les émeutes contre la faim, les variations brutales de prix des denrées alimentaires sont des indicateurs permanents des limites de la libéralisation du marché agricole. Cette libéralisation s'est toujours faite au détriment des populations fragiles, au détriment des producteurs fragiles et des territoires fragiles.

Je plaide donc pour que la politique reprenne ses droits, reprenne la main tant au niveau européen que mondial et que le domaine stratégique de l'agriculture et de l'alimentation humaine, tant d'un point de vue quantitatif que qualitatif, ne soit pas soumis aux strictes lois du marché.

Certes, il y a urgence, et le rapport Siekierski répond à cette urgence, et je m'en félicite, mais je souhaite que, dans le cadre de la réflexion qui s'ouvre sur l'avenir de la PAC, il soit rappelé que l'objectif prioritaire est bien de combattre de manière structurelle la faim et la pauvreté que nous connaissons dans tous les États membres et dans le monde. Les territoires ruraux sont disponibles pour répondre aux besoins alimentaires par des productions suffisantes et de qualité, encore faudra-t-il leur donner les moyens financiers et humains d'assumer cette lourde responsabilité.

4-024

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – Pani Przewodnicząca! Żywność i mieszkanie w budżetach wielu ludzi stanowi ponad 90% wydatków. Utrzymanie cen żywności na możliwie niskim poziomie ma bardzo duże znaczenie społeczne i humanitarne. Ubóstwem i niedożywieniem w 2006 r. było dotkniętych w Unii 79 mln osób. Teraz w wyniku kryzysu i wzrostu liczby mieszkańców problem znaczenie zwiększył się i liczba potrzebujących bezpośredniego wsparcia w 2009 r. na pewno przekracza 25 mln osób.

Pomoc jest ważnym elementem wspólnej polityki rolnej, gdyż upłynnia ewentualne zapasy interwencyjne przy równoczesnym utrzymaniu popytu na żywność. Popieram finansowanie pomocy żywnościowej, szczególnie ze środków Unii, uzupełnianej zależnie od możliwości środkami poszczególnych państw, ustalenie przejrzystych zasad w udzieleniu pomocy, zwiększenie co najmniej o 200 mln euro funduszu pomocowego w 2009 r., poszerzenie wykazu produktów i ustalenie zasad przy ich zakupie. Pomoc ma duże znaczenie polityczne, gdyż potwierdza spójność w działaniu Unii na rzecz obywateli. Gratuluję doskonałego sprawozdania panu Siekierskiemu.

4-025

Christa Klab (PPE-DE). – Frau Präsidentin, Frau Kommissarin Fischer Boel, meine Damen und Herren! Seit 22 Jahren leistet das Programm für die Abgabe von Nahrungsmitteln an Bedürftige in der Gemeinschaft einen Beitrag zur Umsetzung ganz wichtiger Ziele der Gemeinsamen Agrarpolitik. Es geht hier einerseits um die Stabilisierung der Märkte durch die Verringerung der Interventionsbestände, gleichzeitig aber auch um die Unterstützung der ärmsten Bevölkerungsschichten in der Gemeinschaft mit Lebensmitteln. Allein im Jahr 2006 kamen 13 Millionen Menschen aus 15 Mitgliedstaaten in den Genuss von Hilfsmaßnahmen aus diesem Programm. Eine wertvolle Hilfe, die erhalten bleiben soll.

Nun gibt es aber berechtigte Bedenken gegen den Vorschlag der Kommission, der von den alten Prinzipien abweicht und nicht nur Lebensmittel aus Interventionsbeständen, sondern auch auf dem freien Markt eingekaufte Lebensmittel für das Programm verwenden will. Hier, Frau Kommissarin, wird definitiv Sozialpolitik und nicht Agrarpolitik betrieben. Auch die Argumentation, nur mit Zukauf könne die Palette der angebotenen Lebensmittel für eine ausgewogene Ernährung sorgen, schießt meiner Meinung nach über das Ziel hinaus.

Der Berichterstatter Siekierski schlägt nun eine Streichung der Kofinanzierung vor. Dies jedoch bekräftigt noch einmal den Aspekt der sozialpolitischen Verantwortung, weshalb ich mich für eine Kofinanzierung ausspreche. Die Europäische Union muss sich ganz klar am Wohlbefinden der Menschen ausrichten. Hunger und Not darf es nicht geben! Das haben alle Diskussionsbeiträge heute Morgen noch einmal klar herausgestellt. Allerdings müssen wir auf eine klare Zuweisung der Zuständigkeiten achten. Es ist nicht so, dass die Agrarpolitik Hilfe und Unterstützung für die Armen und Ärmsten verhindern will. Aber in einer gerechten und richtigen Zuteilung der Aufgaben und Hilfen liegt auch eine große Chance der Koordinierung und der Optimierung.

Die europäische Agrarpolitik steht heute und morgen vor großen Herausforderungen. Inhaltliche Änderungen müssen immer im Gesamtkontext gesehen werden. Deshalb bitte ich Kommission und Rat um sachlich angemessene Entscheidungen und Koordination im Sinne der Sozial- und der Agrarpolitik.

4-026

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – Señora Presidenta, yo quisiera, en primer lugar, felicitar al señor Siekierski porque creo que éste es un excelente informe, que ha suscitado mucho apoyo en la Comisión de Agricultura.

Hace más de 20 años –ya se ha dicho– que las existencias de intervención de la Comunidad se vienen utilizando para proporcionar ayuda alimentaria a los más necesitados. El problema, señor Stevenson, es que han sido las sucesivas reformas de la PAC las que han ido reduciendo estas intervenciones al máximo.

Pero también quiero decir aquí que sería una malísima señal la que enviaríamos suprimiendo o pretendiendo suprimir este programa en este momento tan delicado en el que muchos europeos y muchas europeas no tienen suficiente para comer. Y es evidente, en este sentido, que, cuando las existencias no lleguen –porque he dicho ya que han ido desapareciendo–, habremos de recurrir al mercado.

Yo quisiera resaltar como elementos positivos la obligación que recoge el informe de que, cuando se recurra al mercado, los productos sean comunitarios, frescos y de origen local. También me parece oportuna la financiación comunitaria al 100 %, porque creo que en estos momentos esta ayuda no debe y no puede depender de las posibilidades de cada Estado miembro, si no queremos ahondar en las posibilidades. Asimismo me parece bien que se amplíe a tres años la duración del programa.

Quisiera señalar únicamente que la Comisión siempre está a tiempo de aplicar la intervención allí donde sea necesario o posible y que más de un sector agrícola lo agradecería. Pienso en los productores de leche de mi región, Galicia, a los que la intervención ayudaría a solventar la mala situación que atraviesan y, al mismo tiempo, contribuiría a proporcionar alimentos a los más desfavorecidos.

4-027

Ewa Tomaszewska (UEN). – Pani Przewodnicząca! Około 80 milionów osób w Unii Europejskiej żyje w ubóstwie, stanowi to 16% mieszkańców Unii. Kryzys gospodarczy grozi powiększeniem tej grupy. Każdego dnia w Warszawie widzę kolejkę osób czekających na miskę zupy. Dlatego tak ważne jest utrzymanie ciągłości wspólnotowego programu dostarczania żywności dla ludności najuboższej. Bezpośrednie dostarczanie produktów zapewni bardziej urozmaiconą dietę.

Wniosek Komisji zawiera jednak warunek współfinansowania, co w przypadku najuboższych państw członkowskich może prowadzić do rezygnacji z pomocy. Byłoby to sprzeczne z celem wprowadzenia programu, w szczególności ze zmniejszeniem nierówności ekonomicznych i społecznych między regionami, i przekreślałoby zasadę solidarności. Mam nadzieję, że poprawki 17, 18 i 19 usuną tę wadę. Apeluję do Komisji Europejskiej o przygotowanie programu usuwającego przyczyny strukturalne, a nie tylko skutki ubóstwa, a także o monitoring mający na celu ustalenie, ile tych środków trafia do ubogich, a ile do pośredników. Gratuluję sprawozdawcy.

4-028

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – Pani Przewodnicząca! Pani Komisarz! Dystrybucja żywności wśród osób najbardziej potrzebujących jest bardzo ważnym obszarem działania Unii. Dlatego dziękuję Komisji za wniosek w tej sprawie, a posłowi Siekierskiemu za sprawozdanie, o którym dzisiaj dyskutujemy.

Kraje członkowskie osiągnęły olbrzymie postępy w polepszaniu jakości życia mieszkańców. Nadal jednak ubóstwo jest jednym z poważniejszych problemów współczesnej Europy. Szacuje się, że 43 miliony obywateli Unii jest dotkniętych ryzykiem niedożywienia – to szokująca liczba. Program dystrybucji pomaga wielu z tych Europejczyków. Wiem, że nie wszystkim się on podoba. Rozumiem, że można mieć wątpliwości prawne, ekonomiczne, polityczne, ale chciałbym wiedzieć, jaka byłaby alternatywa dla tego programu, tym bardziej, że program dystrybucji żywności ma również pozytywne oddziaływanie na rynek rolny, który dzięki temu jest bardziej stabilny.

Unia jest globalnym liderem pomocy dla najbiedniejszych mieszkańców świata. Trudno sobie wyobrazić, aby jednocześnie Wspólnota przestała wspierać własnych obywateli, którzy wpadli w poważne kłopoty, dlatego liczę, że Rada dojdzie do porozumienia w tej sprawie.

4-029

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – Szeretnék gratulálni az Európai Bizottságnak és Siekierski jelentéstevőnek, ez egy kiváló kezdeményezés, jelzi az Európai Unió és az Európai Bizottság szociális érzékenységét.

Két kérésem lenne az Európai Bizottsághoz. Az egyik, ami a társfinanszírozásra vonatkozik: a jelentéssel egyetértek, de kérném figyelembe venni Fischer Boel asszonytól, hogy éppen azoktól a szegényebb, szűkebb költségvetésű tagállamoktól is társfinanszírozást kér, ahol leginkább ezt az élelmiszert osztani kell.

A másik kérésem pedig: a szállítási költségeket nem kellene 4,5%-ban megszabni, hanem a szubszidiaritás elve alapján a tagállamokra kellene bízni, mert ennél kisebb összeg is felhasználható a szállításra.

És végezetül a termékcímkézésnél meg kellene hagyni az Unió logóját, mert ezt az Uniótól kapják. És végezetül, mivel többet nem hiszem, hogy vitában felszólalok, szeretném Fischer Boel asszonynak az egész 5 éves tevékenységét megköszönni, beírta nevét az európai agrárium történetébe.

4-030

Maria Petre (PPE-DE). – Ca deputat român, împreună cu colegii mei, susținem propunerile pe care raportorul nostru le-a făcut și vom vota în favoarea lor.

Familiile din orașele mici și din zonele rurale sunt cele mai afectate de sărăcie. În contextul crizei, extinderea programului alimentar și finanțarea sa din bugetul comunitar sunt pe deplin justificate.

Știm cu toții că măsurile din 2008 și bugetul alocat au fost insuficiente. Componenta agricolă și cea socială pot să justifice menținerea în cadrul politicii agricole comune a programului.

În noile state membre, cum ar fi și România, administrarea programului trebuie evident îmbunătățită. Depozitarea produselor și costurile administrative trebuie gestionate eficient, așa încât ponderea acestora în prețul de piață să nu depășească 20 - 25%.

În final, aș vrea să îi mulțumesc dlui Siekierski și să îl felicit pentru propunerile pe care le-a făcut.

4-031

Francesco Ferrari (ALDE). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, innanzitutto la proposta - sia del relatore sia della Commissione - è importante, è importante questo patto di finanziare al fine di attenuare l'impatto del vertiginoso aumento dei prezzi delle derrate alimentari della Comunità, che mette in difficoltà un numero crescente di persone e rende molto più onerosa la fornitura di aiuti alimentari.

Questa nuova impostazione che io condivido, aumenta l'efficacia del programma rendendo anche il sistema di attualità sia dal punto di vista della politica agricola che dal punto di vista sociale. Si ritiene inoltre che l'iniziativa debba essere mantenuta nell'ambito della PAC così come previsto dalla Commissione.

Com'è noto, la politica agricola comune della PAC prevede attualmente aiuti alimentari destinati alle fasce della popolazione che vivono in condizioni disperate. Infatti, la misura che stiamo per attuare ha sempre trovato un ampio accoglimento tanto che nel 2006 13 milioni di persone e 15 paesi nel 2008, addirittura 19 paesi, credo che sotto questo aspetto ... *(il Presidente ritira la parola all'oratore)*.

4-032

PRESIDE: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ
Vicepresidente

4-033

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – Panie Przewodniczący! W tej debacie chcę zwrócić uwagę na trzy kwestie. Po pierwsze chcę przypomnieć, że jednym z głównych celów wspólnej polityki rolnej jest zapewnienie dostępu do żywności dla mieszkańców Unii Europejskiej po odpowiednich cenach, a więc dla tych, którzy mają niskie dochody albo nie mają ich w ogóle, także żywności w sposób nieodpłatny.

Po drugie sytuacja dochodowa mieszkańców Unii, w tym w szczególności w nowych krajach członkowskich pozostawia wiele do życzenia. We wszystkich krajach nowo przyjętych liczba mieszkańców posiadających dochody poniżej 40% średniej unijnej sięga aż 50%, a więc prawie połowa ludzi w tych krajach ma tak niskie dochody. Te dane charakteryzujące sytuację dochodową mieszkańców pochodzą sprzed kryzysu. W najbliższych latach ze względu na skutki kryzysu sytuacja się tylko pogorszy.

Popieram więc kontynuację programu nieodpłatnej dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących, na które w 2009 r. Unia Europejska przeznaczy prawie pół miliarda euro, w tym dla mojego kraju Polski około 100 mln euro. Mam nadzieję, że prezydencja czeska uzgodni ostatecznie jego kształt na forum Rady (...).

(Przewodniczący odebrał posłowi głos)

4-034

Ljudmila Novak (PPE-DE). – Medtem, ko smo želeli odpraviti lakoto v Afriki in drugih revnih državah, se nam je zgodila lahkota in revščina doma, v domači hiši.

Tudi v moji domovini Sloveniji se, na žalost, kljub dobremu standardu potreba po solidarnostni pomoči povečuje. Mediji poročajo, da so zaloge hrane humanitarnih organizacij skoraj izpraznjene.

Glede na to, da je v večini držav članic Evropske unije še vedno hrane v izobilju, bi bilo res nečloveško, da bi na drugi strani naši državljani trpeli ali celo umirali zaradi lakote. Preživetje ima zagotovo prednost prek kakršno koli drugo investicijo, ki lahko počaka na ugodnejše čase.

Če države ne morejo zagotavljati novih virov za nabavo zalog, potem je najbrž tudi primerno, da odprejo svoje intervencijske zaloge. Podpiram ta program, hkrati pa apeliram tudi na vse nas in naše državljane, da smo pozorni na stiske soljudi okrog nas.

4-035

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ringrazio l'onorevole Siekierski per la sua relazione sul programma comunitario di distribuzione degli aiuti alimentari agli indigenti, che rappresenta un utile strumento di regolazione del mercato e che pertanto deve essere mantenuto nell'ambito della PAC.

Sebbene i livelli di vita nell'Unione europea siano in media tra i più alti del mondo, alcuni cittadini non sono in grado di nutrirsi adeguatamente. Si stima che 43 milioni di persone nell'UE siano a rischio di povertà alimentare, un numero in costante aumento poi negli ultimi anni.

L'aumento dei prezzi che si registra da qualche tempo su prodotti di vasta diffusione rende più costosa la fornitura di aiuti alimentari rendendo ancora più urgente il sostegno previsto dal programma europeo.

4-036

Mariann Fischer Boel, Member of the Commission. – Mr President, I would like to thank everyone for all the comments. In general, I hear a very positive approach to the proposal for the most needy.

Mr President, could I just be allowed to focus on some of the comments that have been raised here today? First of all, I think that we have to keep in mind that poverty is not confined to certain areas or regions within the Member States. Unfortunately, it is an issue that all Member States have to face. It is true that the extent of the problem and the means available to remedy it are not identical throughout the whole European Community. The allocation of the budget to the Member States, as well as the differentiated rates for cofinancing for cohesion and non-cohesion countries, does of course already take into account the financial capacity of every country. This means that the bottom line will be that there will more money available for the so-called 'new' Member States than is the case today.

Regarding the budget, I would just remind you that we have actually increased the budget available for the programme for the most needy by two thirds – up to EUR 0.5 billion – and I think this, together with the newly introduced cofinancing, will help alleviate some of the problems. I think we also have to keep in mind that this scheme is a voluntary one. Member States that have a social system in place in their own country certainly need not use this scheme. We do not seek to replace social policies that are already implemented in Member States and, to a certain extent, also managed by NGOs. Our intention is to underpin them by the provision of food, which I still consider the central aim of the agricultural policy.

I believe that the changes that we have proposed go in the right direction. I think the provisions are reasonable and well balanced. The programme –when hopefully voted through this Parliament as well – will be able to meet the challenges of the future. It will be difficult to be against or to oppose this programme in a situation where unemployment is currently increasing dramatically all over Europe, thereby heavily increasing the number of people at risk of poverty. So I look forward to the votes of this extremely responsible Parliament.

4-037

Czesław Adam Siekierski, sprawozdawca. – Odniosę się do niektórych poruszonych problemów. Po pierwsze, mówiłem, że jestem przeciwny współfinansowaniu z zaznaczeniem, że teraz znajdujemy się w okresie kryzysu gospodarczego, kiedy rośnie liczba osób biednych i bezrobotnych. Dokonamy oceny programu w 2011 r. czy w 2012 r. i wtedy się zastanowimy, co dalej ze współfinansowaniem. Dajmy sobie czas – nie przystępujemy do tego w kryzysie.

Po drugie, podzielam pogląd pani Komisarz, że trudno będzie ograniczyć dystrybuowaną żywność tylko do pochodzącej z Unii, bo to zwiększy koszty i rozbuduje część administracyjną programu. Po trzecie, bierzmy przykład z USA – jak duże kwoty w ramach ustawy rolnej przeznaczono na wsparcie rolnictwa poprzez finansowanie bezpłatnych bonów żywnościowych. Wreszcie po czwarte, zachęcam kraje nieuczestniczące w programie do aplikacji. Program jest otwarty. Po piąte, środki przeznaczone na ten program nie ograniczają dostępu rolników do Wspólnej Polityki Rolnej, gdyż mamy oszczędności w ramach WPRu.

Na koniec chcę wrócić do źródeł. Jak wiemy cele WPRu zostały sformułowane już w traktatach rzymskich. Mówią one o potrzebie zapewnienia społeczeństwu dostępu do żywności po przystępnych cenach, a rolnikom zagwarantowania odpowiedniego poziomu dochodu. Można stwierdzić, że są to, po pierwsze, zadania produkcyjne, określające niezbędną wielkość produkcji. Po drugie, zadania społeczne, socjalne, bo mówimy o odpowiednich cenach – aby konsumentów było stać na zakup produktów żywnościowych. A więc zapis w traktacie rzymskim określa pewne cele socjalne. I wreszcie po trzecie, cele ekonomiczne, związane z zapewnieniem odpowiednich dochodów dla rolników.

Kiedy mówimy o cenach przystępnych dla biednego konsumenta, często bezrobotnego, to żywność ta powinna być dla niego dostępna po znacznie niższych cenach, czy wręcz dostarczona w formie bezpłatnej, oczywiście w ramach specjalnych programów i na określonych warunkach. Reasumując należy stwierdzić, że Wspólna Polityka Rolna obejmuje częściowo także elementy polityki socjalnej.

4-038

El Presidente. – Se cierra el debate.

La votación tendrá lugar a las 12.00 horas.

Declaraciones por escrito (artículo 142 del Reglamento)

4-039

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), na piśmie. – Sprawozdanie posła Czesława Siekierskiego, dotyczące dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących, porusza zagadnienia ujęte w rozporządzeniach Rady odnoszących się do finansowania wspólnej polityki rolnej oraz do przepisów szczegółowych w tej materii. Mamy tutaj do czynienia z sytuacją, która dowodzi istnienia dużych obszarów biedy i ubóstwa także w Unii Europejskiej. Dotknięte są nim nader często osoby żyjące na wsi czy w małych miasteczkach, nie brak pośród nich dzieci. Według oficjalnych danych statystycznych ok. 80 milionów Europejczyków żyje poniżej tzw. progu ubóstwa. Należy się obawiać, iż obecny kryzys i rosnące bezrobocie zwiększą tę bardzo niepokojącą liczbę.

Fakt wzrostu dotychczasowej kwoty przeznaczonej na program pomocy żywnościowej dla najuboższych mieszkańców UE z 305 do 500 mln euro jest sam w sobie pozytywny. Uważam jednak, że trzeba dokonać takich zmian systemach w krajach członkowskich, aby zlikwidować lub co najmniej znacznie ograniczyć tę mało chlubną sytuację. Główną przyczyną tych zaniedbań jest bezrobocie oraz nadzbyt wysokie ceny artykułów spożywczych (porównajmy tylko wysokość wynagrodzenia, jakie otrzymuje za swe produkty rolnik z ceną detaliczną w sklepie). Daleki od doskonałości jest również nasz system opieki socjalnej.

Na koniec chciałbym bardzo wyraźnie zaakcentować konieczność przeznaczenia na cele tej pomocy jedynie żywności dobrej jakościowo, najlepiej świeżej i pochodzącej z lokalnych gospodarstw wiejskich.

4-040

3 - Recursos colectivos (debate)

4-041

El Presidente. – El punto siguiente es la Declaración de la Comisión sobre Recursos colectivos.

4-042

Meglana Kuneva, Member of the Commission. – Mr President, since the beginning of my mandate, redress has, as you know, been high on my list of priorities. I believe that substantive rights show their strength only when they are backed by enforcement and effective redress for consumers. More and more often, large numbers of consumers lose out as a result of the same or similar illegal practices by a trader and do not receive redress.

The Commission has been examining the problem that consumers face in obtaining redress for mass claims. We have commissioned studies, discussed the issue with stakeholders, conducted surveys and an Internet consultation, and recently published a green paper to which we have received more than 170 responses.

Although the consultation officially ended on 1 March 2009, comments are still coming in and I can already tell you that, the more evidence we gather, the more our belief that there is a problem is confirmed. This is why we need to find a solution in the interests of justice and a healthy European economy.

The green paper on consumer collective redress proposed various ways of tackling this problem. A preliminary analysis of the replies received indicates that stakeholders recognise the unsatisfactory present situation on collective redress in the Member States. There is consensus about the necessity of further action to achieve effective redress for consumers and thereby restore their confidence in the market.

Consumer organisations favour binding measures for a collective redress judicial scheme in all Member States in combination with other options, such as the extension of existing alternative dispute resolution (ADR) mechanisms to collective claims. Business would favour ADR mechanisms.

In a few weeks' time, once we have properly analysed all the responses, we will publish the replies, together with a statement on the feedback we received, and before the summer we will outline the different ways of addressing the problem of mass claims. This will not simply be a repetition of the four options in the green paper. Our thinking is developing further in the light of the responses to the green paper consultation. Based on the outcome of all the consultations, the Commission will carefully examine the economic and social impact on stakeholders, including the costs and benefits generated by the possible options. On 29 May we will hold a hearing to share our preliminary conclusions with stakeholders.

Let me stress that, whatever route we take, we will not go down the path of the US experience. Instead, we will follow our European legal cultures and take into account the existing experiences of Member States. Once the options become clear, the European Parliament, Member States and stakeholders will be convinced, as I am, that not only is there a problem but also that an effective solution must, and can, be found at European level.

Why should reputable businesses suffer at the hands of unfair competitors who profit when consumers are not compensated? And I stress 'compensated'. This is the very nature of redress that we are aspiring to. Why should consumers give up their legitimate expectations of compensation, and why should society put up with the welfare and justice gap?

I am confident that we will find a solution that strikes the right balance between improving consumer access to redress and avoiding unfounded claims. Effective redress will boost consumers' confidence in the internal market and in what Europe can do for them. This is particularly important in the harsh reality of today's economic and financial crisis. As you know, the coming months will be marked by many institutional changes, and this may influence the timing and the delivery of our work on collective redress.

Concerning the initiative taken by the Commission on damages actions for breach of the European anti-trust rules, I can assure you that the Commission shares Parliament's view that these two initiatives related to collective redress should be consistent. Indeed, being consistent does not mean that different policy initiatives have to use the same tools to reach the same goals. I can equally assure you that I remain personally committed to this issue and will continue to work on it until the end of my mandate with the same energy and vigour that I have devoted to it thus far, and of course with the kind help and support of Parliament.

4-043

Malcolm Harbour, on behalf of the PPE-DE Group. – Mr President, it is a pleasure to welcome Commissioner Kuneva to the House once again. Commissioner, I only need to use your own words about your energy and vigour in pursuing the interests of consumers, which, I think from our side of the House and, indeed, for all members of our committee, we have admired, and we encourage you very much to continue that work.

As far as the collective redress proposal is concerned, I think you are approaching it in exactly the right way. We have consistently said that this is an extremely complex issue. It involves not just European-level measures but also very difficult issues about engagement with national law and regional law and, above all, as you indicated, the consumer has to be at the heart of it.

You have been really consistent in saying that consumer confidence in the internal market and cross-border trading is one of the fundamental issues that we have to raise, because otherwise consumers are not getting their rights of access and being able to use and exercise their choice across borders. I think that remains at the heart of what you are discussing today.

Above all, I think the timing and complexity of solutions is important, because you have evoked a wide range of solutions here, but it is quite clear that solutions that may involve some new European-level judicial mechanisms will clearly take far longer and potentially be more controversial than picking up some of the alternative dispute resolution measures or also using the existing consumer cooperation measures that have been put in place. I think all of us on this committee recall that, in fact, the enhanced cooperation on consumers was an aspect that was put through our committee in the last Parliament, and we would like to see that become more effective. I think there is a vehicle there that can be used to give consumers the sort of redress that we are looking for, not just in collective claims but also in dealing with cross-border claims themselves much more effectively. If we can get that sense of priority there and timing and speed to come up with the best solutions quickly, I think that is the way that I commend you to think about moving forward.

4-044

Evelyne Gebhardt, im Namen der PSE-Fraktion. – Herr Präsident! Frau Kommissarin, vielen Dank, dass Sie die Initiative der Sozialdemokratischen Fraktion aufgegriffen und dieses Thema angepackt haben, denn das ist ein wichtiges Thema für die Bürgerinnen und Bürger!

Ich habe hier mein Handy liegen. Von vielen jungen Leuten habe ich gehört, dass sie ganz große Probleme haben, weil für irgendwelche Verträge, die sie gar nicht bewusst eingegangen sind – für Klingeltöne zum Beispiel –, fünf, sechs, sieben, acht Monate lang jeden Monat ein Betrag abgebucht wird. Wegen fünf Euro geht niemand vor Gericht. Aber wenn eine Million Bürger das Gleiche erleben und ein Unternehmen ungerechtfertigt fünf Millionen Euro kassiert, dann ist das doch ein Fall von unfäurem Wettbewerb gegenüber den Mitbewerbern in der Europäischen Union, die sich korrekt verhalten. Aus diesem Grund ist es ganz wichtig, dass dieses Thema angegangen wird.

Aber auch für die Menschen, für die jungen Leute, für die Eltern, die damit konfrontiert sind, ist es wichtig, dass man ihnen Rechtsinstrumente an die Hand gibt, damit sie auch wirklich zu ihrem Recht kommen können. In Zeiten, in denen Europa zusammenwächst, in denen man im Internet einkauft, ist es wichtig, dass wir diese Instrumente auch grenzüberschreitend einrichten, damit sie auch wirklich entsprechend eingesetzt werden können. Deswegen ist in den Augen meiner Fraktion gerade die Sammelklage eines dieser Instrumente, die ganz klar daraufhin überprüft werden müssen, ob wir sie in der Europäischen Union einsetzen können. Aber wir müssen diese Instrumente so gestalten – wie Sie, Frau Kommissarin, das auch gesagt haben –, dass sich die Übertreibungen, die es z. B. in den USA gibt, hier nicht einschleichen können, sondern dass sie unserem eigenen Rechtssystem entsprechen. Daran müssen wir arbeiten und das wollen wir in den nächsten Monaten auch weiter verfolgen.

Frau Kommissarin, Sie wissen uns an Ihrer Seite, was diese Fragen angeht. Wenn es darum geht, Rechte für die Bürgerinnen und Bürger durchzusetzen, sind wir Sozialdemokratinnen und Sozialdemokraten immer dabei!

4-045

Andreas Schwab (PPE-DE). – Herr Präsident, Frau Kommissarin! Vielen Dank für die Möglichkeit, in dieser Diskussion das Wort zu ergreifen. Ich freue mich, Frau Kuneva, dass Sie auf Wunsch der EVP-ED-Fraktion dazu beigetragen haben, den Vorschlag der Generaldirektion Wettbewerb zu Sammelklagen, der zunächst vorsah, diese ähnlich zu regeln, wie es in den USA praktiziert wird, zu einem horizontalen Ansatz weiterzuentwickeln und tatsächlich alle in der Europäischen Union gleich zu behandeln – kleine und mittlere Unternehmen, Verbraucher, Arbeitnehmer und Unternehmer. Das ist ein wichtiger Schritt nach vorne, den wir sehr konstruktiv und positiv begleiten wollen.

Es ist uns bewusst, dass in manchen Einzelfällen natürlich ein gemeinschaftlicher Durchsetzungsanspruch von kollektiven Rechten erfolgreicher erscheint als eine individuelle Durchsetzung. Allerdings bleiben wir bei der Überzeugung, dass der beste verbraucherschützende Weg, Bagatellklagen abzuschöpfen, nicht in Sammelklagen besteht, sondern in der öffentlich-rechtlichen Durchsetzung solcher Ansprüche, beispielsweise mittels – wie im deutschen UWG-Gesetz – eines Abschöpfungsanspruchs. Denn der einzelne Verbraucher wird sich sehr genau überlegen, ob er wegen 4,99 Euro tatsächlich eine Sammelklage bei einem Anwalt einreicht oder ob ihm nicht viel mehr geholfen wäre, wenn die öffentliche Hand beispielsweise diesen Anspruch durch einen Ombudsmann kontinuierlich überprüft und mit den entsprechenden Möglichkeiten durchsetzt. Deswegen glaube ich, dass wir uns bei der Frage, wie wir diese beiden Elemente verbinden, sehr genau überlegen müssen, wie wir den Verbrauchern am effektivsten helfen. Denn Verbraucher haben oft nicht die Zeit, zu einem Anwalt zu gehen, sondern sie wollen schnelle und einfache Hilfe.

Der zweite Punkt, der mir wichtig erscheint – und auch da hat Ihre Generaldirektion sehr gut gearbeitet: Das interessanteste Element war eine Diskussion in der bayrischen Landesvertretung in Brüssel, wo ein Vertreter Ihrer Generaldirektion auf die Frage, ob wir mit europäischen Rechtsmöglichkeiten Sammelklagen nach US-Modell wirklich ausschließen können, klar gesagt hat: „Nein, das können wir nicht.“ Das bedeutet aus unserer Sicht, dass man dieses Modell nicht komplett aus den Augen verlieren darf. Wir müssen weiter darüber diskutieren, aber wir müssen es mit großer Sorgfalt machen und die Mitgliedstaaten und deren rechtspolitische Möglichkeiten in die Diskussion mit einbinden, damit wir am Ende das erreichen, was wir alle wollen: Ein wirklich europäisches, besonders für die Verbraucher attraktives Modell, das auch den Mittelstand schützt.

4-046

Arlene McCarthy (PSE). – Mr President, I know the Commissioner is aware that tomorrow 4 000 consumers will go to the High Court in the UK to seek compensation for severe allergic reactions, hospitalisation and death as the result of the use of a chemical in sofas and household goods, which has now been banned in the EU. France, Sweden and Poland have reported similar cases and injuries. Across Europe there are potentially many thousands of consumers who have suffered severe injuries as a result of this toxic chemical.

I believe that citizens support European intervention when it is seen to give real help to consumers to tackle real problems. Real help in such cases means giving them the right to take action collectively, wherever they buy goods and services. So our committee launched an online consultation on the Commission proposal for consumer rights. We received many responses, many of which – from businesses and consumers – highlighted the need for effective access to cross-border remedies and redress.

There are, I believe, enough cases like the toxic sofa case with enough compelling evidence to prove that a range of options for collective redress is needed, not only to improve access to justice, but equally to deter illegal or unfair business practices. Of course in our committee we want consumers to have access to cheap, affordable means, such as ADR, but I believe today's debate is first and foremost about identifying practical ways to give real help to our consumers and citizens, to ensure they get a fair deal, real redress and real remedies.

4-047

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – Herr Präsident, meine sehr verehrten Damen und Herren! Zunächst einmal begrüßen auch wir den Vorschlag der Europäischen Kommission und dieses Grünbuch vom Grundsatz her.

Es gibt – das ist kein Thema – ein Massenphänomen, das ist von verschiedenen Vorrednern beschrieben worden, wo relativ kleine Schäden bei einer Vielzahl von Betroffenen auftreten. Bei den Betroffenen selbst ist der Schaden klein, aber insgesamt zusammengerechnet ist er groß. Es bedarf eines Instruments, um mit diesem Problem fertig zu werden. Es ist meines Erachtens richtig, dass über so etwas nachgedacht wird.

Ich begrüße auch außerordentlich – um beim Positiven zu bleiben –, dass die Generaldirektion Verbraucherschutz in ihrem Grünbuch einen ganz entscheidenden Schwerpunkt auch auf die Frage alternativer Streitbeilegungsmechanismen gelegt hat. Das ist ein großer Unterschied zu dem ebenfalls gestern hier im Haus diskutierten Weißbuch der Generaldirektion Wettbewerb, die diese Möglichkeit außergerichtlicher Streitbeilegungsmechanismen bisher vollkommen ignoriert hat. Ich denke, hier ist die Generaldirektion Verbraucherschutz in ihrem Grünbuch weiter als die Kollegen in der Generaldirektion Wettbewerb.

Ich will aber noch zwei Dinge ganz deutlich machen, die meines Erachtens durchaus als kritische Anmerkungen zu verstehen sind. Das Parlament wird in wenigen Minuten, um 12.00 Uhr, meinen Bericht zum Weißbuch der Generaldirektion Wettbewerb annehmen. Wir werden mit übergroßer Mehrheit in diesem Hause von der Europäischen Kommission verlangen, dass bei der Behandlung dieser Frage ein horizontaler Ansatz gewählt wird.

Es kann nicht sein, dass wir am Ende sektorale Instrumente haben: eines für den Bereich Verbraucherschutz, eines für den Bereich Kartellrecht, ein anderes für den Kapitalmarkt, vielleicht noch eines für Umwelt, vielleicht noch eines für Soziales, und alle widersprechen einander, alle greifen in die Rechtsordnungen der Mitgliedstaaten ein und führen am Ende zu einem rechtspolitischen Durcheinander, das von keinem Praktiker mehr gehandhabt werden kann. Wir haben solche Beispiele in der Vergangenheit oftmals gehabt. Ich denke nur an die Debatte über die Berufsqualifikationsrichtlinie, die wir hinterher auch in einem Instrument zusammengefasst haben, weil diese Zersplitterung nicht mehr ging. Die Kommission sollte hier nicht den gleichen Fehler machen. Sie sollte von Anfang an den horizontalen Ansatz fördern. Das ist die klare Haltung des Parlaments. Das wird in wenigen Minuten hier deutlich werden.

Ein allerletzter Punkt: Ich begrüße es auch sehr, dass wir einen Konsens darüber erzielt haben, dass wir eine Klageindustrie nach amerikanischem Muster mit einem Umsatz von 240 Milliarden US-Dollar im Jahr, von dem am Ende nur Anwälte profitieren und die Verbraucher gar nichts haben, nicht wollen. Wir wollen echte Rechtsstaatlichkeit in Europa und wir wollen bei unserem traditionellen System, bei unserem Rechtsverständnis bleiben!

4-048

Martí Grau i Segú (PSE). – Señor Presidente, en un mercado sin fronteras como el europeo, es importante que, aparte de velar por el buen funcionamiento de la competencia, nos preocupemos con igual celo de la protección de los consumidores.

A lo largo de medio siglo, las barreras para los productos han ido cayendo, pero, en buena medida, estas barreras siguen en pie para los consumidores.

Las prácticas comerciales abusivas a menudo no son denunciadas por los consumidores ni perseguidas por las organizaciones de consumidores porque existe la consciencia de la dificultad de obtener compensación.

El recurso colectivo permite aunar esfuerzos en los casos en que existen muchos afectados, y ofrece una perspectiva mucho mayor de alcanzar una reparación. Por la naturaleza transfronteriza de buena parte de las transacciones económicas en la Unión Europea, este derecho al recurso colectivo no se puede circunscribir a los ámbitos nacionales.

Necesitamos una verdadera iniciativa de alcance europeo, algo que, para ser efectivo, entrañará un cierto grado de armonización o acercamiento entre los sistemas nacionales existentes. El modelo a elegir debe tener como objetivo facilitar el acceso a los consumidores al sistema, evitar las cargas exageradas y la burocratización.

Considero, por lo tanto, que se deberían privilegiar los mecanismos de solución alternativa de conflictos, por ser los que ofrecen más agilidad, y también los procedimientos judiciales simplificados con costas reducidas.

4-049

Reinhard Rack (PPE-DE). – Herr Präsident! Es gibt großen Konsens im Haus, dass wir die Konsumenten vor allem dann besser schützen müssen, wenn bei kleinen Schadensbeträgen für den Einzelnen große Schadensmengen insgesamt zu einem Problem führen, weil sie die Möglichkeit einer sinnvollen Einzelklage nicht wahrnehmen können. Die Frage ist, wie der Konsumentenschutz und seine Verbesserung organisiert werden sollen. Hier halte ich es für sehr wichtig – und ich bedanke mich ausdrücklich bei der Kommissarin dafür –, dass ganz bewusst gesagt wurde: Wir wollen uns möglichst mit allen Alternativen und allen Perspektiven dieser komplexen Materie auseinandersetzen und erst nach reiflicher Überlegung zu Lösungen kommen.

Einen Aspekt in diesem Kontext möchte ich gerne ansprechen, der bisher noch nicht erwähnt wurde. Wir haben schon jetzt die Erfahrung gemacht – und in Zukunft wird dies möglicherweise noch in verstärktem Maß der Fall sein –, dass für manche Nichtregierungsorganisationen, für manche Konsumentenschutzvereine die Möglichkeit, Massenklagen zu organisieren, zum Werbemittel werden wird. Diese Gefahr sollten wir ganz bewusst in unsere Überlegungen mit einbeziehen, damit wir letztlich nicht jenen helfen, die keine Hilfe brauchen, und die, die Hilfe brauchen, im Regen stehen lassen.

4-050

Meglana Kuneva, Member of the Commission. – Mr President, I should like to thank you for all your valuable opinions. In a way, I am familiar with most of them because we have been discussing, point by point, the most important parts of your concerns and hopes for having collective redress in Europe.

I should like to reiterate once again that I am totally with you in not wanting US-style class actions to be introduced into European culture. I know that is one of your most important preoccupations. As Ms McCarthy also mentioned, this is about damages. This is already happening in the UK, but this has nothing to do with what we are discussing and what I am proposing as our future steps in this direction.

In this respect, I would like to stress the following. Checking to see whether there is a real need for collective redress: yes, we are doing that and we will continue to do so after the green paper. Respecting constitutional constraints: yes. Avoiding US-style class action: yes. Ensuring that damages are compensated, including all costs incurred by the consumer but, at the same time, excluding any element of punitive damage: yes, that is what we have in mind. Discouraging unmeritorious claims, as referred to by Mr Rack: yes. Promoting alternative dispute resolution schemes: of course, because this is less time-consuming, more affordable and easier for both consumers and businesses, and also respecting subsidiarity.

With these few words, I would like to say that we are fully aware of the challenges and we are ready to face these challenges and make a good proposal, step by step, building consensus and common understanding with you.

What I really appreciate today is that all of us recognise that we have a problem and that we are ready to address this problem. So this really is a very good starting point for the next stage of debates. As this is a challenge we face, I would like in particular to stress what Mr Lehne referred to – the common approach, the horizontal approach with Commissioner Kroes. Commissioner Kroes and myself, as well as our respective services, are cooperating very closely in order to ensure that our initiatives are consistent and produce synergies.

The consistency principle does not necessarily rule out that specific situations require specific solutions. Each of the two initiatives has a distinct focus. Whereas the consumer green paper deals with redress for breaches of consumer protection law, the competition white paper is strictly about competition law infringements. Another major difference between the two initiatives is that, whereas the consumer green paper only covers redress for consumers, the redress mechanism suggested in the competition white paper is designed to benefit both consumers and businesses.

So my challenge is to achieve effective redress for our consumers and thereby restore their confidence in the market. From previous discussions, I know that the European Parliament is supporting us in our efforts to achieve this goal. Let me stress again that Parliament, together with Member States and stakeholders, will be convinced that not only is there a problem but also that an effective and balanced solution must and can be found at European level.

I should like to thank you for this fruitful debate and your valuable opinions, and I look forward to working with you on this file over the coming months.

4-051

El Presidente. – Se cierra el debate.

Declaraciones por escrito (artículo 142 del Reglamento)

4-052

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), în scris. – Aș dori să salut eforturile Comisiei Europene de a îmbunătăți metodele prin care consumatorii își pot impune drepturile pe teritoriul Europei. Opțiunile prezentate în Cartea Verde trebuie discutate în detaliu. Un lucru însă este deja cert: opțiunea nr. 4, care ar introduce o clasă de acțiuni de tip „opt-out” și oferă organizațiilor de consumatori o parte din plățile compensatorii, nu este sustenabilă (viabilă).

Dacă ne dorim să creștem încrederea consumatorului în piața internă, trebuie să avem în vedere o combinație a opțiunilor 2 și 3, adică trebuie să creăm o rețea la nivel european de autorități publice executive naționale, care să beneficieze de mai multe puteri pentru a interveni eficient în cazul revendicărilor de masă internaționale (peste hotare). Mai mult, trebuie să revizuiam mecanisme alternative de soluționare a diferendelor existente și, eventual, să introducem un nou mecanism care să permită o aplicare (executare) mai eficientă a drepturilor consumatorilor și în afara tribunalelor.

Aș dori să închei subliniind că trebuie să ne asigurăm că avem o abordare orizontală privind mecanismul de recurs colectiv, că evităm astfel fragmentarea legislației naționale, că obținem un instrument unic comun statelor membre.

4-053

(La sesión, suspendida a las 11.35, se reanuda a las 12.05 horas)

4-054

PRÉSIDENCE DE M. GÉRARD ONESTA *Vice-président*

4-055

4 - Heure des votes

4-056

Le Président. – L'ordre du jour appelle l'Heure des votes.

(Pour les résultats des votes et autres détails les concernant: voir procès-verbal)

4-057

Monica Frassoni (Verts/ALE). – Signor Presidente, giusto una piccola annotazione, visto che i colleghi si stanno ancora sedendo.

Noi abbiamo cambiato il regolamento perché si spendeva troppo tempo in dibattiti inutili e abbiamo deciso che sulla relazione Auken non ci sarebbe dovuto essere un dibattito e abbiamo perso una bella mezz'ora di "nullafacenza", che avremmo invece potuto utilizzare molto meglio facendo una discussione su un testo particolarmente importante per i cittadini.

4-058

Le Président. – Votre remarque sera transmise aux organes compétents.

4-059

4.1 - Livre blanc sur les actions en dommages et intérêts pour infraction aux règles communautaires sur les ententes et les abus de position dominante (A6-0123/2009, Klaus-Heiner Lehne) (vote)

4-060

4.2 - Distribution de denrées alimentaires au profit des personnes les plus démunies (modification du règlement «OCM unique») (A6-0091/2009, Czesław Adam Siekierski) (vote)

4-061

- *Avant le vote*

4-062

Czesław Adam Siekierski, sprawozdawca. – Panie Przewodniczący! Przyjmując dzisiejsze sprawozdanie dotyczące programu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie, prześlemy pozytywny sygnał naszym obywatelom, że Unia Europejska wspiera najbardziej potrzebujących i najbiedniejszych mieszkańców Wspólnoty bezpłatnym przydziałem żywności. Program dystrybucji żywności, podobnie jak program „Owoce w szkole” czy „Mleko w szkole”, zmienia stosunek i nastawienie do Unii Europejskiej, Unii, która przez to staje się bardziej przyjazna i bliska dwóm ważnym grupom społecznym – ludziom potrzebującym i młodzieży. Dlatego proszę o głosowanie za tym sprawozdaniem. Damy tym wyraz, że Parlament Europejski jest blisko ludzi i ich problemów.

(Oklaski)

4-063

4.3 - sur un accord de libre-échange entre l'Union européenne et l'Inde (A6-0131/2009, Sajjad Karim) (vote)

4-064

4.4 - Responsabilité sociale des entreprises sous-traitantes dans les chaînes de production (A6-0065/2009, Lasse Lehtinen) (vote)

4-065

4.5 - Prix des denrées alimentaires en Europe (A6-0094/2009, Katerina Batzeli) (vote)

4-066

- *Avant le vote*

4-067

Κατερίνα Μπατζελή, Εισηγήτρια. – Κύριε Πρόεδρε, θα ήταν πολύ ενδιαφέρον αν υπήρχε δυνατότητα να συγκριθούν το ψήφισμα της έκθεσης της Επιτροπής Γεωργίας και το εναλλακτικό ψήφισμα των 40 μελών και του ALDE. Θα μπορούσε να διαπιστωθεί:

- πρώτον, ότι τροποποιούνται συνολικά 15 προτάσεις χωρίς να δίνουν ένα μήνυμα·
- δεύτερον, ότι πέρα του ποσοτικού υπάρχει και το πολιτικό ζήτημα όπου η εναλλακτική πρόταση διαγράφει κάθε αναφορά του ρόλου και της ευθύνης των μεγάλων εμπορικών αλυσίδων λιανικής και χονδρικής πώλησης·
- τρίτον, ότι αυτοαναιρείται η γραπτή δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με τις 439 υπογραφές συναδέλφων που θέλουν τον έλεγχο και τη σωστή λειτουργία των υπερκαταστημάτων, και
- τέταρτον, ότι διαγράφεται ή εξωραϊζεται κάθε πολιτική αθέμιτου ανταγωνισμού, ενώ φτάνει ακόμα και στην άρνηση της σύστασης δημιουργίας πανευρωπαϊκής δράσης δεδομένων για τις τιμές παραγωγού και καταναλωτή προσβάσιμη σε όλους τους πολίτες και καταναλωτές.

Σκοπός της Επιτροπής Γεωργίας, αλλά και της ομάδας υψηλού επιπέδου, είναι να εξεταστούν οι πρακτικές του ανταγωνισμού και η διαφάνεια της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των τροφίμων. Σήμερα όλοι κρινόμαστε.

4-068

Astrid Lulling (PPE-DE). – Monsieur le Président, c'est tout de même ahurissant, cette déclaration.

Moi, je voulais tout simplement dire aux collègues que je suis un des auteurs de la résolution alternative. Nous sommes dans l'Union européenne, pas en Union soviétique.

(Applaudissements)

4-069

Le Président. – Je suis sûr, Madame Lulling, que ce détail n'avait pas échappé aux collègues, mais j'ai donné la parole à notre rapporteur puisqu'elle n'avait pas pu s'exprimer lors des débats. Vous savez qu'elle a droit à deux minutes, donc, pendant deux minutes la liberté du rapporteur est totale. Elle a été respectée.

4-070

4.6 - Impact de l'urbanisation extensive en Espagne sur les droits individuels des citoyens européens, l'environnement et l'application du droit communautaire, sur la base des pétitions reçues (A6-0082/2009, Margrete Auken) (vote)

4-071

- *Avant le vote*

4-072

Michael Cashman (PSE). – Mr President, I wish to inform the House that, on a matter of principle, I wish to withdraw my name from the Socialist Group's alternative motion for a resolution on the Auken report. Furthermore, after five years of working on this issue, I wish to inform Members that I will be voting against both alternative motions for resolution and voting in favour of the Auken report.

(Applause)

4-073

Margrete Auken, ordfører. – Hr. formand! Kære kolleger og kære EU-borgere! Denne betænkning er resultatet af et omfattende arbejde i Udvalget for Andragender. Medlemmer fra alle politiske grupper er med. Jeg takker såvel formanden som skyggeordførerne for deres store indsats. Jeg har selv som udvalgsordfører engageret mig helhjertet i sagen. Den har jo haft voldsom indflydelse på livet for titusindvis af EU-borgere, der bor i Spanien - ligesom den har ramt både den spanske natur og økonomien. Betænkningen er nu udvalgets. Der blev den vedtaget med et flertal på to tredjedele. Det er en vidtgående tekst, som skelner mellem de mange forskellige aspekter af den spanske urbaniseringspraksis.

Der er problemet med europæiske borgeres grundlæggende rettigheder, hvortil hører retten til lovligt erhvervet ejendom. De rettigheder har Europa-Parlamentet allerede forpligtet sig på, ligesom samtlige medlemsstater er bundet af dem. Der er problemet med den bastante urbaniserings katastrofale følger for miljøet, især i kystområderne og på de spanske øer, men også i andre områder, f.eks. omkring Madrid. Der er problemet med genopstandelsen af den spanske kystbeskyttelseslov fra 1988, som nu pludselig kan fratage mange mennesker retten til at bo i deres eget hus - ja, endda i visse tilfælde betyde husets nedrivning. Så er der problemet med følgerne for tusindvis af påstået ulovlige huse, der er blevet bygget med kommunens velsignelse, men siden erklæret ulovlige, hvorved den uskyldige køber bliver offer for korrupte urbaniseringsmetoder. Og endelig er der problemet med manglen på retssikkerhed og passende kompensation til ofrene for ejendomsskandalerne.

Jeg er ikke i tvivl om, hvor ansvaret for disse omfattende overgreb ligger, og jeg beklager, at disse krænkelse fra kommunale og regionale myndigheder har undergravet mange andres forsøg på at skabe bæredygtig udvikling, hvor sund økonomi går hånd i hånd med respekt for naturen og for kulturarven. Betænkningen havde fortjent en rigtig debat, hvor alle synspunkter kunne komme til orde. Det er utilfredsstillende, at vores nye regler hindrer dette. Disse regler må hurtigst muligt ændres, især da når det drejer sig om betænkninger, der behandler klager fra europæiske borgere. Jeg beder jer forkaste de to alternative beslutninger. Skønt de tager udgangspunkt i min betænkning, er de ikke upartiske. De afspejler ikke de grundige og faktuelle baserede vurderinger, som udvalget har stemt om.

4-074

4.7 - L'état des relations transatlantiques suite aux élections aux États-Unis (A6-0114/2009, Francisco José Millán Mon) (vote)

4-075

4.8 - Accord commercial intérimaire avec le Turkménistan (vote)

4-076

- *Avant le vote*

4-077

Daniel Caspary, im Namen der PPE-DE-Fraktion. – Herr Präsident, geschätzte Kolleginnen und Kollegen! Nach Artikel 170 Absatz 4 beantrage ich im Namen der EVP-ED-Fraktion, die Schlussabstimmungen zu Entschließung und Bericht auf die kommende Plenartagung zu verschieben.

In der gestrigen Debatte wurde deutlich, dass eine Mehrheit des Parlaments der Unterzeichnung des Interimsabkommens – wenn auch mit Bauchschmerzen – zustimmen könnte. Viele Kollegen haben die Hoffnung, dass durch das Abkommen nach Jahren des Stillstands eine neue Qualität des Dialogs zwischen der Europäischen Union und Turkmenistan entstehen könnte. Für die Mehrheit der Abgeordneten ist es jedoch wichtig, dass wir Kommission und Rat keinen Freifahrtschein erteilen. Als Parlament brauchen wir Garantien von Kommission und Rat, dass im Falle einer weiteren Verschlechterung der Situation der Menschenrechte auf Forderung des Parlaments ernsthaft darüber nachgedacht wird, das Abkommen auch auszusetzen. Leider sind gestern die Kommission nur bedingt und der Rat überhaupt nicht auf diese Forderung

eingegangen. Ich beantrage daher im Namen meiner Fraktion, die beiden Schlussabstimmungen zu verschieben, bis entsprechende Zusagen von Rat und Kommission vorliegen.

(Beifall)

4-078

Le Président. – Conformément à l'article 170, paragraphe 4, de notre règlement, c'est un groupe politique qui vient de s'exprimer. La procédure demande si un orateur veut s'exprimer pour, ou si un orateur veut s'exprimer contre.

4-079

Jan Marinus Wiersma, on behalf of the PSE-Group. – Mr President, I totally agree with our colleague, Mr Caspary, that we should postpone not only the final vote on the resolution but also the vote on his report – the assent report – because it was very clear in yesterday's debate that the Council in particular was not prepared to give the European Parliament sufficient opportunity and the possibility to really monitor the situation in Turkmenistan and have an impact on the situation there on the basis of such an agreement. Since we did not get sufficient guarantees, we also support Mr Caspary's proposal to postpone these votes.

4-080

Le Président. – Je mets à vos suffrages la demande d'ajournement.

(Le Parlement décide l'ajournement du vote final)

4-083

Daniel Caspary (PPE-DE). – Herr Präsident! Der Antrag lautete, nur die Schlussabstimmungen zu verschieben, nicht die Abstimmung über die Änderungsanträge.

4-084

Le Président. – Nous n'avions pas eu cette information au service de la séance. On ne reportera donc que le vote final. Il convient de préciser que nous allons d'abord voter sur les amendements.

4-085

Daniel Caspary (PPE-DE). – Herr Präsident! Der Antrag lautete, nur die beiden Schlussabstimmungen zu verschieben und über die Änderungsanträge abzustimmen, so dass wir nur die beiden Schlussabstimmungen in einer der kommenden Plenartagungen vornehmen.

4-086

Le Président. – Effectivement, ce n'est absolument pas ce qu'avait compris le service de la séance, mais nous allons bien évidemment suivre notre rapporteur.

Donc, j'ai bien compris, nous allons voter les amendements sur le rapport sur le Turkménistan, pas sur votre rapport. Et nous arrêterons avant le vote final.

– Avant le vote sur l'amendement 2

4-087

Hélène Flautre (Verts/ALE). – Monsieur le Président, l'amendement, excellent, présenté par mon groupe et qui nous permettra vraiment de peser sur la situation des droits de l'homme sera encore amélioré, si nous remplaçons "la perspective de la signature de l'accord" par "la perspective de la finalisation du processus de ratification de l'accord", ce qui est la formule adéquate.

4-088

Le Président. – Voilà une précision juridique.

Est-ce qu'il y a des collègues qui s'opposent en se levant?

Je ne vois pas 40 collègues se lever. Nous intégrons donc ce que nous a dit notre collègue Flautre, et je mets donc maintenant ce paragraphe ainsi amendé oralement.

(L'amendement oral est retenu)

4-081

4.9 - Accord commercial intérimaire avec le Turkménistan (A6-0085/2006, Daniel Caspary) (vote)

4-081-500

– Après le vote sur l'amendement 1

4-089

Robert Goebbels (PSE). – Monsieur le Président, j'ai l'impression que vous avez procédé à un vote sur le rapport Caspary, et l'amendement notamment proposé par mon groupe a été rejeté. J'ai moi-même voté contre parce que j'étais sur la liste de vote du rapport précédent. Je crois qu'on doit refaire le vote sur le rapport Caspary où il y avait un seul amendement, et puis ne pas faire le vote final.

4-090

(Le Parlement approuve la demande de M. Goebbels de faire répéter le vote)

4-091

4.10 - Renforcement de la sécurité et des libertés fondamentales sur Internet (A6-0103/2009, Stavros Lambrinidis) (vote)

4-092

- Avant le vote

4-093

Stavros Lambrinidis, rapporteur. – Mr President, I am grateful to everyone for their support. There is just one slight point of confusion for me. The oral amendment is on the voting list but nobody stood up to support it. Does that mean that it fell and did not come to the vote at all? Is that correct?

4-094

Le Président. – Je vous le confirme, pour qu'un amendement oral soit adopté, il faut qu'il soit oralement exprimé, ce qui n'a pas été le cas malgré ma demande. Donc, vous avez parfaitement compris.

4-095

4.11 - Recyclage sûr et écologiquement rationnel des navires (vote)

4-096

Le Président. – L'Heure des votes est close.

4-097

5 - Explications de vote

4-098

Explications de vote orales

4-099

- Rapport: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

4-100

Zita Pleštinská (PPE-DE). – Program distribúcie potravín pre najodkázanejšie osoby v Spoločenstve prispelo počas 22 rokov svojej existencie k realizácii dvoch hlavných cieľov spoločnej poľnohospodárskej politiky. Pomáha stabilizovať trhy znižovaním intervenčných zásob a zabezpečuje potrebné zásobovanie najchudobnejších obyvateľov Únie potravinami. Z tohto dôvodu som hlasovala za konzultačnú správu kolegu Siekierského, ktorá sa zaoberá novým programom o poskytovaní potravín pre najchudobnejšie osoby, ktorý navrhuje Komisia.

V tejto schéme mala byť v roku 2009 suma 500 miliónov EUR, ku ktorej by sa mali pripočítať prostriedky členských štátov určené na spolufinancovanie. Pán predseda, rovnako ako vaša matka a otec sledovali dnešné hlasovanie, dnešné hlasovanie sledovali aj návštevníci zo Slovenska, z Prešovského a Nitrianskeho kraja, ktorých vítam na pôde Európskeho parlamentu.

4-101

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Mr President, I voted in favour of Mr Czesław Siekierski's report and our resolution on food distribution to the most deprived persons in the Community.

The report and resolution are of great importance in the context of the financial crisis and economic recession. Growing poverty in the EU – when in some countries poverty affects around 20% of the population – clearly shows that the need for food assistance is quite high. Under the present circumstances, I fully support the European Parliament's position that the EU food distribution programme, which allocates nearly half a billion euros with the aim of diminishing malnutrition and poverty in the EU, should be fully funded by the Community. I would especially like to stress the importance of the Commission's proposal to improve the structure for selecting products supplied under the programme. The food should be chosen by Member States' authorities and distributed in cooperation with civil society partners.

4-102

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Mr President, feeding the hungry is an essential duty and we have to find a way to see that no person, especially a child, goes to bed hungry.

I abstained on this report, however, because I find changes in this scheme do not really make sense. To have a CAP policy buying in food from third countries – whose poor people are already hungry – to feed our poor, while other CAP policies prevent our farmers from growing enough food to feed the hungry of Europe, simply does not make sense. We need to feed the poor, especially in this economic crisis, and I will be advocating changes to the scheme that will achieve this end.

4-103

- Rapport: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

4-104

Philip Claeys (NI). – Voorzitter, ik heb tegen de drie alternatieve resoluties gestemd omdat ik van oordeel ben dat namaakproducten een serieus probleem vormen en dat we de burgers in Europa zo goed mogelijk moeten trachten te beschermen tegen de invoer van vervalste goederen. Dan heb ik het nog niet eens over de economische implicaties van namaakproducten. Europese douanebeambten moeten wel degelijk het recht hebben om schepen uit Indiase havens die op weg zijn naar een Europese bestemming, te registreren. Ik bedoel daarmee dat die registratie in Indiase havens moet gebeuren.

Ook vind ik het jammer dat, als hier wordt gesproken over de zware terreuraanslagen die hebben plaatsgevonden, men spreekt over politieke groeperingen terwijl iedereen weet dat het eigenlijk gaat over islamistische groeperingen.

4-105

Le Président. – Je crois que M. Tannock a souhaité s'exprimer. Je rappelle simplement la règle. Ce n'est pas comme dans la procédure "catch the eye". Vous devez vous inscrire avant que les explications de vote ne commencent, mais je veux bien être flexible.

4-106

Charles Tannock (PPE-DE). – Mr President, I was unaware of that – I thought you could just wave at the appropriate moment.

This had the makings of a great report. I drew up the opinion in the Committee on Foreign Affairs. India is the largest democracy in the world; it is now coming out from many decades of protectionism, embracing global free trade; it is surviving fairly robustly the global financial crisis. It would have been great to have achieved a deep free trade agreement between India and the European Union, which is also a very large democratic polity, and it would also be a nail in the coffin to those who are saying that protectionism is the way ahead in global trade.

So I deeply regret that this report was so amended by the Socialists as to make it unpalatable and unacceptable to those of us who support free trade. India also deeply regrets that: the Government of India had stored a great deal of political capital in the idea of this agreement going through in a way that would have been good for India and good for Europe. Therefore, we had to vote against it, I am afraid to say.

4-107

- Rapport: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)

4-108

Jean Marie Beaupuy, au nom du groupe ALDE. – Monsieur le Président, je salue avec beaucoup d'affection vos parents ici présents. J'aurais aimé que les miens puissent être présents aussi, mais ce ne sera plus possible.

Nous venons d'adopter le rapport Lehtinen. C'est un pas essentiel dans nos dispositifs législatifs, en souhaitant vivement que la Commission écoute le Parlement sur ces dispositifs. En effet, nous comprenons bien qu'à l'échelle mondiale, l'évolution des techniques et des organisations entraîne un nombre croissant de sous-traitants. Cela étant dit, il faut que les salariés de nos entreprises soient mieux protégés et que les entreprises sous-traitantes elles-mêmes soient sur un pied d'égalité pour qu'il y ait un jeu économique naturellement équilibré.

Donc, Monsieur le Président, mes chers collègues, je souhaite vivement que la Commission et les services compétents dans chaque État membre mettent en œuvre notre rapport d'initiative dans les plus brefs délais afin, je le répète, de mieux satisfaire la situation des salariés, d'une part, et l'équilibre entre les entreprises sous-traitantes, d'autre part.

4-109

Elisabeth Schroedter, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident! Auch ich begrüße, dass es uns gelungen ist, mit der alternativen Entschließung der Kommission den Auftrag zu erteilen, uns eine Richtlinie zur Generalunternehmerhaftung in ganz Europa vorzulegen. Grundlage dieser Entschließung war der Bericht Lehtinen, und deswegen ist vieles, was im Ausschuss und durch die Fraktionen, die Liberalen, die Sozialdemokraten und uns Grüne an Arbeit geleistet wurde, in diesen Beschluss hineingekommen. Wie wichtig das ist, zeigt sich daran, dass überall in Europa Billigarbeitskräfte auf den Baustellen zu finden sind und selbst die Sicherheit gefährdet wird, wie das Beispiel des finnischen Atomkraftwerks zeigt, wo die Sicherheitsstandards durch Subunternehmen nicht eingehalten werden.

Wir brauchen deswegen dringend eine europäische Richtlinie, weil die Gesetze in den acht EU-Mitgliedstaaten, die eine Generalunternehmerhaftung haben, sehr wirkungsvoll sind, aber an den nationalen Grenzen enden. Wir als Grüne sind fest entschlossen, wenn die jetzige Kommission es nicht auflegt, das dann zu einer Grundsatzfrage zu machen, wenn die neue Kommission ihr Amt antritt, denn wir wollen Sicherheit für die Bevölkerung und Mindeststandards für die Arbeitnehmer. Das ist nur durch eine europäische rechtliche Regelung, eine Generalunternehmerhaftung, möglich. Ich hoffe, dass die Kommission unseren Forderungen entsprechend eine Richtlinie vorlegt, sonst muss die Frage gestellt werden, ob sie ihres Amtes noch würdig ist.

4-110

- Rapport: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

4-111

Christa Klaß (PPE-DE). – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Ich habe gegen den Bericht von Katerina Batzeli gestimmt. Hier werden meiner Meinung nach unverzichtbare Eckpfeiler unseres Wirtschaftssystems wie der freie Wettbewerb und die Grundprinzipien der sozialen Marktwirtschaft in Frage gestellt.

Fest steht, dass geeignete Maßnahmen zur Stabilisierung der Preise für Lebensmittel gefunden werden müssen, um eine nachhaltige landwirtschaftliche Produktion zu gewährleisten. Wettbewerbsverzerrende Praktiken müssen unterbunden werden. Eine EU-weite Datenbank mit Referenzpreisen für Erzeugnisse und Betriebsmittel bringt jedoch neue Bürokratie und Berichtspflichten, die der Handel dann entweder dem Erzeuger oder dem Konsumenten in Rechnung stellt. Das Ergebnis wären höhere End- und Verbraucherpreise und geringere Erzeugerpreise.

Eine totale Transparenz aller unternehmerischen Kostenfaktoren wie Löhne, Energiekosten, Einkaufs- und Verkaufspreise und der Gewinnspannen mündet in Überwachung und Dirigismus. Das sind nicht die Ziele eines sozialen und freien Europas. Die Stärkung der Position der Landwirte in der Lebensmittelkette kann nur im Miteinander über die Einbindung in die Mitverantwortung erreicht werden.

4-112

Jim Allister (NI). – Mr President, I welcome this report as a shot across the bows of supermarket giants. Tesco, for example, recently announced profits of GBP 2.8 billion, while food producers in my constituency struggle to make a living. The major supermarkets have been abusing their buying power to suppress prices to suppliers to unsustainable levels and to impose, I must say, unfair and unilateral demands as the price of retaining the contract.

In the long run, as the UK Competition Commission has pointed out, this will equally damage consumers as choice, availability and quality are squeezed out of the market. Thus I support the call for an investigation into the margin share in the production and distribution chain. Someone, somewhere, is doing very nicely, but it certainly is not the producer.

4-113

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – Panie Przewodniczący! Wstrzymałem się od głosowania nad sprawozdaniem pani Batzeli, które uważam za bardzo przydatny wkład do dalszych prac na temat cen produktów żywnościowych. Ceny detaliczne bardzo się różnią od cen, za które sprzedają swoje produkty producenci. Handel detaliczny, który jest najbardziej widoczny dla konsumenta, ma bardzo ograniczony kontakt z rolnikami i przy szukaniu lepszych rozwiązań dla stabilizacji cen produktów żywnościowych musimy poddać analizie cały ciąg kosztów od producenta do konsumenta. Proponowany system negocjacji jest nierealnym przy ilości podmiotów występujących na rynku i ogranicza konkurencję.

4-114

Hynek Fajmon (PPE-DE). – Pane předsedo, dámy a pánové, hlasoval jsem proti zprávě o cenách potravin v Evropě předložené poslankyní Batzeli. Tato zpráva je založena na představě, že svobodná tvorba cen na potravinovém trhu je špatným řešením, a volá po zavedení cenové regulace v tomto sektoru hospodářství. Tato představa je v rozporu se zdravým rozumem i s historickou zkušeností všech postkomunistických států včetně České republiky. My jsme 100% cenovou regulaci zažili a dobře si pamatujeme, že to nefungovalo. Svobodná tvorba cen je základem svobody a demokracie vůbec a jakékoliv její omezování je cestou k totalitě. Svobodná tvorba cen v sektoru potravin přinesla v posledních letech skvělé výsledky v podobě relativně se snižujících cen potravin v celé Evropské unii. Přinesla rovněž rozsáhlou modernizaci, která přinesla zákazníkům lepší standard zboží za nižší ceny. Tento pozitivní vývoj by návrhy regulačních opatření obsažené ve zprávě zcela zastavily a přinesly by pouze vyšší ceny potravin. To, že v tomto sektoru probíhá ostrá hospodářská soutěž, je skvělá zpráva pro spotřebitele. Ti, kteří mají vyšší náklady, než jsou ceny na trhu, se musí na tuto situaci ve vlastním zájmu adaptovat nebo trh opustit. Je absurdní, aby jejich ztráty hradili ze svých daní zákazníci. Z těchto důvodů jsem hlasoval proti této zprávě.

4-115

Hannu Takkula (ALDE). – Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan todeta äänestäneeni Batzelin mietintöä vastaan. Sitä lukiessani mietin, että olemmeko me Euroopan unionissa vaiko Neuvostoliitossa, ja minun mielestäni me olemme Euroopan unionissa. Lähtökohta on silloin se, että me emme voi rakentaa tämän tyyppistä ruoan hinnan sääntelyä Euroopan laajuisesti.

On syytä muistaa, että meidän pitää kantaa huolta laadukkaasta, turvallisesta, hyvästä ruoasta. Lähiruokaperiaate on tärkeä, ja näin ollen kansallisella tasolla näitä asioita voidaan tarkastella lähemmin.

Olen huolissani siitä, että tuotantopanosten hinnat ovat nousseet. Lannoitteiden ja rehun hinnat ovat nousseet. Kaupan porras ottaa osansa, ja näin ollen kun esimerkiksi ruisleipä tulee markkinoille, se maksaa kolme euroa, ja siitä alkutuottajalle, viljelijälle, jää vain noin kuusi senttiä.

Tämä ei ole oikea suunta, ja sen vuoksi meidän pitää kansallisesti pohtia näitä asioita ja ennen muuta rakentaa sellainen järjestelmä, jossa myös maanviljelijät, ruoan tuottajat, voivat elää ja jossa kansalaiset voivat hankkia kohtuuhintaan laadukasta ja terveellistä ruokaa. Terveellinen ruoka on se, mikä tässä pitää nostaa keskiöön.

4-116

Martin Callanan (PPE-DE). – Mr President, of course this report about food prices fails to reflect the reality of the situation – that food prices in the EU are kept artificially high by a brutal combination, on the one hand, of excessive EU bureaucracy and, on the other hand, by the now notorious common agricultural policy. Farm subsidies ensure that inefficient farmers are bankrolled at the expense of the European taxpayer and, at the same time, of course, ensure that the prices that we as consumers pay in shops and supermarkets for agricultural produce remain disproportionately high.

The one thing that the Commission could do to address the disproportionately high prices of food is to announce tomorrow that they are going to dismantle the common agricultural policy, but of course they will not do that because certain Member States, particularly France, benefit disproportionately from huge sums of taxpayers' money being poured into an inefficient, grossly disproportionate farming sector. That is the one thing the Commission should do, but of course they will not.

4-117

Daniel Hannan (NI). – Mr President, Fidel Castro lies in his sick bed in his sultry Caribbean island, fading away – and not before time. When eventually he passes, there will be only two Marxist systems of agriculture left in the world: the collective farms of North Korea and Europe's common agricultural policy, a policy based on price-fixing, a policy based on the storage and destruction of food stocks for which there is no market, a policy which wantonly passes on costs and unnecessary suffering to the Third World, which is deprived of its natural market.

We are penalised twice over – as consumers and as taxpayers – by high prices and by high taxes, and yet our farmers are penalised too. In my South-East region in England, farming is disappearing as a meaningful part of the economy. Our bluebell groves and our chestnut copses and our hop fields are gradually giving way to the spread of concrete. It has now been 50 years that our consumers and farmers have been crucified to pay for this bureaucracy. Enough is enough.

4-118

Jean-Claude Martinez (NI). – Monsieur le Président, nous sommes d'accord sur l'indignation devant le montant et la structure des prix des produits alimentaires. Le produit part à une valeur de 1 dans l'exploitation agricole, se retrouve à 6 dans le supermarché, et la sole part à une valeur de 1 de l'Afrique et se retrouve à 14 chez Picard, avec les conséquences à 20 heures, ... les supermarchés ferment et des Européens font les poubelles.

Mais face à cette situation qui, aux deux bouts de la chaîne, ne fait pas la prospérité de l'agriculteur et fait la difficulté de se nourrir du consommateur, demander de la transparence, dénoncer les oligopoles de la distribution, tout cela n'est pas suffisant.

Il y a de la spéculation à Genève sur le prix du riz, il y a de la spéculation à Chicago sur prix du maïs, il y a de la grande criminalité financière, il y a une Cour pénale internationale. Eh bien, au G20, il faut élargir la compétence de la Cour pénale internationale à la grande criminalité financière, et spéculer sur l'alimentation humaine, c'est un grand crime du même niveau que celui de Béchir au Darfour.

C'est là le vrai signe que l'on pourra envoyer.

4-119

Le Président. – Je ne voulais pas vous couper dans votre envolée lyrique.

4-120

- Rapport: Margrete Auken (A6-0082/2009)

4-121

Jim Allister (NI). – Mr President, I strongly support the rapporteur in her report and salute her sterling work on behalf of citizens right across Europe who have fallen foul of the outrageous property practices in Spain.

The right to own and enjoy private property is a fundamental right, recognised by the European Convention. Yet several constituents of mine, who put their life savings into a home in Spain, now find themselves ambushed and devastated by laws and claims which would deprive them of their property or cost them enormous sums of money in order to retain it. It

appears that civic authorities in Spain, in cahoots with grasping, unscrupulous developers, have been a terror to those who thought they were buying legitimate homes and properties, and, if this report helps address that, then it can only do good.

4-122

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – Señor Presidente, he votado, obviamente, en contra del Informe Auken y quiero denunciar aquí que el informe que se ha aprobado es un informe que va contra Derecho. No se ajusta, en absoluto, a los principios de Derecho que la Unión Europea está proclamando. Es absolutamente humillante que el Parlamento Europeo haya sido capaz de aprobar ese documento, que un informe de los Servicios Jurídicos califica como un documento lleno de ilegalidades y que no se ajusta a Derecho.

Aquí se está apoyando –y el Partido Socialista lo ha promovido desde hace varios años– la paralización de la construcción, como si eso fuera a solucionar los problemas. Este documento no resuelve los problemas reales que tiene la gente. Eso se ha resuelto, en gran medida, cambiando una ley –como se ha hecho– y con el esfuerzo que están realizando las autoridades españolas por corregir errores que, obviamente, se han cometido.

Por último, quiero indicar que la destrucción de gran parte de las viviendas se debe a la mala aplicación de la Ley de Costas que está llevando a cabo el Gobierno socialista español de Zapatero, que está actuando de manera arbitraria y expropiando de manera arbitraria, solo en una zona de España.

4-123

Philip Claeys (NI). – Voorzitter, ik heb voor het verslag Auken gestemd omdat ik vind dat elke burger in Europa recht heeft op een correcte toepassing van elke mogelijke regelgeving en dat het privébezit van elke burger in de Europese Unie gewaarborgd moet worden door alle overheden in welke lidstaat dan ook.

Er zijn veel mensen het slachtoffer geworden van dubieuze beslissingen in Spanje en velen daarvan hebben de Commissie verzoekschriften aangesproken, volgens mij terecht. Tegelijkertijd heb ik ook een gemengd gevoel omdat ik vind dat wij op onze hoede moeten zijn om regelgeving te stemmen die erop neerkomt dat er opnieuw meer Europese bemoeizucht komt ten nadele van de lidstaten. Ik denk daarbij specifiek ook aan de situatie van de Vlaamse rand rond Brussel, waar de Europese Unie zich begint te bemoeien met een woonbeleid dat erop gericht is om jonge Vlaamse gezinnen in staat te stellen in eigen streek te blijven wonen.

4-124

Martin Callanan (PPE-DE). – Mr President, I also supported the Auken report. I supported it because many of my constituents in the north-east of England are among the petitioners who petitioned Parliament about this disgraceful and flagrant abuse of property rights by the Spanish Government and local authorities. Indeed they were recently the subject of a TV documentary by ITV North East, where some of these heart-rending cases were brought to life and were examined for the public of the north-east to see.

I hope even now, at this late stage, that the Spanish Government and Spanish MEPs will right some of the wrongs that have been done and will give some restitution to some of these people who have been unlawfully denied their property and recognise that, actually, what has gone on here is a scandal. It is a corrupt scandal. Many of the deals involving property developers and Spanish local government are, frankly, the result of corruption. We serve nobody by failing to recognise that essential point. The Spanish Government needs to act. I am, frankly, appalled at some of the abuses that have gone on in this Chamber by Spanish MEPs seeking to cover up these practices.

4-125

Peter Skinner (PSE). – Mr President, I, too, voted for this report as so many of my constituents – as has been the case across the European Union – have been so badly affected by this particular problem. The requirement to have legal certainty about purchasing property is essential and is brought about by this report, which seeks to get the kinds of insurances that are necessary to see change. It also addresses the specific issues of complaints concerning illegal practices by local builders and certain local authorities.

I voted for this report because I believe it is going to help secure a formal process; it is going to highlight something that I regarded in the past as being just a derogatory statement, i.e. ‘Spanish practices’. I would like to ensure that term never sees the light of day again and I would like to see the Commission, the Council and the Spanish Government deal with this issue and come down hard, so that those who have lost out can get compensation or those who are there can feel secure.

4-126

- Rapport: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

4-127

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Mr President, before I start, may I say how pleased I am to find out that your parents are in the Chamber, not just because it is nice to have an audience, but so they can see how your fair chairmanship of these sittings has earned you respect across the Chamber, including even from British Conservatives.

It is 'so true, funny how it seems' that in just a few short days President Obama comes to Strasbourg. Looking through the barricades being erected he might reflect, if he thinks at all about the European Parliament, that its two-seats policy is absolutely mad, a complete waste of money. Indeed, he will think:

'Round and round it goes,
And oh don't you know,
This is the game that we came here for.
Round and round it goes.'

But soon he will be gone, looking at the hopeless nature of the one-size-fits-all regulation that cripples EU businesses, and doubtless he will think that there is no lifeline that he can throw.

And
'because [he has] nothing else here for you,
And just because it's easier than the truth,
Oh if there's nothing else that [he] can do –'

He will fly away – 'fly for you', out of this place, having felt that you should 'always believe in your soul'. 'Luck has left [him] standing so tall.'

And praise ring in the heavens, for Spandau Ballet have re-formed!

4-128

Philip Claey's (NI). – Voorzitter, de trans-Atlantische betrekkingen liggen mij nauw aan het hart en ik ben het grotendeels eens met de grote lijnen van het verslag Millán Mon. Toch heb tegen gestemd omdat dit verslag een aantal belangrijke lacunes vertoont. Er wordt bijvoorbeeld expliciet geanticipeerd op de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon - eens te meer moeten we dat hier vaststellen - terwijl dit Verdrag helemaal nog niet goedgekeurd is. Men zou de kiezers in Ierland moeten respecteren.

Er wordt ook gepraat over het probleem van de Palestijnen, maar er wordt tegelijkertijd niet gesproken over de veiligheid van Israël. En *last but not least* is er opnieuw die oproep aan de lidstaten om een aantal van de Guantanamo-gevangenen, vermeende terroristen, op te nemen in de lidstaten. Dat is voor mij totaal onaanvaardbaar. Het is ook onaanvaardbaar dat er niet duidelijk gezegd wordt dat de Verenigde Staten zich niet mogen bemoeien met het uitbreidingsbeleid van de Europese Unie en dat dus Turkije geen plaats heeft in de Europese Unie.

4-129

Hannu Takkula (ALDE). – Arvoisa puhemies, transatlanttiset suhteet ovat erittäin tärkeitä meille eurooppalaisille. On aina muistettava se, että Yhdysvallat maailman johtavana valtiona jakaa samat arvot kuin Euroopan unionin jäsenvaltiot: demokratian, ihmisoikeudet, mielipiteenvapauden, ja uskon, että nämä ovat niitä arvoja, jotka meitä yhdistävät ja joiden toivon vahvistavan meidän suhteitamme myös tulevaisuudessa.

Nyt kun Yhdysvalloissa on uusi, presidentti Obaman johtama hallinto, siihen on kiinnitetty paljon huomiota ja sen varaan on laskettu paljon odotuksia, mutta täytyy muistaa, että Obama ja hänen hallintonsakaan eivät voi koko maailmaa muuttaa. Varmasti he pyrkivät tekemään parhaansa, mutta suuria haasteita on kuitenkin edessä, ja sen vuoksi odotuksien pitää olla realistisia.

Meidän on kuitenkin Euroopassa tarjottava kättä Yhdysvalloille, koska meillä on yhteisiä uhkia. Yhteiset uhat liittyvät kansainväliseen terrorismiin, islamilaiseen fundamentalismiin, joka nostaa päätään. Sen lisäksi meillä on yhteisiä haasteita myös ympäristökysymyksissä, ja transatlanttisten suhteiden kautta me voimme yhdessä kohdata ne haasteet ja ongelmat, jotka tällä hetkellä ovat akuutteja koko maailmalla.

4-130

Martin Callanan (PPE-DE). – Mr President, while I have the opportunity, can I also pay tribute to the fair and impartial manner in which you have always chaired our parliamentary sessions? It is a shame that President Pöttering does not somehow follow your example in so many ways in this.

This report is about the United States and US-EU relations. Of course America remains fundamental to Europe's security and prosperity. Sadly, in this House there are many examples of anti-American sentiment. All of us in the EU should be profoundly grateful for the role that the US plays in the world and particularly the role that it has played in our recent history. I laugh sometimes when I hear the suggestion that it is the EU that is responsible for 60 years of peace in Europe. Everybody seems to forget about the contribution of the US, and, of course, NATO, in contributing towards peace in Europe. America should not be a rival of the EU. It should be a partner and a friend and we should build closer transatlantic relations.

4-131

Charles Tannock (PPE-DE). – Mr President, British Conservatives are proud of our country's special relationship with the United States and the bridge between America and Europe. We support President Obama's commitment to multilateral engagement with the European Union.

However, this report mentions the implementation of the Lisbon Treaty, which we strongly oppose. It also calls for the US to abolish the death penalty, which for us is a personal conscience issue. Given the British Conservatives' current opposition to the International Criminal Court, we also acknowledge America's right not to sign the Rome Statute. We also do not wish to be obliged to resettle dangerous terrorists from the Guantánamo Bay detention camp.

This report rightly reiterates that NATO is the cornerstone of transatlantic security and proposes a new transatlantic parliamentary assembly, which will reinforce a mutual commitment to our common values of democracy, liberty and human rights. Therefore, overall, the British Conservatives voted in favour of the Millán Mon report.

4-132

Peter Skinner (PSE). – Mr President, I particularly welcome this report and I share some of the points that were raised just now, but perhaps we should start off by formally congratulating Mr Obama on becoming President. I do not think that we have all done that here today, but it is quite clearly a breath of fresh air for what we hope will be a very positive relationship with the United States.

We are very quick to point out how that relationship can work for us, of course, but we do not point out quite so often what we have to do to strengthen it and work within it. For example, trade between us, according to the OECD, is the largest between any two trading blocs anywhere in the world. It is right that it also causes us to think hard about regulation and supervision. Anything that is decided between us, both economically and politically, is of great importance to the rest of the world and often sets the global standards.

I, as a member of the US delegation working on the Transatlantic Economic Council, hope that we can take further the work that we have already done there and transpose that into real efforts within this House, instead of seeing some of the silly efforts from some, on issues like chicken, which help blight that particular relationship.

4-133

- Rapport: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

4-134

Philip Claeys (NI). – Voorzitter, het is een goede zaak dat amendement 5 is verworpen. Dit amendement wilde immers juist een essentiële passage in het verslag schrappen, essentieel omdat daarin gepleit werd voor vrijheid van meningsuiting. Het is toch een elementair democratisch gegeven dat controversiële politieke overtuigingen gevrijwaard moeten blijven van strafrechtelijke vervolging. Vrijheid van meningsuiting moet absoluut zijn en moet zeker gelden voor politieke stellingnames ook over controversiële kwesties zoals immigratie, islam en dergelijke meer.

Voor het overige vind ik dat dit een zeer goed uitgebalanceerd verslag is, waarin rechten en vrijheden goed tegen elkaar worden afgewogen en waarin men stelling neemt tegen censuur. Ik heb dan ook met veel overtuiging dit verslag goedgekeurd.

4-135

Hannu Takkula (ALDE). – Arvoisa puhemies, tämä Lambrinidisin mietintö turvallisuuden ja perusvapauksien vahvistamisesta Internetissä on hyvin tärkeä ja ajankohtainen aihe. Jaan sen mielipiteen, että on tärkeätä, että mielipiteenvapaus säilytetään. Se on yksi meidän perusoikeuksistamme, perusvapauksistamme. Meidän on kuitenkin aina muistettava se, että kun me puhumme mielipiteenvapaudesta, se sisältää myös vastuun. Vastuullisuus on tässä asiassa tärkein kysymys.

Kun katsomme tänä päivänä Internet-sivustoja, meidän on valitettavasti todettava, että siellä on hyvin paljon sen tyyppistä aineistoa, joka ei ole hyväksi ihmiskunnalle, ihmisen kehitykselle. Ylipäätään kannan erityisesti huolta lapsista ja nuorista, jotka ovat meidän arvokkain pääomamme, meidän tulevaisuutemme arvokkain pääoma. Heistä on huolehdittava juuri nyt, ja meidän on toimittava sillä tavalla, että he voisivat saada parhaat mahdolliset tiedot ja taidot ja asenteet, ja Internet on heidän kannaltaan yksi keskeinen informaation lähde.

Sen vuoksi toivon, että me voisimme lisätä lasten turvallisuutta lisäämällä Internetiin sellaista aineistoa, joka voisi rohkaista, kasvattaa ja kehittää, eikä niin kuin asian laita on tänä päivänä, että siellä on valitettavan paljon aineistoa, joka on vahingoksi nuorten kokonaispersoonallisuuden eheälle kasvulle.

4-136

Explications de vote écrites

4-137

- Rapport: Klaus-Heiner Lehne (A6-0123/2009)

4-138

Alessandro Battilocchio (PSE), *per iscritto*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, per garantire un effettivo accesso alla giustizia da parte delle vittime delle violazioni delle norme sulla concorrenza sono necessari sforzi congiunti da parte dell'UE e degli Stati membri. Il Libro bianco presenta una serie di raccomandazioni volte a garantire che i soggetti danneggiati da questo tipo di violazioni abbiano accesso a meccanismi veramente efficaci per chiedere un risarcimento completo del danno subito.

Attualmente nella maggior parte degli Stati membri dell'UE esistono ostacoli seri che scoraggiano i consumatori e le imprese dal ricorso in tribunale per richiedere, a livello privato, un risarcimento dei danni derivanti da una violazione delle norme antitrust. Sebbene si siano registrati recentemente segni di miglioramento in alcuni Stati membri, negli scorsi decenni sono state presentate in Europa pochissime richieste. Le tradizionali norme e procedure sulla responsabilità civile in vigore nella maggior parte degli Stati membri sembravano essere inadeguate.

Sono favorevole ed apprezzo la predisposizione di un Libro bianco che offre una soluzione, a livello comunitario, al problema di garantire l'accesso alla giustizia alle parti, perseguendo in tal modo obiettivi di politica generale (nella fattispecie, assicurare un più ampio accesso alla giustizia dando attuazione alla politica della concorrenza e scoraggiando pratiche abusive da parte delle imprese), ma al tempo stesso impedendo liti pretestuose e temerarie.

4-139

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, esprimo la mia volontà di astenermi in merito alla relazione presentata dal collega Lehne riguardo al Libro bianco in materia di azioni di risarcimento del danno per violazione di norme antitrust comunitarie.

Sono infatti d'accordo con alcuni punti sottolineati nella relazione, ma mantengo un giudizio non positivo riguardo ad altri: per questo motivo decido di non votare la relazione così come presentata.

4-140

- Rapport: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

4-141

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *în scris*. – Am votat în favoarea raportului elaborat de domnul Czesław Adam Siekierski (PPE-DE, Polonia), deoarece propune extinderea programului european de ajutor alimentar acordat persoanelor celor mai defavorizate.

Ca fost primar al sectorului 5 din București, am fost preocupat mereu de ajutorul pentru oamenii săraci, în special cei de etnie rromă.

În întreaga Uniune Europeană, 80 milioane de oameni (16% din populație) trăiesc sub pragul de sărăcie, iar numărul lor va crește din cauza crizei economice. În unele state care au aderat curând la UE, sărăcia afectează aproximativ 20% din populație.

Este necesară finanțarea în întregime de la bugetul UE pentru programele de ajutor alimentar, deoarece unele state membre nu vor putea participa la program în cazul în care se instituie rate de co-finanțare.

Trebuie să reducem povara de pe umerii statelor membre cu un venit pe cap de locuitor redus sau ale căror bugete întâmpină dificultăți financiare, între care și România.

Produsele din stocurile de intervenție sau cele achiziționate de pe piață trebuie să fie de origine comunitară, acordându-se prioritate produselor alimentare proaspete din producția locală, adică produse românești cumpărate pe bani europeni pentru a fi distribuite săracilor din România.

4-142

Koenraad Dillen (NI), *schriftelijk*. – Ik heb gestemd voor het verslag inzake de wijziging van een verordening betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten ten aanzien van de voedselverstrekking aan de meest behoeftigen. Uit gegevens blijkt dat in 2006 circa 13 miljoen mensen uit de lidstaten hulp hebben gekregen in het kader van dit programma. Dit is een goede zaak, maar de hulp aan de armsten uit de EU zou nog fel moeten worden opgedreven.

Laat ons om te beginnen de lonen van de EU-commissarissen halveren of door drie delen. De Europese denktank "Open Europe" heeft becijferd dat een commissars over vijf jaar - pensioenplannen inclusief - gemiddeld 2,5 miljoen euro verdient. Dit is ronduit schandalig! De helft van dit geld zou beter naar armoedebestrijding gaan. Misschien kan men zo de Europese burger met "Europa" verzoenen.

4-143

Edite Estrela (PSE), *por escrito*. – Votei favoravelmente a proposta de regulamento sobre a distribuição de géneros alimentícios para pessoas mais necessitadas. A pobreza é um dos grandes problemas que a UE enfrenta neste momento e, já em 2006, havia quase 79 milhões de pessoas em risco de pobreza, pelo que é clara a necessidade da existência de programas de ajuda alimentar.

Uma vez que a proposta da Comissão tem como objectivo a distribuição de alimentos para pessoas mais necessitadas e um melhor planeamento para que os fundos possam ser usados de forma mais eficiente e, tendo também em conta que, desde o seu início, em 1987, o programa de distribuição de géneros alimentares já beneficiou mais de 13 milhões de pessoas, penso que a continuação deste programa é necessária e positiva.

4-144

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – Vi anser att det ursprungliga syftet med programmet, att dela ut interventionslager till de sämst ställda, var underligt konstruerat redan från början. Att blanda ihop jordbrukspolitik med socialpolitik kan vara behjärtansvärt, men blir komplicerat. På senare tid har andelen varor som inte kommer från interventionslager ökat stadigt. Vid den senaste räkningen köptes omkring 85 procent av livsmedlen på den öppna marknaden!

Vi anser att man ska avskaffa utdelningen av livsmedel till de sämst ställda i gemenskapen. Situationen för de sämst ställda i medlemsländerna ska handläggas av medlemsstaterna eller kommunerna. Det är dessa politiska ansvarsnivåer som via sin socialpolitik ska se till att alla medborgare får sin rätt till existensminimum. Om det sedan sker via socialbidrag, utdelning av livsmedel eller på annat sätt ska beslutas av dem.

Europaparlamentets jordbruksutskott föreslår att livsmedelsstöden ska finansieras fullt ut av EU. Det är häpnadsväckande vilka ståndpunkter som kommer fram i detta utskott bara för att få en avsättning för jordbruksvaror på marknaden.

Som vanligt kan vi i Junilistan konstatera att det i detta läge är tur att inte Europaparlamentet är medbeslutande för EU:s jordbrukspolitik, ty då skulle unionen hamna i en fälla av protektionism och tunga subventioner till olika grupper inom jordbruksnäringen.

4-145

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders en Jan Mulder (ALDE), *schriftelijk*. – De VVD-leden in het Europees Parlement hebben voor het verslag Siekierski gestemd, omdat zij voorstander zijn van het verstreken van voedsel aan de armste bevolkingsgroepen in de EU. De VVD-leden zijn het echter niet eens met de bepalingen in het verslag, waarin staat dat de programma's voor voedselverstreking uitsluitend uit de EU-begroting gefinancierd moeten worden.

4-146

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport pentru ca programul alimentar a cărui extindere este avută în vedere este un instrument cheie pentru ajutorarea persoanelor defavorizate și care, în contextul crizei economice, au mult de suferit chiar în ceea ce privește satisfacerea unor nevoi de bază. În plus, este o măsură rațională de folosire în mod eficient a resurselor alimentare ale UE pentru că alocă produsele rămase neutilizate celor ce au nevoie de ele, stimulând, totodată, cererea pe piața produselor alimentare din UE.

Susțin ca astfel de programe de asistență pentru ajutorul alimentar să beneficieze de o finanțare în întregime din bugetul UE, deoarece instituirea unor rate de cofinanțare ar îngreuna semnificativ procesul, ar împiedica implementarea în timp util a măsurilor și obținerea unor rezultate rapide.

Cu toate acestea, consider că autorităților naționale trebuie să li se acorde mai multe atribuții în ceea ce privește administrarea ajutorului la fața locului, pentru că acestea cunosc mai bine situația la nivel local și nevoile specifice ale populației.

4-147

Karin Riis-Jørgensen (ALDE), *skriftlig*. – Venstres medlemmer af Europa-Parlamentet har stemt imod Europa-Kommissionens forslag om fødevarehjælp til socialt udsatte, fordi forslaget er fremsat med retsgrundlag i landbrugspolitikken, selvom det ikke er noget landbrugspolitisk instrument. Landbrugsbudgettet skal ikke bruges til at føre socialpolitik. Det er nationalstaternes opgave.

4-148

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, esprimo il mio voto favorevole in merito alla relazione del collega Siekierski riguardo la distribuzione di derrate alimentari agli indigenti nella Comunità.

Ritengo che il problema della povertà sia una questione molto rilevante anche nella benestante Europa, nella quale più di 80 milioni di persone sono a rischio povertà e una gran parte di queste risiede nei Paesi entrati a far parte dell'UE nel 2004 e nel 2007. Convengo, dunque, con il relatore sulla necessità di ampliare l'assortimento di prodotti forniti nell'ambito di

tale programma di aiuto alimentare e sul fatto che la fonte primaria di approvvigionamento dovrebbe essere rappresentata dalle scorte d'intervento sul mercato agricolo, costituendo ciò un punto importante della politica agricola comune.

Accolgo, inoltre, con favore la proposta del relatore di un finanziamento completo del programma di assistenza alimentare da parte dell'UE, poiché la proposta di cofinanziamento avanzata dalla Commissione potrebbe indurre gli Stati membri ad aderire in misura minore al programma, specie in un momento di difficoltà economica quale quello che molti Stati stanno attraversando.

4-149

- Rapport: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

4-149-500

David Martin (PSE), in writing. – The EU is India's top foreign investor and biggest trading partner. Forging an economic alliance is therefore vital to both. I support this report because it stresses that the agreement should ensure that increasing bilateral trade brings benefits to the widest number of people and contributes to the Millennium Development Goals, including preventing environmental degradation. However I regret that the EPP text replaced the more comm. text which was more progressive.

4-150

Rovana Plumb (PSE), în scris. – Întrucât India a fost al 17-lea cel mai important partener comercial al Uniunii Europene în 2000 și al 9-lea partener comercial în 2007, iar comerțul cu mărfuri al UE cu India a crescut cu aproximativ 80% între 2000 și 2006.

Ca social democrată salut faptul că India a realizat progrese considerabile în ceea ce privește educația primară universală, reducerea sărăciei și accesul sporit la apă potabilă salubă. Observ, totuși, că India nu este încă pe cale să realizeze majoritatea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM), cum ar fi mortalitatea infantilă, sănătatea maternală, malnutriția infantilă și lupta împotriva malariei, a tuberculozei și a HIV/SIDA.

Am votat acest raport pentru aprobarea acordului de liber schimb UE-India cu convingerea că ALS reprezintă un viitor potențial pentru sporirea investițiilor, a comerțului și a oportunităților de afaceri care decurg din ALS, fiind, în ansamblu, un acord în urma căruia ambele părți au de câștigat.

4-151

Luís Queiró (PPE-DE), por escrito. – O Acordo de Livre Comércio com a Índia é mais um passo que a Europa e a Índia dão no sentido de tornar a economia mundial mais livre e de expandir as suas vantagens. E é, também, um sinal particularmente significativo no ambiente actual. É, pois, de louvar a celebração deste acordo. Mas a sua análise não deixa de nos merecer algumas reflexões mais críticas.

Para que o comércio livre efectivamente funcione, é necessário que seja respeitado um conjunto de regras que evitem a falsificação, a utilização de produtos proibidos nos países de destino, que as indicações de origem sejam claras, em suma, é necessário que a informação esteja disponível, que seja transparente e que os acordos internacionais sejam respeitados.

Outro aspecto relevante é a ideia de que as vantagens do livre comércio são mútuas. Isto é, a abertura das fronteiras não é apenas abrir os mercados dos países desenvolvidos aos produtos dos países terceiros. As virtudes do comércio são a possibilidade mútua de troca, a abertura da economia, e devem estender-se aos países em vias de desenvolvimento ou em crescimento rápido. E tal só acontecerá se as barreiras ao comércio e ao investimento nesses países forem igualmente reduzidas.

4-152

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, esprimo il mio voto contrario alla relazione dell'onorevole Karim riguardante l'accordo di libero scambio tra Unione europea e India.

Ritengo ,infatti, che la conclusione di tali accordi debba assolutamente essere subordinata al rispetto dei diritti umani fondamentali e della democrazia, cosa da cui il paese in questione è ben lontano. L'inserimento di clausole su diritti umani e democrazia nell'accordo è chiaramente insufficiente a garantire che tali condizioni di base vengano rispettate, così come la promessa del rafforzamento delle consultazioni in seno al Consiglio per i diritti umani delle Nazioni Unite: le persecuzioni contro le minoranze religiose e i difensori dei diritti umani in India continuano ad essere tristemente testimoniate dalla stampa internazionale. Pertanto ritengo francamente inaccettabile che accordi economici di tale sorta vengano siglati.

4-153

- Rapport: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)

4-154

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – I detta betänkande framhålls att det är viktigt att arbetstagarna är medvetna om sina rättigheter och har goda kunskaper om arbetsrätt och kollektivavtal. Föredraganden

konstaterar vidare att utstationeringsdirektivet måste efterlevas och betonar värdet av subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen. Allt detta är önskvärda krav.

Några skrivningar i betänkandet är dock för långtgående. Vi kan inte stödja skrivningar om att på EU-nivå införa en gemenskapsrättsakt som ska omfatta löner, socialförsäkringsavgifter, skatter och ersättning vid olycksfall på arbetet. Dessa frågor är för viktiga för att vi ska kunna stödja denna form av skrivningar och krav.

Vi har valt att säga ja till den alternativa resolution som PSE, ALDE och De gröna har lagt fram, då den begränsar skrivningarna om gemenskapsrättsakten. Vid slutomröstningen om betänkandet i sin helhet lägger vi ned rösterna, då delar av texten är positiv, medan skrivningarna om gemenskapsrättsakten är för långtgående.

4-154-500

David Martin (PSE), in writing. – I support this report which demands responsible and clear rules for Subcontracting in Europe. The report will protect employees who work for subcontracting companies by calling on the Commission to establish a clear-cut Community legal instrument introducing joint and several liability at European level.

4-155

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, esprimo il mio voto favorevole riguardo alla relazione presentata dal collega Lehtinen sulla responsabilità sociale delle imprese subappaltanti nelle catene di produzione.

Convengo con il relatore sul fatto che la diffusione del subappalto nell'Unione europea ha raggiunto livelli molto avanzati: ciò ha fatto emergere diverse problematiche legate, ad esempio, alle implicazioni giuridiche per datori di lavoro e lavoratori e alla difficoltà di accertare l'adempimento degli obblighi di natura fiscale e previdenziale.

Mi trovo quindi d'accordo con il relatore sull'opportunità di adottare a livello europeo un sistema di "responsabilità solidale", grazie al quale l'appaltatore principale è incentivato a controllare che l'attività del subappaltatore sia svolta nel rispetto della normativa vigente. In questo modo si fornirebbe anche un contributo alla lotta all'economia sommersa, impedendo la concorrenza sleale di imprese che offrono salari inferiori al livello minimo.

4-156

Bart Staes (Verts/ALE), schriftelijk. – Werk uitbesteden aan onderaannemers blijkt volgens een studie van de Dublin Foundation een van de meest effectieve manieren om sociale wetgeving te ondermijnen. Onderaannemers komen in verschillende sectoren voor. De bouwsector is de meest gekende. In dit verslag wordt de Commissie opgeroepen een sluitende wetgeving te maken rond sociale verantwoordelijkheid in onderaanneming, in het hele productieproces!

Al te vaak schuiven opdrachtgevers de verantwoordelijkheid door naar onderaannemers, die op hun beurt werk uitbesteden. Hierdoor verdwijnt het toezicht en de controle op de toepassing van arbeidswetgeving. Wie voor een onderaannemer werkt en eerder aan het eind van de productieketen zit, doet dit niet steeds in de beste werkomstandigheden: basisnormen worden met voeten getreden of fundamentele arbeidsrechten niet gerespecteerd. Voor de sociale inspectie is het moeilijk dit te controleren aangezien niet steeds duidelijk is wie nu de verantwoordelijkheid draagt. Dit nodigt onderaannemers dan weer uit het minder nauw te nemen met afdrachten voor de sociale zekerheid, het respecteren van de wettelijke barema's of het naleven van wettelijke rusttijden.

Bepaalde lidstaten verplichten opdrachtgevers vandaag al de volle sociale verantwoordelijkheid te dragen voor al hun onderaannemers. Nu arbeid veel meer grensoverschrijdend wordt, is een Europese richtlijn nodig. Daarom steun ik dit verslag ten volle.

4-157

- Rapport: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

4-158

Alessandro Battilocchio (PSE), per iscritto. – Nel gennaio 2009 la crescita dei prezzi alimentari in Italia è risultata superiore del 40% rispetto alla media dei primi 15 paesi dell'Unione europea, dimostrando l'esistenza di pesanti distorsioni nel passaggio degli alimenti dal campo alla tavola.

Secondo i dati Istat, nel gennaio 2009 il tasso tendenziale di crescita dei prezzi degli alimenti è risultato pari al 3,7% in Italia, contro il 2,3% della Francia, l'1,9% della Spagna, l'1% della Germania e il 2,6% nell'Unione europea. Dall'analisi Istat si evidenzia inoltre che le maggiori differenze rispetto ai partner comunitari si sono verificate per il capitolo pane, pasta e cereali, che utilizzano materie prime come il grano, il cui prezzo è fissato a livello internazionale e non presenta differenze tra i diversi Paesi. L'aumento della forbice dei prezzi tra produzione e consumo conferma la presenza di forti distorsioni esistenti nel passaggio degli alimenti dal campo alla tavola in Italia.

Gli effetti hanno colpito con maggiore intensità le famiglie a basso reddito, dove i generi alimentari costituiscono la principale voce di spesa. Anche le piccole e medie imprese di trasformazione dei generi alimentari hanno subito pesanti

ripercussioni. Il problema del divario tra prezzo alla produzione e prezzo al consumo è giunto a un punto tale da richiedere un'azione immediata da parte delle Istituzioni europee.

4-159

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea raportului propus de doamna Batzeli (Grecia), deoarece consider că UE trebuie să vină în ajutorul producătorilor și al consumatorilor.

Din cauza abuzurilor de poziție dominantă pe piață al marilor lanțuri de magazine, prețurile plătite de consumatorii europeni sunt în medie de cinci ori mai mari decât prețurile de producător. Agricultorii primesc în general circa 8% din prețul cu amănuntul final.

Solicităm introducerea unor politici UE care să faciliteze contacte directe între producători și consumatori. UE trebuie să susțină utilizarea noilor tehnologii și a internetului care să poată furniza consumatorului informații mai detaliate cu privire la produse, dar, în același timp, să poată facilita accesul pe piață al producătorilor.

Este nevoie și de măsuri care să confere mai multă importanță conceptului de „produse locale” și să sprijine mai eficient piețele alimentare tradiționale sau alte forme tradiționale de comerț.

Produsele tradiționale românești trebuie susținute pe piața europeană.

4-167

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose og Britta Thomsen (PSE), skriftlig. – De danske socialdemokratiske medlemmer af Europa-Parlamentet - Poul Nyrup Rasmussen, Britta Thomsen, Christel Schaldemose, Dan Jørgensen og Ole Christensen - har stemt for betænkningen om fødevarepriser i Europa. Det er delegationens opfattelse, at koncentrationen af supermarkeder og manglen på konkurrence fører til et tab for både forbrugere og landbrugere i EU. Dog er delegationen ikke enig i betænkningens punkt 6 om, at det er beklageligt, at intervention som redskab bliver udfaset. Dette er nødvendigt for at gøre det europæiske landbrug rentabelt.

4-160

Esther De Lange (PPE-DE), schriftelijk. – Namens de Nederlandse CDA delegatie wil ik graag een stemverklaring afleggen over het verslag Batzeli. Wat ons betreft verdient dat rapport zeker geen schoonheidsprijs. Veel punten zijn omslachtig beschreven of dubbelop benoemd. Ook zetten wij vraagtekens bij bepaalde eisen die teveel naar socialistische staatsinterventie neigen. Vraagtekens hebben wij bovendien bij een absoluut verbod op verkoop onder de kostprijs. Dat klinkt wellicht sympathiek maar is slecht realiseerbaar. In de landbouw achten wij dit toch een belangrijk punt. Waar het gaat om dumping dient uiteraard opgetreden te worden door de mededingingsautoriteit.

Toch hebben wij voor het verslag Batzeli gestemd, aangezien het een aantal belangrijke elementen bevat die de alternatieve resolutie juist wil schrappen, met name de studie naar de marges in de verschillende schakels van de voedselproductieketen en de oproep aan de Europese Commissie om op het gebied van mededinging te kijken naar de macht van de supermarkten, zoals al vaker gevraagd door het Europees Parlement. Wij begrijpen van de Europese Commissie dat de margestudie deels kan geschieden op basis van bestaande, binnen de Commissie bekende gegevens en gaan er dus ook van uit dat deze studie geen aanzienlijke toename van de administratieve lasten zal meebrengen.

4-161

Edite Estrela (PSE), por escrito. – Votei favoravelmente o relatório sobre os preços dos géneros alimentícios na Europa, porque penso que é necessária uma acção política para fazer face ao aumento dos preços dos produtos agrícolas e alimentares e à discrepância entre o preço praticado pelo produtor e o preço pago pelo consumidor. Na Europa, o preço pago pelo consumidor final é, aproximadamente, cinco vezes superior ao preço de produção, situação que afectou os agregados familiares de baixos rendimentos, cujas despesas em alimentos constituem a maior fatia do orçamento familiar.

4-162

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Detta tyckandebetänkande från utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling innehåller som vanligt förslag som medför ökade kostnader för EU:s budget.

Vi ställer inte upp på betänkandets huvudtankar som bland annat beklagar den progressiva avregleringen av gemenskapens interventionsåtgärder på jordbruksmarknaden. Utskottets förslag om "marknadsförvaltningsåtgärder" är vi inte heller anhängare av.

Europaparlamentets jordbruksutskott behöver också påminnas om att prisbildningen är olika i olika medlemsländer. Utskottet förslag om att skapa en europeisk databas för medborgarna som skall innehålla referenspriser för produkter och insatsvaror samt information om kostnader för energi, löner, hyror, avgifter och skatter för hela Europa finner vi föga verklighetsförankrat. Förutsättningarna för jämförelser mellan medlemsländerna finns helt enkelt inte av en mängd olika skäl.

Förslaget om ett särskilt märke för EU:s jordbruksprodukter finner vi också underligt. Vad är det bakomliggande motivet till det? Försök till att uppmuntra protektionism?

Som vanligt kan vi i Junilistan konstatera att det i detta läge är tur att inte Europaparlamentet är medbeslutande för EU:s jordbrukspolitik, ty då skulle unionen hamna i en fälla av protektionism och tunga subventioner till olika grupper inom jordbruksnäringen.

Vi har röstat nej till detta betänkande om livsmedelspriserna i Europa.

4-163

Astrid Lulling (PPE-DE), par écrit. – Les objectifs de ce rapport sur l'écart des prix à la production et à la consommation ne sont contestés par personne. Une transparence accrue du marché est nécessaire afin de garantir une rémunération adéquate des producteurs et des prix justifiés au consommateur final.

Malheureusement, le texte adopté en commission contient des propositions incompatibles avec l'économie sociale de marché. Ces propositions hyper dirigistes, du contrôle des prix, des marges et des marchés ne rappellent que trop des recettes qui ont échoué et que l'on croyait appartenir définitivement au passé.

Je regrette que le rapport se focalise uniquement sur les distributeurs au lieu de prendre en considération toute la chaîne de production. En effet, ce sont souvent les grands transformateurs qui achètent auprès des agriculteurs et qui abusent de leur position dominante de marché pour revendre à un prix exagéré aux distributeurs.

Par ailleurs, la création de bases de données européennes sur toute sorte de coûts et de marges, tel que proposé par le rapport, conduirait à une charge administrative considérable pour les entreprises, se répercutant sur les prix de détail.

Pour éviter ces errements, j'ai proposé une résolution alternative avec le soutien de 40 signatures.

4-164

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris. – Reglementarea problematicii practicilor neloiale folosite de marile lanțuri de distribuție cu amănuntul în relația cu producătorii la nivelul UE este foarte importantă pentru România. Și aici, problema abuzurilor exercitate de lanțurile de supermarketuri este îngrijorătoare, atât pentru producători cât și pentru consumatori. Pe lângă cumularea unor „taxe ascunse”, obligatorii pentru orice produs și care sunt suportate de producători, supermarketurile le interzic producătorilor să vândă produsele mai ieftin în alte magazine, iar toate aceste reguli duc la scumpirea produselor cu până la 30%. Consumatorul este cel care, în final, plătește prețul supraevaluat al produsului.

Măsurile propuse de doamna Batzeli în raportul său vizează scăderea presiunilor exercitate de supermarketuri și promovează o relație directă între consumatori și producători, de aceea am votat pentru adoptarea lui.

Ancheta propusă aici privind distribuția marjei profitului în lanțul producție-distribuție ne va permite să tragem o serie de concluzii referitoare la măsurile oportune pentru o transparență a prețurilor pe traseul producători-procesatori-comercianți cu amănuntul și pentru sancționarea practicilor abuzive.

Este necesar ca negocierea prețurilor între furnizori și comercianți să permită practicarea unor prețuri diferite de la caz la caz și să contribuie, astfel, la asigurarea unui mediu concurențial sănătos.

4-165

Αθανάσιος Παφίλης (GUE/NGL), γραπτώς. – Η έκθεση κάνει επαναλαμβανόμενες, πασίγνωστες διαπιστώσεις για την μονοπωλιακή κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στη μεταποίηση και εμπορία τροφίμων. Δεν αναφέρει όμως ότι η κατάσταση αυτή αποτελεί συνειδητή επιλογή της ΕΕ και των κυβερνήσεων των κρατών μελών στα πλαίσια της στρατηγικής της Λισσαβόνας και της ΚΑΠ.

Η απελευθέρωση των αγορών, τα κίνητρα για συγχωνεύσεις και εξαγορές και το κινήγι των κερδών και της ανταγωνιστικότητας στη βιομηχανία τροφίμων οδήγησαν στην κυριαρχία των πολυεθνικών, στην αύξηση τιμών καταναλωτή, την μείωση τιμών παραγωγού και την αύξηση των κερδών του κεφαλαίου.

Η ΚΑΠ συνέβαλε αποφασιστικά σ' αυτή την πορεία με την κατάργηση των ελάχιστα εγγυημένων τιμών, και το ξεπούλημα του μικρομεσαίου αγρότη στον ΠΟΕ προκειμένου οι πολυεθνικές να εξασφαλίσουν άμφθηνες πρώτες ύλες, και τον διωγμό ή την συρρίκνωση των συνεταρισμών παρά τις υποκριτικές διακηρύξεις των κομμάτων του ευρωμονόδρομου.

Παράδειγμα η γαλακτοπαραγωγή στην Ελλάδα όπου το καρτέλ γάλακτος συμπιέζει τις τιμές παραγωγού και διατηρεί πανάκριβες τιμές καταναλωτή αποκομίζοντας τεράστια κέρδη. Σήμερα προωθεί την κατανάλωση προϊόντων μειωμένης θρεπτικής αξίας, αφήνοντας έκθετους χιλιάδες κτηνοτρόφους που δεν μπορούν να διαθέσουν την παραγωγή τους σε μία χώρα που παράγει το 50% των αναγκών της.

Ο αγώνας για φτηνά και ασφαλή τρόφιμα, για την επιβίωση της φτωχής αγροτιάς, απαιτεί ισχυρή συμμαχία εργατών, αγροτών, αυτοαπασχολούμενων, λαϊκή εξουσία και λαϊκή οικονομία.

4-166

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – L'aumento dei prezzi dei prodotti alimentari in Europa è sotto gli occhi di tutti i cittadini e costituisce un gravissimo problema che richiede azione immediata da parte dell'Unione europea. Dichiaro pertanto il mio voto favorevole alla relazione della collega Batzeli, la quale affronta la questione in maniera, a mio parere, completa e propone interventi decisamente utili ai fini della risoluzione della questione.

È assolutamente necessario prendere provvedimenti atti a ridurre l'attuale divario tra prezzo di produzione e prezzo al consumo, causato dal malsano meccanismo di trasmissione dei prezzi che include speculazioni sui generi alimentari e un maggiore coinvolgimento degli intermediari. Concordo con la collega nel ritenere che il crescente grado di concentrazione della commercializzazione e distribuzione dei generi alimentari ha contribuito in maniera notevole all'aumento del prezzo al consumo rispetto al prezzo di produzione.

Urgono misure quali quelle suggerite dalla relatrice per la maggiore trasparenza della struttura dei prezzi e dei margini di profitto tramite l'azione coordinata delle autorità per la concorrenza nazionali, un maggiore controllo del mercato e delle tendenze dei prezzi dei prodotti alimentari in Europa e un'efficace incentivazione al consumo dei cibi prodotti localmente, che contribuiscono per definizione all'accorciamento della catena di distribuzione e al sostegno ai mercati alimentari tradizionali, attualmente in seria difficoltà.

4-168

- Rapport: Margrete Auken (A6-0082/2009)

4-168-500

Michael Cashman (PSE), *in writing*. – I have decided together with my colleagues from the European Parliamentary Labour Party, to support the original Report, which offers the most satisfactory response to the hundreds of petitions submitted by European citizens, victims of the massive rush for urbanisation in Spain, overbuilding and coastal destruction.

The alternative resolutions tabled substantially modified the Report, and did not meet the consistent position we have held for 5 years now.

4-169

Derek Roland Clark (IND/DEM), *in writing*. – The report is a cosmetic exercise designed to maintain false hopes, among hundreds of petitioners, during the approach to the EU assembly's elections. It purports to be able to take actions, which – as the Committee on Legal Affairs points out – the EU is not competent to take; so that even Auken's threat to oppose the next EU budget, if the report's demands are not met, could not help those who have bought, and then been deprived of, properties in Spain. The UKIP will not contribute to this imposture.

4-170

Richard Corbett (PSE), *in writing*. – I voted in favour of this report, which follows a huge number of petitions to Parliament by victims and concerned citizens from across Europe. This report demonstrates that the massive urbanisation in several regions of Spain has been carried out in a way which abuses property rights, degrades the environment, undermines water provision and quality, and often leaves victims bereft of any redress or compensation when they may have lost their life savings.

I hope that this report will assist many of my constituents and citizens from across Europe who have been affected by this, in their battle for justice.

4-171

Avril Doyle (PPE-DE), *in writing*. – Due to a conflict of interest, I abstained from all votes.

4-172

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – Vi förstår att det kan finnas stora problem inom byggsektorn i Spanien och att det kan förekomma att intet ont anande medborgare i god tro köper fastigheter, som det senare visar sig att byggföretag inte haft laglig rätt till att bebygga. Detta är emellertid problem som kan och ska lösas inom medlemsstatens rättsliga ram. När alla nationella rättsmedel har uttömts i enlighet med artikel 35 i Europakonventionen kan enskilda medborgare vända sig till Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i Strasbourg.

Det finns inga skäl att införa någon lagstiftning på EU-nivå för att hantera dessa frågor eller för Europaparlamentet som institution att lägga sig i detta. Inte heller vill vi engagera oss i de olika alternativa resolutionsförslag som lagts av spanska ledamöter där inrikespolitiska komplikationer blandas in i ärendet.

4-173

Fiona Hall (ALDE), *in writing*. – I am submitting an explanation of vote on the Auken report in support of three separate constituents who have contacted me pleading for help. In each of these three cases, the constituent has spent his or her life savings on the purchase of a house and land in Valencia. In each case, proper legal procedures were followed at the time of

the purchase. But, in each case, the constituent has subsequently had to suffer illegal land-grabbing demands by the Valencian authorities.

These are just three of many thousands of cases of injustice suffered by European citizens owning property in Spain. I ask the Commission to act swiftly and decisively in accordance with the recommendations of the Auken report.

4-174

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), *por escrito*. – He votado a favor del Informe Auken por criticar claramente el urbanismo salvaje del Estado español e incidir en la mala utilización de los fondos comunitarios en materia urbanística y de medio ambiente.

Quiero también destacar la torpeza de los diputados españoles del PP y del PSOE. No han sido capaces de llegar a un acuerdo para presentar una resolución alternativa conjunta que obtendría la mayoría, siendo así las dos rechazadas. Han dejado claro una vez más que para lo único que se ponen de acuerdo es para ir en contra del nacionalismo vasco. Los socialistas y populares han intentado presionar a sus colegas para que votaran a favor de sus respectivas resoluciones, las cuales aliviaban mucho las críticas de la ponente del informe.

Quiero que quede claro que el Gobierno español participa en una práctica que está sistemáticamente vinculada a abusos de ciudadanos, destrucción del medio ambiente y corrupción a gran escala, y estimo que es necesario que esta competencia sea inmediatamente traspasada a Euskadi.

4-174-500

David Martín (PSE), *in writing*. – Thousands of European citizens continue to be victims of a system of massive urbanisation, expressed in a very large number of petitions concerning the abuse of the legitimate rights of European citizens to their property and environment. The problem has been caused by public procurement with insufficient control of the urbanisation procedures by local and regional authorities. The resolution adopted should begin to bring concrete solutions to people living in the affected areas in Spain.

4-175

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), *por escrito*. – Habiendo participado desde el inicio en la elaboración del informe Auken, que ha suscitado el apoyo de la ciudadanía española y europea, he defendido sin paliativos su contenido porque pone de manifiesto la responsabilidad de todas las administraciones españolas, desde el Gobierno a las administraciones autonómicas y locales, en el desarrollo de un modelo económico basado en la especulación urbanística, devastador para el medioambiente, la economía y el desarrollo social de España.

El informe, que ha soportado la presión del PP y el PSOE, alerta sobre la lentitud de las resoluciones, tanto políticas como judiciales, que ha dado lugar a una gran impunidad de las administraciones, y recoge la declaración de una moratoria de los planes urbanísticos que no respetan los criterios de sostenibilidad medioambiental y responsabilidad social, permitiendo analizar las irregularidades, para evitar una política de hechos consumados.

Además, el informe insta al Gobierno español a crear una comisión de trabajo en la que participen todas las administraciones; un debate público sobre el desarrollo urbanístico en España que permita tomar medidas legislativas contra la especulación y el desarrollo insostenible y poner fin a la legislación a la carta desarrollada en Comunidades Autónomas como Aragón y Valencia.

4-176

Bogusław Rogalski (UEN), *na piśmie*. – W głosowaniu nad sprawozdaniem Pani Margarete Auken w sprawie wpływu ekstensywnej urbanizacji w Hiszpanii na indywidualne prawa obywateli europejskich, środowisko i stosowanie prawa UE w oparciu o otrzymane petycje zagłosowałem za.

Istnieje ogromna liczba dowodów na to, iż na obszarach przybrzeżnych prowadzi się nadmierną urbanizację, za co ponosi odpowiedzialność władza centralna, okręgi autonomiczne oraz lokalne. Wcielają one w życie nie zrównoważony model rozwoju, niosący za sobą poważne konsekwencje środowiskowe, społeczne oraz gospodarcze. Wskutek tych działań doszło już do nieodwracalnego zniszczenia różnorodności biologicznej i integralności środowiska naturalnego w wielu regionach Hiszpanii. W odpowiedzi na tego rodzaju oskarżenia procedury są powolne, a wyroki niezadowolające dla poszkodowanych, co budzi zastrzeżenia w stosunku do hiszpańskiego wymiaru sprawiedliwości.

Należy również podkreślić, iż tysiące obywateli europejskich, którzy w różnych okolicznościach zakupili nieruchomości w Hiszpanii, stali się ofiarami nadużyć związanych z urbanizacją, których dopuścili się władze lokalne, wskutek czego ich nieruchomości zostały przeznaczone do rozbiórki.

W związku z przytoczonymi faktami należy wezwać rząd Hiszpanii do przeprowadzenia gruntownego przeglądu przepisów prawnych mających wpływ na prawa indywidualnych właścicieli nieruchomości w następstwie masowej urbanizacji, w celu ukrócenia praktyk naruszania praw przewidzianych w traktacie WE.

4-177

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – Intendo congratularmi con l'onorevole collega per il lavoro svolto e dichiararmi a favore della sua relazione sull'impatto che l'intensiva urbanizzazione in Spagna ha avuto sui diritti individuali dei cittadini europei, sull'ambiente e sull'applicazione del diritto comunitario, un impatto fortemente negativo, come tra l'altro testimoniato dalle numerose petizioni giunte da cittadini residenti nel paese.

Credo che la commissione per le petizioni abbia in tal caso tenuto in debito conto le richieste provenienti dai cittadini preoccupati per la distruzione del paesaggio naturale, il mancato rispetto delle regole sugli appalti e la tutela del territorio e la massiccia attività edilizia. Le testimonianze apportate dalla stessa commissione in seguito alle missioni conoscitive effettuate sul territorio hanno chiaramente mostrato le usurpazioni provocate dal settore edilizio e la necessità di difendere i diritti dei cittadini spagnoli, così come sanciti dai trattati.

Sostengo quindi la relazione in oggetto, che rientra perfettamente nel rispetto del principio di sussidiarietà e auspico che le autorità locali spagnole prendano i dovuti provvedimenti senza il bisogno che si ricorra ad una procedura di infrazione da parte della Commissione europea.

4-178

Søren Bo Søndergaard and Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *in writing*. – We voted in favour of the report in sympathy with the complainants. However, we are of the opinion that the alleged breaches of Spanish, EU and international law should be dealt with and solved by the relevant Spanish authorities, the European Court of Justice and the European Court of Human Rights.

4-179

Catherine Stihler (PSE), *in writing*. – I am pleased Parliament voted in favour of this report. Many Scottish people have been affected by the Spanish land grab, losing their homes which many have saved a lifetime to afford. The Spanish Government must do all it can to bring justice to those people affected. Many people were misled and lied to over what they were buying and there must be a legal remedy to the situation.

4-180

Diana Wallis (ALDE), *in writing*. – We voted in favour of the report on urbanisation in Spain because it reflects the result of several years of detailed work by the Committee on Petitions to respond to hundreds of related petitions by several thousand petitioners, including fact-finding visits and discussions with all interested parties and it was adopted by a large cross-party majority in committee. We have a duty as elected representatives to ensure that European citizens whom we have encouraged to make use of their free movement rights should not then be subjected to arbitrary or unjustified restrictions in the host state.

We recognise that the primary responsibility under the Treaties for the monitoring of the application of Community law lies with the Commission. We also recognise that the Treaties explicitly exclude any effect on domestic rules governing the system of property ownership. However, we also believe, firstly, that Parliament's Petitions Committee, as the 'eyes and ears' of the institutions, should highlight any systematic problems affecting the free movement of thousands of our citizens which are brought to light by the petitions process.

Secondly, we consider that violations of Community law appear to be at issue, in particular environmental law and public procurement rules.

4-181

Thomas Wise (NI), *in writing*. – As a fervent opponent of the EU and its continual meddling in our lives, I have consistently voted against the vast majority of reports that I have been asked to consider. As is inevitable, a report will come along that simply demands a different approach and I believe that the Auken report is one. I have been approached by many expats, all of whom did everything they could to establish a proper, legal and sustainable life in Spain. That they became victims of a clash of bureaucracies is now a matter of history and hopefully this report will compel an equitable solution.

My action here does not imply a softening of my attitude to the EU and its impenetrable, inflexible and unaccountable structure. However, if subordinate bureaucracies will not solve the problems they themselves create, then a solution must be found.

I hope now that the myriad problems created by the various Spanish authorities will be addressed and that such will be promptly resolved in the best interests of my constituents.

I have a nagging worry that such intervention may not be the solution. In the land of the EU, the only continuing law is that of the unintended consequence.

4-182

- Rapport: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

4-183

Alessandro Battilocchio (PSE), per iscritto. – Il mio voto é favorevole. Vedo nell'elezione di Obama un'importante opportunità per una nuova politica di impegno globale, una svolta nella storia degli Stati Uniti ed anche per il mondo intero.

La strada dovrà essere quella di una nuova politica di impegno globale, in cui l'UE giocherà il suo ruolo importante. Ora abbiamo l'opportunità di rinnovare l'impegno globale anche attraverso istituzioni rinnovate in vista delle future elezioni europee.

La vittoria del candidato democratico dimostra ancora una volta la straordinaria capacità di rinnovamento che è stata tante volte evidente in momenti difficili della storia americana. La nuova leadership USA potrebbe portare a una migliore politica comune UE/USA, per lavorare insieme in una partnership efficace in molte questioni globali che devono affrontare i leader di entrambi i continenti, ad esempio il cambiamento climatico, sfide globali, questioni regionali, difesa, questioni economiche e commerciali. Dobbiamo affrontare insieme questi problemi con determinazione e creatività. Obama impersona quel che c'è di buono e impressionante nell'America ed il complesso e globalizzato mondo odierno, in cui il cambiamento è costante.

Il legame transatlantico rimane essenziale. Ho fiducia nel ruolo che gli Stati Uniti continueranno a svolgere a questo riguardo sotto la leadership del presidente eletto Obama.

4-184

Koenraad Dillen (NI), schriftelijk. – Dit lijvig verslag pleit terecht voor een verdieping van de betrekkingen tussen Europa en de Verenigde Staten. Er wordt grondig ingegaan op het Midden Oosten, Pakistan, Afghanistan, Rusland, defensie, veiligheid en economische en commerciële aangelegenheden.

Maar het is onaanvaardbaar dat de rapporteur expliciet anticipeert op de inwerkingtreding van het Verslag van Lissabon, terwijl duidelijk gebleken is dat een meerderheid van de burgers niet moet weten van een Europese Grondwet of een kopie daarvan. Het is een goede zaak dat de rapporteur aandacht besteedt aan de Palestijnse kwestie, maar waarom staat er geen woord over het recht op veiligheid van Israël ? Wegens deze vooringenomenheid heb ik tegen dit verslag gestemd.

4-194-500

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), na piśmie. – Sprawozdanie, którego autorem jest Francisco Mon, porusza kwestie stosunków transatlantyckich po ostatnich wyborach prezydenckich w USA. Poparłem to sprawozdanie, gdyż uważam, że dziś koniecznością jest ścisłe współdziałanie Stanów Zjednoczonych i Unii Europejskiej w praktycznie wszystkich dziedzinach: politycznej, obronnej, gospodarczej, energetycznej, ekologicznej, kulturalnej, naukowej itd.

Powinniśmy mieć świadomość tego, że produkt krajowy brutto Stanów Zjednoczonych i Unii Europejskiej razem wziętych przekracza 50% PKB całego świata. Obowiązująca dotychczas Nowa Agenda Transatlantycka z roku 1995 powinna być zastąpiona ramowym porozumieniem o Partnerstwie Transatlantyckim, które byłoby systematycznie uaktualniane. USA i UE, chcąc nie chcąc, są zaangażowane w działania na rzecz światowego bezpieczeństwa i ładu. Oczywiście, wymaga to współdziałania z innymi krajami, zwłaszcza Chinami, Indiami, Rosją.

Za trafne uznaję także uwagi dotyczące potrzeby reformy ONZ, w tym systemu działania Rady Bezpieczeństwa. To transatlantyckie współdziałanie nie może pomijać roli NATO. Dziś za najważniejsze trzeba uznać szybkie i skuteczne działania hamujące rozrastający się kryzys gospodarczy. Dodam jeszcze, iż w tych relacjach należy widzieć także Kanadę i Meksyk oraz Amerykę Południową.

Należy mieć nadzieję, że wypowiedziane przez obecnego prezydenta USA, Baracka Obamę słowa: „Ameryka nie ma lepszego partnera niż Europa” znajdą swe potwierdzenie w realiach codzienności. Jest to konieczne by sprostać wyzwaniom przed którymi staje nasza cywilizacja.

4-195-500

Θανάσιος Παφίλης (GUE/NGL), γραπτώς. – Οι "μεγάλες προσδοκίες" του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από την εκλογή του Ομπάμα στην προεδρία των ΗΠΑ, αφορούν στην πραγματικότητα μόνο τους ιμπεριαλιστές, που αναμένουν βάσιμα πιο αποτελεσματική εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους. Οι λαοί δεν πρέπει να τρέφουν καμία αυταπάτη ότι θα υπάρξει αλλαγή πολιτικής προς όφελός τους. Άλλωστε, οι ίδιες οι διακηρύξεις και δηλώσεις του νέου προέδρου των ΗΠΑ δεν αφήνουν περιθώρια αμφιβολίας.

Η Έκθεση, ζητάει πιο στενή και βαθιά συνεργασία της ΕΕ με τις ΗΠΑ και το NATO, μετά τη συγκεκριμένη εκλογή. Για το σκοπό αυτό, προτείνει τη δημιουργία ενός θεσμικού οργάνου συντονισμού της εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας των δύο ιμπεριαλιστικών κέντρων (ΕΕ - ΗΠΑ) σε ακόμη υψηλότερο επίπεδο.

Ευρωπαίοι και Αμερικανοί ιμπεριαλιστές, σε μία περίοδο όξυνσης των μεταξύ τους ανταγωνισμών και αντιθέσεων εξαιτίας της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, επιχειρούν ταυτόχρονα, να συντονίσουν την συνεργασία τους για να αντιμετωπίσουν τις λαϊκές αντιστάσεις. Σ' αυτό στοχεύει η προτροπή για κοινή και αποτελεσματική αντιμετώπιση των "παγκόσμιων προκλήσεων", των "ζητημάτων άμυνας και ασφάλειας", των "περιφερειακών ζητημάτων". Χαρακτηριστική είναι η προθυμία που εκφράζεται στην Έκθεση για την αποδοχή κρατουμένων του Γκουαντάναμο στην ΕΕ, εάν το ζητήσουν οι ΗΠΑ.

Στην ενιαία επίθεση ΕΕ, ΗΠΑ και NATO εναντίον τους, οι λαοί πρέπει να αντιτάξουν το δικό τους κοινό μέτωπο για την ανατροπή της ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων

4-185

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Comunico il mio voto negativo in merito alla relazione presentata dal collega Millán Mon, concernente lo stato delle relazioni transatlantiche all'indomani delle elezioni negli Stati Uniti. Infatti, non ritengo corretto che l'Unione europea, con l'entrata in vigore del trattato di Lisbona e dei relativi strumenti di politica estera, acquisirà maggiore spessore e coerenza sulla scena geopolitica internazionale. Inoltre, non concordo assolutamente sui ruoli del partenariato transatlantico e della NATO ai fini della sicurezza collettiva.

4-186

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), in writing. – I attach enormous importance to the transatlantic relationship and have consistently argued for revitalising and strengthening NATO. Contrary to the main thrust of this report, however, I do not believe that this should mean replacing the strong links between the United States and individual member states (Britain in particular) with an 'EU-US partnership'. The references to the Treaty of Lisbon, which our people do not want, and the proposal that the putative Commission Vice-President/High Representative should co-chair a new 'Transatlantic Political Council', are examples of this. In addition, I have specific objections to aspects of the report dealing with EU defence. The report welcomes 'an enhanced European defence capability' and explicitly endorses the European Security and Defence Policy, to which Conservative opposition has been constant.

For these reasons I abstained on the report.

4-187

- Turkmenistan (B6-0150/2009)

4-188

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – In merito alla proposta di risoluzione per un accordo commerciale tra le Comunità europee ed il Turkmenistan, preferisco astenermi dalla votazione. Infatti, pur riconoscendo l'importanza delle relazioni economiche e commerciali per l'apertura della società turkmena, dubito che un accordo di natura interinale sia la soluzione ottimale per entrambe le parti.

4-189

- Rapport: Daniel Caspary (A6-0085/2006)

4-189-500

Philip Claeys (NI), schriftelijk. – Ik heb tegen deze resolutie gestemd omdat ik vind dat het parlement hiermee zijn geloofwaardigheid ondermijnt. Altijd legt men hier ronkende verklaringen over mensenrechten af en benadrukt men dat mensenrechten de belangrijkste doelstelling zijn van het buitenlands beleid. En nu gaat men een overeenkomst tekenen met een land dat massaal deze zelfde mensenrechten schendt. Het credo luidt dan telkens dat juist door de ondertekening van een dergelijke overeenkomst de mensenrechten in het betrokken land er op vooruitgaan. Dat zelfde verhaal horen we ook bij de voorstanders van een Turkse toetreding. Ok, de mensenrechten worden geschonden en er wordt massaal gefolterd maar als Turkije Europese lidstaat is, is dat allemaal gedaan. De feiten bewijzen evenwel het tegendeel.

4-190

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Decido di astenermi dalla votazione sulla relazione del collega Caspary inerente all'accordo commerciale interinale con il Turkmenistan. Ritengo, infatti, di non essere d'accordo con la proposta nella sua interezza, ma solo con alcuni punti. Questo mi ha spinto a non votare contro, bensì ad astenermi.

4-191

- Rapport: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

4-192

Alessandro Battilocchio (PSE), per iscritto. – Il mio voto è favorevole. Al giorno d'oggi Internet è ormai alla base di tutte le nostre relazioni personali ed istituzionali. I nostri dati personali sono ormai patrimonio di molte aziende che spesso fanno uso della nostra privacy senza le dovute autorizzazioni. Per tutte queste ragioni appare necessario tutelare il diritto fondamentale alla riservatezza in Internet.

Internet può inoltre rafforzare in misura notevole altri diritti fondamentali, come la libertà di parola, di azione politica e di associazione, ma d'altra parte apre un ampio raggio d'azione alla criminalità. Un esempio di quest'uso distorto della rete è costituito dalla dilagante piaga della pornografia infantile che ormai dilaga sulla rete e che è nostra responsabilità arginare.

È quindi necessario agire con azioni concrete mirate a tutelare e favorire le libertà fondamentali degli individui durante la navigazione in Internet. Riservatezza e sicurezza dovranno essere alla base della nostra azione, tenendo sempre presente il diritto fondamentale all'istruzione e all'accesso ai sistemi informatici.

4-193

Carlos Coelho (PPE-DE), *por escrito*. – A Internet constitui um enorme avanço tecnológico que proporciona a interligação dos seus utilizadores, a criação de relações pessoais, profissionais e pedagógicas, uma disseminação de conhecimento e a divulgação e valorização da cultura.

Mas os crimes cometidos via Internet têm proliferado, tendo-se tornado num instrumento de acção privilegiado pelas redes criminosas, uma vez que é facilmente acessível, barato e bastante poderoso. No último ano, aumentaram 16% os casos de abuso contra crianças na Internet, sem que haja, na maioria dos casos, uma punição efectiva ou mesmo a capacidade de encontrar esses criminosos; ou o terrorismo – existem já cerca de 5.000 *sites* de propaganda terrorista que funcionam como um meio de radicalização e recrutamento, ao mesmo tempo que servem como fonte de informação acerca de meios e métodos terroristas.

Reconheço a necessidade e a urgência de se encontrarem soluções e de se criarem os instrumentos legislativos adequados que permitam combater o crime sem cair num controle excessivo e despropositado através da censura e do exercício de uma vigilância secreta sobre o tráfego de dados na Internet.

4-194

Koenraad Dillen (NI), *schriftelijk*. – Dit is een goede resolutie waarin rechten en plichten zorgvuldig tegen elkaar worden afgewogen en waarbij een moedige oproep tegen censuur wordt gelanceerd. Er worden de laatste jaren inderdaad teveel pogingen ondernomen om in naam van de politieke correctheid ook het internet aan censuur te onderwerpen zodat controversiële ideeën niet alleen uit de geschreven pers, maar ook van het wereldwijde web worden geweerd. Het web is immers al te lang een doorn in het oog van de inquisiteurs die de media controleren en elke kritiek op bijvoorbeeld de multiculturele samenleving het liefst via zogenaamde "racismewetten" willen bannen. Een vrij internet is de beste garantie voor vrije meningsuiting.

4-195

Edite Estrela (PSE), *por escrito*. – Votei favoravelmente o relatório Stavros Lambrinidis sobre o reforço da segurança e das liberdades fundamentais na Internet, pois reputo como necessário que a União Europeia tome medidas, no sentido de conciliar os direitos fundamentais dos utilizadores da Internet e a luta contra a cibercriminalidade, de modo a proteger os cidadãos, sobretudo as crianças. Para tal, considero indispensável a elaboração de normas em matéria de protecção de dados, segurança e liberdade de expressão.

4-196

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – Yttrandefriheten och rätten till privatlivet är absoluta rättigheter som inte under några omständigheter får undermineras. Vi anser givetvis att dessa rättigheter även gäller på Internet och på så sätt garanterar den enskildes rätt att fritt uttrycka sig.

Vi tycker även att möjligheten att ta bort individuell information från databaser och hemsidor ska betraktas som självklar och uppmanar företag att garantera att enskilda kan få personliga uppgifter raderade från databaser. Vi menar dock att avsaknad av en sådan garanti i första hand är ett internationellt problem, som därför bäst löses genom internationella regelverk och konventioner.

Junilistan är mycket positiva till att säkerheten och de grundläggande friheterna på Internet garanteras, men vi är negativa till vissa skrivningar i betänkandet. Man vill bland annat gå vidare med antagande av direktivet om straffrättsliga åtgärder till skydd av immateriella rättigheter. Detta motsätter vi oss starkt då vi inte vill ha en europeiskt straffrättsharmonisering! Vidare vill föredraganden att man ska jämställa rätten till Internet med rätten till skolgång. Vi tycker detta är ett magstarkt uttalande då rätten och möjligheten till skolgång, i många EU-länder är långt ifrån en självklarhet.

Betänkandets goda intentioner överväger emellertid och vi har därför valt att rösta ja.

4-197

Genowefa Grabowska (PSE), *na piśmie*. – W pełni popieram sprawozdanie Stavrosa Lambrinidisa dotyczące bezpieczeństwa i podstawowych wolności w Internecie. Uważam je za bardzo ważne i potrzebne, głównie z tego powodu, że nasza obecność w globalnej sieci jest niemal powszechna, słowem – Internet stał się już częścią naszego codziennego życia.

Nie wyobrażamy sobie lepszego źródła informacji zarówno, gdy piszemy książkę, jak i gdy chcemy przygotować wymyślną potrawę i poszukujemy ciekawego przepisu. Ale nie zawsze mamy świadomość, że nasza obecność w Internecie zostawia ślady, które mogą być wykorzystane przeciwko nam, np. przez osoby zajmujące się marketingiem, służby wywiadowcze, a nawet złodziei tożsamości.

Z drugiej strony Internet bywa też dogodnym narzędziem komunikacji dla przestępców, terrorystów. Dlatego tak trudno przygotować rozsądną regulację prawną, która w wyważony i skuteczny sposób pozwoli bezpiecznie korzystać ze wszystkich dobrodziejstw Internetu, przy jednoczesnym ograniczaniu bardzo realnych i poważnych zagrożeń związanych z jego nadużywaniem.

Dlatego popieram te wnioski sprawozdawcy, które zmierzają do osiągnięcia odpowiedniej równowagi pomiędzy prywatnością i bezpieczeństwem jednostek w sieci, przy pełnym poszanowaniu ich podstawowych praw i wolności. Jednocześnie uważam, że na władzy publicznej – poza troską o jakość usługi – spoczywa obowiązek zapewnienia dostępu do Internetu osobom najuboższym oraz tym, które żyją nawet w najbardziej oddalonych regionach kraju.

4-198

Carl Lang et Fernand Le Rachinel (NI), par écrit. – L'utilisation et le développement d'Internet sont sans conteste une source progrès important, notamment en matière de liberté d'expression et de démocratie. Parvenir à un équilibre entre cette liberté, la protection de la vie privée et la nécessaire sécurité du réseau Internet relève aujourd'hui d'une véritable gageure pour tous.

C'est particulièrement le cas en matière d'action politique. En effet, certaines personnes dans l'opposition ou pouvant avoir des positions politiques controversées n'ont pas accès aux différents médias et voient dans l'outil Internet une chance de faire passer leur message partout dans le monde. Cette liberté ne doit pas avoir de censure. La Chine, Cuba ou encore la Birmanie, véritables États totalitaires, n'hésitent pas à museler cette liberté d'expression par la censure systématique et le filtrage des informations, tout cela, au mépris de tous les principes démocratiques et de liberté.

Le filtrage sur Internet au nom de la lutte contre la pornographie, la pédopornographie ou encore le terrorisme, est indispensable, mais cette vigilance doit être strictement encadrée et définie.

4-199

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), în scris. – Raportul Lambrinidis este primul raport care abordează ca temă centrală problematica internetului din perspectiva utilizatorului. Am votat în favoarea lui, considerând că este un raport echilibrat și de actualitate, care tratează principalele teme de interes în domeniu.

În calitate de raportor al grupului PPE-DE pe acest raport, consider că un aport important este recunoașterea dreptului utilizatorului asupra conținutului postat, în special dreptul acestuia de a șterge definitiv acest conținut și solicitarea ca viitoarea reglementare să definească identitatea digitală și să propună măsuri concrete de protecție a acesteia.

Raportul evidențiază importanța cooperării entităților implicate în dezvoltarea internetului, în vederea elaborării de instrumente de autoreglementare sau co-reglementare (de exemplu, coduri de bune practici), care să completeze normele legale existente. Dată fiind celeritatea dezvoltării internetului, aceste modalități de reglementare sunt de multe ori mai eficiente decât legislația tradițională, fiind agreate și aplicate de majoritatea entităților interesate, neimplicând forța coercitivă a statului.

Internetul este cel mai mare spațiu accesibil publicului din întreaga lume, iar viteza sa de dezvoltare ne poate lua prin surprindere dacă nu decidem să tratăm această temă în mod echilibrat și realist, astfel încât reglementarea viitoare a spațiului digital să se concentreze mai ales în jurul utilizatorului.

4-200

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Esprimo il mio voto favorevole in merito alla relazione presentata dal collega Lambrinidis sul rafforzamento della sicurezza e delle libertà fondamentali su Internet.

Condivido totalmente le finalità del progetto presentato, volto a coinvolgere tutte le parti interessate, ad agire su vari livelli utilizzando gli attuali strumenti nazionali, regionali ed internazionali e, infine, ad effettuare uno scambio di migliori prassi, di modo che si possa rispondere adeguatamente alle esigenze e ai problemi delle diverse tipologie di utenti di Internet e delle numerose forme di attività on line.

4-201

Catherine Stihler (PSE), in writing. – I support this report's aims to strengthen security and fundamental freedoms on the Internet.

4-202

Recyclage des navires (B6-0161/2009)

4-203

Edite Estrela (PSE), por escrito. – Votei favoravelmente a proposta de resolução para uma reciclagem segura de navios, uma vez que considero que existe uma grande necessidade de tratar este assunto como parte integrante do ciclo de vida de um navio. Os navios em fim de vida devem ser considerados resíduos perigosos, devido às substâncias perigosas que contêm, e devem por este motivo ser abrangidos pela convenção de Basileia.

É com agrado que vejo que existe vontade comunitária de melhorar as práticas de desmantelamento de navios.

4-204

Luís Queiró (PPE-DE), por escrito. – Os objectivos europeus em matéria de protecção do ambiente só poderão ser amplamente executados se forem integrados nos diversos sectores da política comunitária. Por isso, com esta resolução procuram acelerar-se todas as medidas que a União deve tomar para que o desmantelamento de navios em fim de vida seja feito em condições de segurança para os trabalhadores e com a adequada protecção do ambiente marinho.

A eliminação global dos petroleiros de casco simples e o abate de velhos navios que estão a ser retirados do mercado, muitos dos quais contêm substâncias perigosas, fazem-nos prever uma expansão incontrolada de instalações que não cumprem as normas internacionais na Ásia do Sul, podendo até estender-se a países africanos. Todas estas razões nos levam a apoiar esta proposta de resolução, bem como as medidas que visem o cumprimento das normas internacionais em matéria de segurança e ambiente.

4-205

Le Président. – Les explications de vote sont maintenant terminées.

Notre séance va s'interrompre. Elle reprendra à 15 heures, tout à l'heure, avec une question orale sur le rôle de la culture dans le développement des régions européennes.

4-206

6 - Corrections et intentions de vote: voir procès-verbal

4-207

(La séance, suspendue à 13 h 15, est reprise à 15 heures)

4-208

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΡΟΔΗ ΚΡΑΤΣΑ-ΤΣΑΓΚΑΡΟΠΟΥΛΟΥ Αντιπρόεδρος

4-209

7 - Έγκριση των συνοπτικών πρακτικών της προηγούμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4-210

8 - Ο ρόλος του πολιτισμού στην ανάπτυξη των ευρωπαϊκών περιφερειών (συζήτηση)

4-211

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο είναι η συζήτηση σχετικά με την προφορική ερώτηση προς την Επιτροπή της Doris Pack, εξ ονόματος της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών όσον αφορά τον ρόλο του πολιτισμού στην ανάπτυξη των ευρωπαϊκών περιφερειών (O-0064/2009 - B6-0226/2009).

4-212

Doris Pack, Verfasserin. – Frau Präsidentin, Herr Kommissar! Wir treffen uns zwar zu einem ungewöhnlichen Zeitpunkt, aber nichtsdestotrotz: Die mündliche Anfrage, die wir heute gestellt haben, wurde in der Intergruppe "Europa eine Seele geben" geboren. Wir glauben, diese Seele finden wir in unseren ältesten Einheiten, den Regionen, da, wo Menschen mit ihrem besonderen Akzent, einer besonderen Sprachfärbung oder sogar in einer Regionalsprache miteinander kommunizieren, wo die Küche ihren eigenen Geschmack hat, wo auf Marktplätzen wirklich einheimisches Obst und Gemüse verkauft wird, wo bestimmte Volkslieder beheimatet sind, wo bestimmte Erzählungen und Mythen ihren Ursprung haben, kurzum, wo man dazugehört, wo man daheim ist.

Im Laufe der Globalisierung droht vieles uniformiert zu werden und manches Einzigartige wird verschwinden. Nur die wunderbaren Regionen in Europa sind der Garant für den Erhalt der Besonderheit und müssen auf den Schutz der Europäischen Union vertrauen können. Den Reichtum und die Verschiedenartigkeit der europäischen Regionen – sie waren oft verfeindet, sie waren besetzt, sie waren geteilt, sie waren vom Krieg zerstört und wiedervereint – gilt es zu bewahren. Die Regionen sind so etwas wie unsere Stammzellen. Die Europäische Union hat sich so etwas wie eine Kultur des Kleinen bewahrt und ist auch hierin den Menschenrechten verpflichtet.

Unsere heutige kurze Debatte und die Entschliebung sollen die Kommission anregen, Wege zu finden, wie der kulturelle Reichtum der Regionen noch sichtbarer gemacht werden könnte und wie die EU zu seinem Erhalt und seiner Fortentwicklung beitragen kann. Europas kulturelles Potenzial muss strategisch genutzt werden. Im Jahre 2009, dem Jahr der Kreativität und der Erneuerung, sollen Möglichkeiten der Einbindung von Ideen und Initiativen des öffentlichen und des zivilen Sektors auf lokaler und regionaler Ebene sinnvoll eingesetzt werden.

Und den Kollegen aus dem Regionalausschuss möchte ich gerne sagen: Wir wollen in keiner Weise die existierende Regionalpolitik beschneiden, wir wollen sie nur um die kulturelle Komponente bereichern. Wir bitten die Kommission das Ihrige dazu zu tun.

4-213

Joe Borg, Member of the Commission. – Madam President, allow me first of all to thank you for the opportunity, on behalf of Commissioner Figel', to address the place of culture in our policies and its particular contribution to the development of European regions and cities. The importance of culture is taken into consideration in different ways at Community level.

In the context of the EU's cohesion policy, regional and local strategies have successfully integrated culture to support creativity and to promote innovation. Cohesion policy supports, for instance, the protection of our cultural heritage, the development of cultural infrastructure and services, the development of regional attractiveness and its link with sustainable tourism, but also the regeneration of local economies and the development of cross-border strategies.

In 2007, the Commission launched the European Agenda for Culture, which is now in its first stages of implementation. This new strategic approach to culture sets common objectives and aims to propel the economic, social and political value of culture by strengthening its transversal role. In this framework, the Commission and the Member States are cooperating under a new open method of cooperation to strengthen joint efforts in areas with a direct impact on local and regional development strategies. This will, for instance, help maximise the potential of creative and cultural industries, in particular SMEs; promote access to culture, and encourage the mobility of cultural professionals.

Feeding into the ongoing reflection, the Commission will soon launch an independent study on the contribution of culture to local and regional economic development as part of the European regional policy. The results of this study will help underline the value of investing in the cultural and creative sectors and will illustrate the links between such investment, specific regional development objectives and the Lisbon Agenda for growth and jobs. The study will also contribute to the preparation of a green paper on the potential of cultural and creative industries, which is currently under preparation and is due for adoption by the Commission in early 2010.

The Commission regularly organises conferences with representatives from local and regional authorities. Let me simply highlight the open days, which every year bring together in Brussels a large number of stakeholders to debate a wide range of issues relating to regional and cohesion policy. Aspects relating to culture have been regularly considered in the context of these workshops.

Moreover, within the context of other European policies, such as the EU's integrated maritime policy, the Commission also endeavours to involve civil society actors in highlighting Europe's rich maritime heritage. Thus, next May, during the European Maritime Day celebrations in Rome, stakeholders will examine the links between maritime heritage and sustainable regional tourism, amongst others.

Finally, I also wish to mention the European Cultural Forum, which will be organised for the first time by the Commission, in the context of the European Agenda for Culture in Brussels, on 29 and 30 September, and will bring together representatives of the cultural sector and national authorities, including local and regional authorities.

4-214

Μανώλης Μαυρομμάτης, εξ ονόματος της ομάδας PPE-DE. – Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, θα ήθελα κατ' αρχήν να συγχαρώ την πρωτοβουλία πάνω σε ένα τόσο ενδιαφέρον θέμα όπως είναι η ανάπτυξη των περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω του πολιτισμού. Η πολιτιστική κληρονομιά αποτελεί σημαντικό στοιχείο της ταυτότητας και της ιστορικής ανάπτυξης των λαών της Ευρώπης. Η προστασία και διατήρησή της είναι επομένως ιδιαίτερα σημαντική για την εκπαίδευση της νέας γενιάς και τον σεβασμό παράλληλα της ευρωπαϊκής ταυτότητας. Ανεξάρτητα από την ευρωπαϊκή, εθνική ή τοπική της διάσταση, η πολιτιστική κληρονομιά αποτελεί θεμελιώδη αξία για τους Ευρωπαίους πολίτες. Όλοι διαπιστώνουμε ότι οι προβολείς είναι στραμμένοι στις μεγάλες πόλεις, όπου βρίσκονται τα πιο γνωστά μουσεία και μνημεία.

Ωστόσο, είναι γεγονός ότι η ευρωπαϊκή ύπαιθρος, που αποτελεί το 90% του ευρωπαϊκού εδάφους, πλήττεται από εγκατάλειψη και οικονομικό μαρασμό. Τα ευρωπαϊκά προγράμματα με πολιτιστικό περιεχόμενο βοηθούν κατά συνέπεια σημαντικά στην ανάπτυξη της οικονομικής δραστηριότητας στις περιφέρειες. Δεν είναι μόνο η προσφορά εργασίας και η απασχόληση, είναι η δημιουργία πόλων έλξης πολιτιστικού και ιστορικού τουρισμού που θα συμβάλει στην αειφόρο ανάπτυξη των περιοχών αυτών.

Επομένως, διαπιστώνουμε ότι ο πολιτισμός συνεισφέρει άμεσα στην ανάπτυξη της πολιτιστικής παιδείας των Ευρωπαίων αλλά και έμμεσα στην οικονομική ευημερία ιδιαίτερα των περιφερειών που έχουν περισσότερη ανάγκη για προβολή και ανάπτυξη.

4-215

Mary Honeyball, *on behalf of the PSE Group*. – Madam President, I am very pleased indeed to have this opportunity to discuss this debate. It is only unfortunate that we are doing it on a Thursday afternoon when it is not quite as well attended as perhaps it should be.

I do think this is an important debate in the context of the current economic climate. We have already heard discussion about culture and jobs and how culture industries and people working in culture can contribute to the economy and can really help. At the precarious times we are facing now – which we have heard already in this Parliament – it is important that we discuss these matters as fully as we can.

I am here also because I do actually represent one of those big cities that the previous speaker mentioned. London, as you all know, is one of the cultural centres of the EU with – as we all have – enormous history and very much to offer. It is also the centre of, certainly the British, cultural industries. So I think I have a role here to speak for the people that I represent and to fight for those jobs which, when things get bad, are very often the first jobs to go. So I very much welcome what the Commission has said about the role of cultural industries, about how we want to preserve and to build on those and how there is an economic role for culture. I feel that, very often, that economic role is ignored, and we do not talk about it; we do not even think about it, and we relegate culture to second-class status. That is not acceptable, particularly when culture can be so very important in our national and regional development. I hope that one of the things to come out of this debate today – that we take back to our Member States, and the Commission and the Council take back – is that we are very concerned about how this regional development happens, how we deal with this and the role that culture can play in that.

Also, as Mrs Pack has already said, there is the whole question of cultural diversity. I think one of the great strengths of the EU, and of the European Parliament, is that we all come together – now with 27 Member States – and are actually very different, in many ways: different backgrounds and cultures, and obviously different languages. That is just a start. Although the world is getting smaller and although people come together more, there are still these significant differences. We should be celebrating them, because those differences are at the very core of the things that we talk about. We all want to preserve our identities and how we feel about ourselves, and we need to do that.

In this context, I think we also need to take on board that we are getting people coming into our continent. We are getting people from other parts of the world – many of whom are now in second and third generations in some of our Member States – who come from different backgrounds again. I think we also need to take on board that they come with their own culture, tradition and languages. Although we integrate them and they learn our languages, they are still there with their own separate identities. That is an issue which has not been mentioned in this debate, which I think is an important one and one that we, I hope, can integrate, particularly when we talk about issues such as multilingualism, which we have had good debates on. It is an extremely important issue, and I think one we should perhaps give more prominence to than we have done, but in the context of a Europe which is changing. We therefore need to preserve our existing cultures and our existing diversity and actually absorb the new diversity which has come, and which is continuing to come, into our continent. For all of these reasons, I welcome the support that we are giving to culture and to cultural industries, support to small and medium-enterprises, which I think – in the current economic climate – are possibly going to be the backbone of what we will be looking at. If large corporations and large enterprises are losing people, making people redundant and laying people off, it may well be up to the smaller outfits – the SMEs – to pick up this slack and to actually go out there and create employment for those who can work in this sector.

So I hope we will all recognise just how important the role of culture is in our continent and our society and that those of us who have actually turned up for this debate will take the message back to our Member States, to the regions and to the people we represent. I know we have got a good message to say, so let us go out there and spread the word.

4-216

Grażyna Staniszevska, *w imieniu grupy ALDE*. – Pani Przewodnicząca! Regiony są niezwykle ważnym miejscem dla rozwoju kultury. To tam właśnie powstaje najwięcej trwających wiele lat programów wymiany i projektów wspólnych dla obszarów o różnych tradycjach, zwyczajach i osiągnięciach. Regiony pobudzają rozwój kultury, a kultura, ważne, atrakcyjne przedsięwzięcia i wydarzenia stają się magnesem przyciągającym inwestycje gospodarcze. Działa tutaj klasyczne sprzężenie zwrotne. Najlepiej ilustrują to efekty znakomitego programu Europejska Stolica Kultury. Po roku wydarzeń kulturalnych zawsze przychodzi gospodarcze ożywienie. Zdają sobie z tego sprawę europejskie miasta licznie ubiegając się o udział w tym projekcie.

Kultura jest ogromną szansą, szczególnie dla obszarów słabo rozwiniętych, ubogich w zasoby naturalne czy atrakcje turystyczno-rekreacyjne wynikające z położenia geograficznego. Dlatego tak ważne jest dostrzeżenie istotnej roli władz regionalnych oraz stymulowanie ich działań poprzez specjalne programy Unii Europejskiej. Oczekuję, że Komisja Europejska przedstawi w niedługim czasie zieloną księgę prezentującą szeroką koncepcję działań w obszarze kultury z uwzględnieniem kluczowego dla sprawy poziomu regionów.

Szanowni Państwo! Pozwólcie, że na zakończenie zwrócę jeszcze uwagę na inicjatywę ustanowienia Europejskiego Roku Nauki Języków Sąsiadów w roku 2013. Dynamiczny rozwój współpracy regionalnej w Europie napotyka częstokroć na przeszkody wynikające właśnie z braku znajomości języka i kultury państw i regionów ze sobą sąsiadujących, z niemożności pełnego porozumienia się. Poznanie języka bezpośredniego sąsiada może stać się milowym krokiem w kierunku wzajemnego zrozumienia i porozumienia, a co za tym idzie ugruntowania współpracy kulturalnej, gospodarczej oraz umocnienia całej Wspólnoty Europejskiej.

4-217

Ryszard Czarnecki, w imieniu grupy UEN. – Pani Przewodnicząca! Myślę, że w tej debacie warto przypomnieć bardzo znamienne słowa Jacques'a Delorsa, przewodniczącego Komisji Europejskiej, który spytany – po tym jak zakończył już swoją pracę dla Europy jako przewodniczący Komisji Europejskiej – czego żałuje, czego było za mało, uznał, że za mało Unia Europejska, Komisja Europejska poświęcała czasu sprawom kultury. I myślę, że ta swoista samokrytyka mogłaby być dla nas pewnym drogowskazem.

Zgadzam się z moją przedmówczynią, która mówiła o dziwnych priorytetach naszego Parlamentu. Oto bowiem mówimy, że kultura jest ważna, a nie tylko ważne są priorytety takie jak instytucje, administracje i regulacje, ale o nich właśnie mówimy w poniedziałek, wtorek, środę i czwartek przed południem. Dopiero debata w czwartek po południu jest o sprawach być może fundamentalnych – o kulturze, bo kultura tak naprawdę jest tym fundamentem jedności europejskiej. Ale nie tylko kultura regionów, także kultura narodowa, ponieważ dziedzictwo Europy, to tak naprawdę dziedzictwo europejskich narodów, może zwłaszcza dziedzictwo kulturalne.

Cieszę się, że ten temat się pojawia. Cieszę się, że – jak sądzę – będzie on miał coraz większe znaczenie w pracach i Parlamencie Europejskiego i także władz wykonawczych Unii, zwłaszcza Komisji Europejskiej i Rady.

4-218

Věra Flasarová, za skupinu GUE/NGL. – Vážená paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, souhlasím se zněním otázek, jak je formulovala kolegyně Doris Pack. Všestranná podpora evropských regionů je podle mého názoru velice důležitá. V Evropě existovaly hranice, které od sebe oddělovaly státy a národy, po staletí a vytvářely už psychologicky jakási území nikoho. Po hranicích, které se nám naštěstí díky schengenskému procesu podařilo odstranit, zůstaly ale rozdělené regiony, rozpuštěná města, a zejména psychologický problém, podle kterého jedna část území patří tam a druhá část zase jinde. Integrující se Evropa tyto staré jizvy na mapě i v myšlení lidí hojí sice bezpečně, ale pomalu. Nejrychlejší cestou k jejich zcelování, mnohem efektivnější a účelnější než všechna opatření směřující shora dolů je podpora občanských iniciativ, kulturních organizací a regionálních institucí při jejich aktivitách. Tyto regionální instituce a sami občané žijící na tom či onom území vědí nejlépe, co je třeba udělat pro oživení svých regionů.

Existuje sousta projektů, jejichž uskutečnění znamená krok vpřed a taky impuls k dalším akcím. Já sama pocházím z regionu severní Moravy, ze Slezska, z oblasti, kde se stýká české území s polským a slovenským. A právě tam, v regionu historického Těšínska, které dnes tvoří města Český Těšín a Cieszyn na území Polska, vznikl projekt s názvem „Zahrada dvou břehů“. Mezi oběma městy, která byla kdysi jediným urbanistickým celkem, teče řeka. Projekt připravuje propojení obou říčních břehů nejenom urbanisticky, ale též architektonicky a především kulturně. Obě rozpojené části kdysi sourodého celku je třeba propojit kulturní činností obyvatel. Řeka mezi oběma městy a její okolí se mají stát místem kulturní výměny a kulturního prolínání. Důležitým aspektem takovýchto projektů je ale také skutečnost, že jejich vlivem vznikají nové pracovní příležitosti nejenom během realizací prací, ale taky i následně. Určitě se rozšiřuje oblast služeb, zvyšuje se atraktivita oblasti, podporuje se i možnost cestovního ruchu a dalších forem podnikání s ním souvisejících. Autoři projektu „Zahrada dvou břehů“ se nechali inspirovat vzorem francouzského Štrasburku a německého Kehl, které rovněž sousedí tak těsně vedle sebe, že tvoří přirozenou urbanistickou strukturu. A rovněž mezi oběma městy teče řeka Rýn. Co jde ve Francii a v Německu, může být možné i v České republice a v Polsku nebo kdekoli jinde v Evropě. Ostatně podobných případů je ve střední Evropě mnohem více. Když mluvíme o podílu kultury v rozvoji evropských regionů, vybavují se mi právě tyto projekty.

Evropská unie, Komise a Evropský parlament by měly podporovat kulturní projekty tohoto druhu jako doposud a ještě více. Občas si autoři občanských iniciativ oprávněně stěžují na to, že tyto aktivity nepřipustně brzdí složitá administrativa nebo příliš komplikované struktury na příslušných ministerstvech a úřadech.

4-219

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Madam President, I come with two questions for the Commissioner. One: what is culture? And two: what on earth has it got to do with the European Union?

In my region lies the historic county of Northamptonshire. Part of its cultural identity, its history, its fabric, comes from its historic ties with the shoemaking industry. Shoemaking in the county was first recognised in the year 1202, when Peter the Cordwainer was almost famous within the county. In 1452 the court regulated prices and weights for various traders, including the cordwainers, and Northampton itself has served as a home to the shoe industry for all that time.

In 1841, according to the census list, there were 1 821 shoemakers within the county. The county's football team, Northampton Football Club, is still referred to as 'the Cobblers', and in Northamptonshire now we have 34 shoe factories still open, all over 100 years old. I am wearing a pair of Barker shoes today from a village called Earls Barton in the wonderful Westminster constituency of Daventry. We have a museum, we have cultural events around the shoemaking industry – and it all came before the European Union.

So, whilst I completely understand the role of culture in countries' regions, I wonder if or how the European Union can help us in these things. And what are Europe's regions? I think we should leave it to culture in Europe's regions to develop as it always has done – locally, organically, and not centrally government-led.

4-220

Vittorio Prodi (ALDE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, grazie per questa disponibilità. Io vorrei allargare un poco la visione e guardare al futuro e non solo al passato. Noi siamo in una situazione in cui stiamo vedendo che la crescita non può essere sempre continua ma ha dei limiti nella limitatezza delle risorse naturali e nella limitatezza, anche, della terra di assorbire e metabolizzare i nostri scarti. Non dobbiamo più basarci sulla sola crescita materiale – la nostra idea di sviluppo – ma avere uno sviluppo che abbia anche un riferimento più forte alla qualità della vita: dobbiamo, in sostanza, *dematerializzare* la nostra società.

Allora è in questo senso che le regioni sono così importanti per l'enorme quantità di giacimenti culturali che hanno – vorrei dire giacimenti di qualità della vita – che è estremamente importante in un momento come questo che noi dobbiamo cambiare completamente la nostra civiltà. È quindi in questa *dematerializzazione* che i giacimenti di qualità della vita delle regioni sono estremamente importanti, vorrei dire, assolutamente indispensabili.

Allora è in questo senso che io vorrei indirizzare sia la Commissione che il Parlamento in una consapevolezza del cambiamento di civiltà che noi dobbiamo attuare, di una *dematerializzazione* della nostra società e quindi di un compito della cultura, che viene ad essere insostituibile perché noi dobbiamo sostituire dei beni materiali con dei beni immateriali. Allora questa esperienza delle regioni è qualche cosa che noi dobbiamo cercare di capire e di conservare prima che sia spazzata via da tutta una serie di disattenzioni.

In questo senso, io chiedo di andare avanti con questo dibattito, perché è così essenziale e perché dobbiamo semplicemente cambiare la nostra civiltà.

4-221

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – Pani Przewodnicząca! Piękno kultury bierze się z jej różnorodności regionalnej, lokalnej, zmieniającej się wraz z rozwojem społeczeństw. Kultury regionalne głęboko osadzone w tradycji dają silne podstawy kulturom narodowym i różnym ich nurtom. One też przyciągają swoją barwnością form i wyrazu, pobudzają artystycznie, niosą przeżycia i emocje, wzmacniają więź społeczności lokalnych.

Kultury regionalne spychane są przez czerpiące z nich inspirację środowiska twórców profesjonalnych. Często uważa się, że kultura regionalna musi być ruchem amatorskim, zaś profesjonalna – mocno wspomagany finansowo. Stąd chyba bierze się tendencja również w Unii Europejskiej do finansowania dużych i kosztownych projektów, w tym międzynarodowych z udziałem twórców profesjonalnych z różnych krajów. Kultury regionalne i lokalne stopniowo obumierają, zanikają liczne ich przejawy, dyscypliny i umiejętności twórcze.

Dziś o kulturze tradycyjnej i ludowej możemy mówić w regionach zapóznionych historycznie i tylko w niewielkim stopniu w innych, rozwijających się. Dlatego istnieje pilna potrzeba wypracowania programu badań naukowych, dokumentowania ochrony i rozwoju kultury regionalnej we wszystkich jej przejawach duchowych i artystycznych. Przejawy te bliżej dookreśla moja poprawka do omawianej rezolucji. Mam nadzieję, że uzyska ona poparcie pań i panów posłów.

4-222

Pál Schmitt (PPE-DE). – A kultúra értéket teremt szellemi és anyagi értelemben egyaránt. A kulturális és kreatív ipar milliőkat foglalkoztat Európában, a filmművészet, a könyvkiadás, a zeneművészeti alkotások, kiadványok – ahogy szokták mondani, a zeneipar – a dinamikusabb fejlődő ágazatok közé tartozik.

Nem véletlen, hogy az Európai Unió legsikeresebb és legnépszerűbb kezdeményezései szorosan kapcsolódnak a kultúrához. A közgyűjtemények európai cseréje keretében most Budapesten például egy páratlan Gustave Moreau és egy Alfons Mucha kiállítást láthat a közönség egy fontos múzeumban.

Egy másik ilyen kezdeményezés az európai kulturális főváros program, ami nemcsak városokat, hanem egész régiókat hoz helyzetbe és tesz közzismertté. Alig egy év múlva Magyarországon, 2010-ben egy kevesek által ismert kis dél-magyarországi város, Pécs viselheti majd ezt a büszke címet, mely több százezer látogatót vonz a térségbe hozzájárulva ezzel egy egész régió fejlődéséhez.

Meggyőződésem, hogy az Európai Unió a kultúrán keresztül közelebb kerülhet polgáraihoz és polgárait is közelebb hozhatja egymáshoz. Amikor az Európai Unióban a regionális azonosságról beszélünk, kézenfekvő, hogy a kultúrát hívjuk segítségül. Bízom benne, hogy a lisszaboni stratégiát követő időszakban a jelenleginél is több kezdeményezés és forrás áll majd rendelkezésre a kultúrára és az oktatásra. A modern, tudásalapú társadalomban ugyanis a gazdaság motorja az újító és alkotóképes szellem, azaz az innováció és a kreativitás.

4-223

Bernd Posselt (PPE-DE). – Frau Präsidentin! Ich war vor dreißig Jahren dabei, als hier in Straßburg zum ersten Mal ein direkt gewähltes Europaparlament zusammengetreten ist. Die Alterspräsidentin war Louise Weiss, nach der dieses herrliche Gebäude, selbst ein großartiges Stück europäischer Kultur, benannt ist. Ihre Rede war das geistige Gründungsdokument des Europaparlaments. Sie sprach damals von den europäischen Menschen, die wir brauchen, auf der Basis der gemeinsamen europäischen Kultur.

Diese europäische Kultur ist nicht eine Neuerfindung, wie manche glauben, sondern eine Wiederentdeckung von etwas, das viel älter ist als die Nationalstaaten, Herr Kollege Heaton-Harris. Grenzen sind zumindest auf dem Kontinent meistens etwas sehr Künstliches. Die Kultur wurzelt tief in Regionen, die oft von künstlichen Grenzen durchschnitten sind. Die regionale Kultur ist von überragender Bedeutung als Bindeglied zwischen den Nationen. Eine der großen kulturellen Persönlichkeiten war der Böhmerwalddichter Adalbert Stifter, der in Bayern, Oberösterreich und Böhmen gewirkt hat, der Tschechen und Deutsche verbunden hat. Diese Tradition muss am Leben erhalten werden, die Kultur, die zerstört wurde durch Nationalismus und Vertreibung, die Kultur der Minderheiten, die Kultur der Regionen, die Kultur der grenzüberschreitenden Euroregionen, und nicht zuletzt die Vielfalt, die wir nur gemeinsam bewahren können.

Franz Josef Strauß, der große bayerische Europäer, hat gesagt: Wir werden nur dann Bayern und Basken, Deutsche und Briten bleiben können, wenn wir rechtzeitig Europäer werden – Europa nicht als zentralisierender Faktor, sondern als gemeinsames Dach gegen den Regen einer Globalisierung und Uniformierung.

4-224

Ioşif Matula (PPE-DE). – Proiectul Uniunii Europene, gândit mai degrabă ca un mecanism de integrare economică, datorează enorm liantului reprezentat de cultura europeană. În acelaşi timp, încurajarea diversităţii se înscrie printre obiectivele agendei culturale europene, lansată în această legislatură alături de promovarea culturii ca mijloc de creştere economică şi încorporarea sa în relaţia cu ţările terţe.

Cultura trebuie să fie privită într-o perspectivă uşor diferită, dacă ne gândim la faptul că acest sector produce mai multă bogăţie decât industria chimică europeană, spre exemplu, antrenând milioane de angajaţi.

Domeniul poate contribui la dezvoltarea regiunilor dezavantajate prin subvenţiile pentru proiectele de cooperare culturală în toate domeniile artistice şi culturale. România, de exemplu, a dovedit că poate desfăşura proiecte de anvergură în parteneriat cu regiuni europene prin programul „Sibiul, capitală culturală europeană 2007”, care a avut un mare impact economic asupra zonei.

Totodată, trebuie să încurajăm programele de mobilitate transfrontalieră a lucrătorilor din sectorul cultural şi circulaţia transnaţională a realizărilor culturale şi artistice.

Şi spun aceste lucruri în calitate şi de membru CULT şi REGI, dar şi fost preşedinte a unei regiuni europene de frontieră.

4-225

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Pani Przewodnicząca! Człowiek musi jeść, przemieszczać się i schować od zimna czy deszczu. To elementy produkcji i handlu służące zaspokajaniu podstawowych potrzeb. Natomiast jakim widelcem je, jak wygląda jego rower czy dach domu, to już nie gospodarka, ale właśnie wyraz kultury. Człowiek ma duchową potrzebę tworzyć, tak po prostu, dla samego tworzenia. A chwała mu gdy inni to doceniają okiem czy dotykiem i czują się przy tym lepiej. Co ważne, to różnorodność kulturowa często związana z regionami. Nie wolno nam unifikować tych regionów i tej kultury, przeciwnie, należy popierać tę różnorodność. Kultura jest wyrazem duszy regionów. Unia byłaby bardzo nieciekawa bez bogactw kulturowych, które teraz ma. Utrzymanie kultury jest kosztowne i naszym zadaniem jest jej wspieranie. Bez niej nie będzie gospodarki ani szczęśliwych ludzi w Unii Europejskiej.

4-226

Ewa Tomaszewska (UEN). – Pani Przewodnicząca! Bogactwo kulturowe Europy wynika z wielkiej różnorodności regionów. To właśnie ta różnorodność wymaga ochrony. Koronki koniakowskie są zupełnie inne niż koronki brabanckie. Mieszanek stworzonych poprzez powierzchowne czerpanie z kultury i powielanie jej prowadzi do zubożenia. Musimy zachować tę różnorodność wszelkich form i przejawów kultury, w tym wielojęzyczność i kulturę materialną, bo ona stanowi o naszej tożsamości, jest źródłem rozwoju twórczego, źródłem wzbogacających zapożyczeń. Ona nadaje też sens turystyce kulturalnej. Kultura regionów wymaga wsparcia i ochrony. Zwracam się do Komisji Europejskiej o taki program.

4-227

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – Pani Przewodnicząca! Motto Unii Europejskiej to jedność w różnorodności. I ta różnorodność stanowi o niebywalej atrakcyjności całej Unii Europejskiej, a także i o tym, że tak bardzo różni się np. od Stanów Zjednoczonych. Różnorodność kulturalna jest w gruncie rzeczy oparta także i o ogromną różnorodność naszych kultur regionalnych, różnorodność, która sprawia, że te regiony i całe kraje są tak niesłychanie atrakcyjne turystycznie. Są atrakcyjne turystycznie dla nas, Europejczyków, a także są niesłychanie atrakcyjne turystycznie dla innych, którzy w tej Europie mogą tak niesłychaną różnorodność zobaczyć, mogą przeżyć ją i docenić.

W związku z tym chociażby z tego względu trzeba kulturę regionalną wspierać. Ale trzeba także pamiętać o tym, że kultura regionalna jest pomostem, który umożliwia także obecność ludzi w regionach zamieszkujących w tzw. kulturze wysokiej. Bez tego trudno by było mówić o ujednolicaniu i upowszechnianiu pewnych wzorców i odbioru kultury.

4-228

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – Pani Przewodnicząca! Jedność Europy z zachowaniem jej różnorodności, tożsamości, dziedzictwa kulturowego to wielka wartość naszej Wspólnoty. Poszczególne narody, regiony, różne środowiska lokalne kultywują i rozwijają swoją kulturę, tradycję, wnoszą to dziedzictwo do zjednoczonej Europy, dzielą się tym z innymi regionami, poznając w zamian ich dorobek i osiągnięcia w tym zakresie. A więc czymś się dzielą z innymi, a coś biorą od innych.

Ważne jest także, że na ten cel, na podtrzymywanie dziedzictwa kulturowego tam, w regionach, jeszcze niżej, w małych ojczyznach, przeznaczają się środki z budżetu Unii. Ci, którzy bali się, że po integracji utracą swoją kulturę, tożsamość, przekonują się, że jest coś odwrotnego – że Unia wspiera kulturę regionalną, ludową i lokalną.

4-229

Christopher Beazley (PPE-DE). – Madam President, I rise to support my colleague, Zbigniew Zaleski.

Somebody once said: ‘When I hear the word “culture”, I reach for my revolver’. I think that the European Parliament today underestimates, as indeed do our national parliaments and national governments, the importance of education and culture. We are always bottom of the pile.

They say that ‘the hand that rocks the cradle rules the world’. I think – and this is just my personal point of view – Greece was the cradle of European civilisation. One or two Englishmen – Lord Byron and others – did a certain amount of things. Perhaps Commissioner Borg from Malta, the country of the George Cross, could answer this question: why can we not spend a little more money on supporting the future of our culture of our civilisation? We spend I do not know how many million billion euro on this, that and the other; please – music, poetry, history, harmony. Give us a chance.

4-230

Joe Borg, Member of the Commission. – Madam President, I would like to thank the honourable Members for the number of points that they have raised. I will certainly forward your points and the concerns that you have expressed to Commissioner Figel. I would, however, like to express some general points and reactions.

Mrs Pack spoke about the harmonising of rules at European level and how this impacts on regional diversity. I would like to point out that having harmonisation at European level is necessary in order to ensure a level playing field across the European Union so that its citizens can fully benefit from the single internal market. This would not, however, mean that such harmonisation leads to less cultural diversity. In fact this was also the outcome of the European Year on Intercultural Dialogue.

Furthermore, the Commission, through its regional policy, promotes cultural diversity and invests in culture, both directly and indirectly, indeed by involving regional authorities and stakeholders. In a number of policy areas the Commission seeks to promote diversity and take account of regional specificities across the European Union.

Concerning the point raised on the issue of culture and the economic crisis and the overall contribution to growth and jobs, let me just recall that the Commission is undertaking a study this year to analyse how the cultural dimension has been integrated into the regional development strategies for 2007-2013. The results of the study will highlight the value of investing in the cultural sector, including cultural and creative industries, and will underline the links between such investment, the specific regional development objectives and the Lisbon Agenda.

On the Green Paper I would like to inform you, as I said at the outset, that this policy document is due in the first quarter of 2010 and its aim is to launch an open consultation process. It has three main policy objectives. Firstly, to advance a more strategic approach. Secondly, to unlock the potential of European cultural and creative industries, and, thirdly, to contribute to the development of strategies aimed at encouraging better linkages between cultural and creative industries and other sectors of the economy, and thus to connect culture and creativity with innovation and the wider economy. The regional dimension will of course be fully taken into account in this context.

I would like to conclude by referring to the statement made by Mr Posselt that culture is often destroyed by nationalisms. Certainly not by the European Union: it firmly believes in and upholds unity and diversity.

4-231

Πρόεδρος. – Έχω λάβει τρεις προτάσεις ψηφίσματος που έχουν κατατεθεί σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 5 του Κανονισμού.

Η συζήτηση περατώνεται.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί κατά τη διάρκεια της επόμενης περιόδου συνόδου.

4-232

9 - Κατάθεση εγγράφων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4-233

10 - Αποφάσεις σχετικά με ορισμένα έγγραφα: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4-234

11 - Γραπτές δηλώσεις που εγγράφονται στο πρωτόκολλο (άρθρο 116 του Κανονισμού): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4-235

12 - Διαβίβαση των κειμένων που εγκρίθηκαν κατά τη σημερινή συνεδρίαση: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4-236

13 - Χρονοδιάγραμμα των προσεχών συνεδριάσεων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4-237

14 - Διακοπή της συνόδου

4-238

(Η Πρόεδρος κηρύσσει τη λήξη της συνεδρίασης στις 3.50 μ.μ.)